

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 163

42. vuosikerta

29. kesäkuuta 1999

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 1382/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- Komission asetus (EY) N:o 1383/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 3
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1384/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, Kanariansaarten hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteiden arvioidun hankintataseen vahvistamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000 5
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1385/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, Madeiran hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotteiden hankintaa koskevien erityisjärjestelyjen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2999/92 muuttamisesta ja hankintaa koskevan ennakkoarvion määrittämisestä ajanjaksolle 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000 7
- Komission asetus (EY) N:o 1386/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 2198/98 muuttamisesta ja Saksan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 1 350 203 tonniin 9
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1387/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, Ranskan merentakaisen departementtien erityisen viljatuotteiden hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja arvioidun hankintataseen vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 388/92 muuttamisesta 11
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1388/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, lajin *Lolium perenne* L. eri lajikkeiden luettelosta annetun asetuksen (ETY) N:o 1445/76 muuttamisesta 13

Hinta: 19,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 1389/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetusta asetuksesta (EY) N:o 1445/95 poikkeamisesta väliaikaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 2789/98 muuttamisesta	16
Komission asetus (EY) N:o 1390/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla annetun asetuksen (ETY) N:o 1627/89 muuttamisesta	17
Komission asetus (EY) N:o 1391/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi	19
★ Komission asetus (EY) N:o 1392/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, Suomen interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta	21
Komission asetus (EY) N:o 1393/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, Belgian interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta	26
Komission asetus (EY) N:o 1394/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 1758/98 muuttamisesta ja Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän leipävehnän vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 1 250 000 tonniin	31
★ Komission asetus (EY) N:o 1395/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 1759/98 muuttamisesta ja Yhdistyneen kuningaskunnan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 1 091 530 tonniin	33
Komission asetus (EY) N:o 1396/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 1232/1999 muuttamisesta ja Saksan interventioelimen hallussaan pitämän leipävehnän vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 300 015 tonniin	35
Komission asetus (EY) N:o 1397/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 1760/98 muuttamisesta ja Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 2 338 000 tonniin	37
★ Komission asetus (EY) N:o 1398/1999, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, sokerialan varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan maksun määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1999/2000	39
★ Neuvoston direktiivi 1999/30/EY, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1999, ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista	41

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

1999/421/EY:

★ Komission päätös, tehty 26 päivänä tammikuuta 1999, EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia IV/36.253 – P&O Stena Line) (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 4539)	61
---	----

- ★ **Komission päätös, tehty 24 päivänä kesäkuuta 1999, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-44/98 RII 30 päivänä huhtikuuta 1999 tekemän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavien soveltamistoimenpiteiden vahvistamisesta** (*tiedoksiannettu numerolla K(1999) 1736*) 83

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, erikoislähettilään nimeämisestä Afrikan Suurten Järvien alueelle hyväksytyn yhteisen toiminnan 96/250/YUTP jatkamisesta** 85

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, Jugoslavian liittotasavaltaa koskevista rajoittavista lisätoimenpiteistä hyväksytyn yhteisen kannan 1999/318/YUTP täytäntöönpanosta tehdyn neuvoston päätöksen 1999/357/YUTP muttamisesta** 86

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1382/1999,
annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrit-
tämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjes-
telmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista sään-
nöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission
asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja
erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kier-
roksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten
mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden
tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltä-
vien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiin-
teät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esite-
tylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut
tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa
taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä kesäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsen-
valtioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	42,3
	999	42,3
0707 00 05	052	66,7
	628	130,8
	999	98,8
0709 90 70	052	52,6
	999	52,6
0805 30 10	382	55,2
	388	52,8
	528	63,6
	999	57,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,7
	400	67,9
	508	67,4
	512	70,6
	524	65,7
	528	68,1
	804	97,3
	999	74,1
0809 10 00	052	147,4
	999	147,4
0809 20 95	052	260,6
	064	151,2
	400	181,9
	616	130,6
	999	181,1
0809 40 05	052	101,9
	624	260,1
	999	181,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1383/1999,
annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,
yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja
riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2547/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

elintarvikeapuna toimitettavista maataloustuotteista aiheutuvien menojen yhteisörahoituksesta 21 päivänä lokakuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2681/74⁽⁵⁾ 2 artiklassa säädetään, että asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti vahvistettuja vientitukia vastaava osa menoista kuuluu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastoon,

yhteisön elintarvikeaputoimia koskevan talousarvion laatimisen ja hallinnon helpottamiseksi ja jotta jäsenvaltiot saisivat tietoonsa kansallisia elintarvikeaputoimia

koskevan yhteisön rahoitusosuuden, olisi määriteltävä näille toimille myönnettävien tukien taso,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyjä vientitukea koskevia yleisiä sääntöjä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin edellä mainittuihin toimiin,

riisin vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kansainvälisissä yleissopimuksissa tai muissa täydentävissä ohjelmissa sekä muissa yhteisön veloituksetonta toimittamista koskevissa toimenpiteissä määrättyjen yhteisön elintarvikeaputoimien ja kansallisten elintarvikeaputoimien osalta vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavat tuet vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 288, 25.10.1974, s. 1.

LIITE

yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimittuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1999 komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Tuen määrä
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	26,00
1002 00 00 9000	60,00
1003 00 90 9000	34,00
1004 00 00 9400	40,00
1005 90 00 9000	52,00
1006 30 92 9100	145,00
1006 30 92 9900	145,00
1006 30 94 9100	145,00
1006 30 94 9900	145,00
1006 30 96 9100	145,00
1006 30 96 9900	145,00
1006 30 98 9100	145,00
1006 30 98 9900	145,00
1006 30 65 9900	145,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	52,00
1101 00 15 9100	35,00
1101 00 15 9130	35,00
1102 20 10 9200	81,42
1102 20 10 9400	69,79
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	62,01
1103 11 10 9200	30,00
1103 11 90 9200	30,00
1103 13 10 9100	104,69
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	75,22
1104 21 50 9100	82,68

Huom.: Tuotekoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1384/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****Kanariansaarten hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteiden arvioidun hankintataseen vahvistamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2348/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) asetuksen (ETY) N:o 1601/92 2 ja 3 artiklan mukaisesti olisi määritettävä hedelmä- ja vihannesjaloste-
tuotteiden alan osalta tiettyjen CN-koodeihin 2007 99 ja 2008 kuuluvien sellaisten tuotteiden erityisen hankintataseen määrät, jotka vapautetaan kolmansista maista lähtöisin olevaan tuontiin liittyvistä tulleista tai jotka saavat tukea lähetettäessä niitä muualta yhteisöstä,
- (2) komission asetuksessa (EY) N:o 2790/94⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 825/98⁽⁴⁾, vahvistetaan Kanariansaarten tiettyjen maataloustuotteiden erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevat yhteiset yksityiskohtaiset säännöt,
- (3) asetuksen (ETY) N:o 1601/92 mukaisesti hankintaa koskevaa järjestelyä sovelletaan 1 päivästä heinä-

kuuta; näin ollen olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten välittömästä soveltamisesta, ja

- (4) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1601/92 2 ja 3 artiklaa sovellettaessa hedelmistä ja vihanneksista jalostettujen tuotteiden, jotka vapautetaan kolmansista maista lähtöisin olevaan tuontiin liittyvistä tulleista tai joita yhteisö tukee, arvioitu hankintatase vahvistetaan liitteessä.

2. Liitteessä olevassa II osassa lueteltujen tuotteiden vahvistettuja määriä voidaan korottaa enintään 20 prosenttia, jos kokonaismäärää noudatetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun taseen tilikaudenai-
kaista tarkistusta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13.⁽²⁾ EYVL L 320, 11.12.1996, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 296, 17.11.1994, s. 23.⁽⁴⁾ EYVL L 117, 21.4.1998, s. 5.

LIITE

Kanariansaarten hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteiden arvioitu hankintatase 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000

<i>(tonneina)</i>		
CN-koodi	Tavaran kuvaus	Määrät
<i>Osa I</i>		
2007 99	Muut kuin homogenoidut valmisteet, joissa on muita kuin sitrushedelmiä	6 000 ⁽¹⁾
<i>Osa II</i>		
2008	Muulla tavoin valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:	
2008 20	— ananakset	3 000
2008 30	— sitrushedelmät	500
2008 40	— päärynät	3 850 ⁽²⁾
2008 50	— aprikoosit	200
2008 70	— persikat	8 000
2008 80	— mansikat	700 ⁽³⁾
	— muut, myös muut sekoitukset kuin alanimikkeeseen 2008 19 kuuluvat:	
2008 92	— — sekoitukset	2 920 ⁽⁴⁾
2008 99	— — muut kuin palmunsydämet ja sekoitukset	750
Yhteensä		19 920

⁽¹⁾ Josta 1 000 tonnia jalostus- ja/tai pakkauslalle.

⁽²⁾ Josta 2 250 tonnia jalostus- ja/tai pakkauslalle.

⁽³⁾ Josta 600 tonnia jalostus- ja/tai pakkauslalle.

⁽⁴⁾ Josta 670 tonnia jalostus- ja/tai pakkauslalle.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1385/1999,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,

Madeiran hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotteiden hankintaa koskevien erityisjärjestelyjen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2999/92 muuttamisesta ja hankintaa koskevan ennakoarvion määrittämisestä ajanjaksolle 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Azorien ja Madeiran tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1600/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 562/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) hankintaa koskevasta erityisjärjestelystä hyötävien tuotteiden määrät määritetään ennakoarvioiden mukaan, jotka laaditaan säännöllisesti ja joita voidaan tarkistaa markkinoiden välttämättömien tarpeiden mukaan paikallinen tuotanto ja perinteinen kaupankäynti huomioon ottaen,
- (2) komission asetuksessa (ETY) N:o 2999/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1124/1999⁽⁴⁾, säädetään Madeiran hedelmä- ja vihannesjalosteiden hankintaa koskevien järjestelyjen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä ennakoarviosta, jolla vahvistetaan hankintaa koskevasta erityisjärjestelystä hyötävät määrät ajanjaksolla 1 päivästä heinäkuuta 1998 30 päivään kesäkuuta 1999,

- (3) Madeiran markkinoiden ajanjakson 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000 arvioitujen tarpeiden perusteella vahvistetaan hankintaa koskeva ennakoarvio liitteen mukaisesti,
- (4) hankintaa koskevaa järjestelyä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta; näin ollen olisi säädettävä tämän asetuksen sääntöjen välittömästä soveltamisesta, ja
- (5) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannessäilykkeiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2999/92 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 76, 13.3.1998, s. 6.

⁽³⁾ EYVL L 301, 17.10.1992, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 135, 29.5.1999, s. 39.

LIITE

"LIITE

Madeiran hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteiden hankintaa koskeva ennakkoarvio ajanjaksolle
1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000

(tonneina)		
CN-koodi	Tavaran kuvaus	Määrät
2008	Muulla tavoin valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:	
2008 20	— ananakset	350
2008 40	— päärynät	10
2008 60	— kirsikat	1
2008 70	— persikat	450
	— muut, myös muut sekoitukset kuin alanimikkeeseen 2008 19 kuuluvat:	
2008 92	— — sekoitukset	3
2008 99	— — muut kuin palmunsydämet ja sekoitukset	4
	Yhteensä	818"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1386/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****asetuksen (EY) N:o 2198/98 muuttamisesta ja Saksan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 1 350 203 tonniin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset,
- (2) komission asetuksella (EY) N:o 2198/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1199/1999⁽⁶⁾, avataan pysyvä tarjouskilpailu Saksan interventioelimen hallussaan pitämän 1 149 933 ohratonnin viemiseksi; Saksa on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 200 270 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää; Saksan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena oleva kokonaismäärä olisi nostettava 1 350 203 tonniin,

- (3) tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa; olisi muutettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 2198/98 liitettä I, ja

- (4) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2198/98 seuraavasti:

1. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee kolmansiin maihin vietävän 1 350 203 ohratonnin enimmäismäärää, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa ja Meksikoa.

2. Alueet, joissa 1 350 203 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

2. Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EYVL L 277, 14.10.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EYVL L 146, 11.6.1999, s. 9.

LIITE

"LIITE I

(tonneina)

Varastointipaikka	Määrät
Schleswig-Holstein/Hamburg/ Niedersachsen/Bremen/ Nordrhein-Westfalen	358 519
Hessen/Rheinland-Pfalz/ Baden-Württemberg/ Saarland/Bayern	93 277
Berlin/Brandenburg/ Mecklenburg-Vorpommern	506 861
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	391 546"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1387/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****Ranskan merentakaisten departementtien erityisen viljatuotteiden hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja arvioidun hankintataseen vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 388/92 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Ranskan merentakaisten departementtien tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3763/91 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2598/95 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) hankintaa koskevasta erityisjärjestelystä hyötyvien tuotteiden määrät määritetään ennakoarvioiden mukaan, jotka laaditaan säännöllisesti ja joita voidaan tarkistaa markkinoiden välttämättömien tarpeiden mukaan paikallinen tuotanto ja perinteinen kaupankäynti huomioon ottaen,
- (2) asetuksen (ETY) N:o 3763/91 2 artiklan säännösten soveltamiseksi vahvistetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 388/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2624/98 ⁽⁴⁾,

Ranskan merentakaisten departementtien viljatuotteiden arvioitu hankintatase vuodeksi 1999; Kyseistä arvioitua tasetta on syytä muuttaa viimeksi mainitun alueen tarpeiden tyydyttämiseksi; tämän vuoksi olisi asetuksen (ETY) N:o 388/92 liite muutettava, ja

- (3) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 388/92 liite tämän asetuksen liitteellä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 267, 9.11.1995, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 43, 19.2.1992, s. 16.⁽⁴⁾ EYVL L 329, 5.12.1998, s. 14.

LIITE

"LIITE

Ranskan merentakaisien departementtien viljan hankintatase vuodeksi 1999

(tonnia)

Kolmansista maista (AKT/kehitysmaat) tai yhteisöstä peräisin olevat viljat	Tavallinen vehnä	Durumvehnä	Ohra	Maissi	Durumvehnän rouheet ja karkeat jauhot	Maltaat
Guadeloupe	60 000	—	2 500	16 000	—	100
Martinique	1 500	—	4 500	22 000	1 000	500
Ranskan Guyana	200	—	300	2 000	—	—
Réunion	32 500	—	19 500	100 000	—	3 500
Yhteensä	94 200	—	26 800	140 000	1 000	4 100
Yhteensä	266 100"					

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1388/1999,
annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,
lajin *Lolium perenne* L. eri lajikkeiden luettelosta annetun asetuksen (ETY) N:o
1445/76 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon siemenalan yhteisestä markkinajärjestelmästä 26 päivänä lokakuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2358/71 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 192/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksessa (ETY) N:o 1445/76 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1317/98 ⁽⁴⁾, on vahvistettu lajin *Lolium perenne* L. talvenkestävien, myöhäisten ja keskimyöhäisten lajikkeiden ja lajin *Lolium perenne* L. heikosti talvehtivien, keskimyöhäisten, keskiaikaisten ja aikaisten lajikkeiden luettelo asetuksen (ETY) N:o 2358/71 3 artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden tarkoittamassa merkityksessä,
- (2) asetuksen (ETY) N:o 1445/76 viimeisen muuttamisen jälkeen toisaalta tiettyjen lajin *Lolium perenne* L. lajikkeiden varmennettuja siemeniä ei

enää pidetä kaupan, kun taas muiden lajikkeiden varmennettuja siemeniä on ilmaantunut markkinoille ja niitä pidetään kaupan ensimmäistä kertaa markkinointivuonna 1999/2000; toisaalta luokitteluperusteiden soveltamisesta tiettyihin lajin *Lolium perenne* L. lajikkeisiin seuraa niiden sisällyttäminen yhteen edellä tarkoitetuista luetteloista; sen vuoksi olisi muutettava tässä tarkoituksessa asetuksen (ETY) N:o 1445/76 liitteitä, ja

- (3) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siementen ja lisäysaineiston hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1445/76 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 246, 5.11.1971, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 20, 27.1.1998, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 161, 23.6.1976, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 183, 26.6.1998, s. 15.

LIITE I

"LIITE I

Talvenkestävät, myöhäiset ja keskimyöhäiset lajikkeet

Abercraigs	Broutor	Fanal (T)	Lorina
Aberelf	Burton	Faustino	Madera (T)
Ace	Cadans	Feeder	Magella
Aladin	Caddy	Fetione (T)	Magic
Allegro	Calibra (T)	Figaro	Magyar
Amadeus	Campania	Fingal	Maine
Ambon	Cancan	Flair	Mammout (T)
Ancona	Capper	Foxtrot	Manhattan
Andes	Captain	Freija	Marabella
Anduril	Cardinal	Galore	Marino (T)
Animo	Carillon	Garfield	Markanta
Antara	Carrick	Gemma (T)	Martina
Apollo	Cassius	Gerona	Marylin
Arabella	Castle (T)	Gilford	Master
Aragon	Chablis	Gitana (T)	Meba
Armor (T)	Chagall	Gladio	Melani
Atlas	Chantal	Glen	Meltra RVP (T)
Avenue	Chapparal	Globe	Melvina
Babylon	Cheops (T)	Greengold (T)	Mentor
Baccara	Chino	Gwendal	Meradonna (T)
Ballet	Choice	Helios	Merci
Barball	Citadel (T)	Henrietta	Merganda
Barcampo	Claudius	Heraut	Merigold
Barclay	Clermont (T)	Herbie	Merkator (T)
Barcredo	Clerpin	Herbus (T)	Merkem (T)
Bardessa	Colorado (T)	Hercules	Merlette
Bareine	Compas	Hermes	Merlov
Barema	Compliment	Hippo (T)	Mervue
Barenza	Concerto	Honneur	Meteor
Barezane	Concile	Icaro	Mexico
Barfort (T)	Condesa (T)	Imago	Mickey
Barglen	Cooper (T)	Isabel	Mikado
Baricade	Corbet	Jetta	Milca
Barink	Cordoba	Jumbo	Milton
Barlatan	Cornwall	Juventus (T)	Missouri (T)
Barlenna	Corso	Kalinka	Modenta
Barlet	Cud	Karin	Module
Barlinda	Dacapo	Kelvin	Modus (T)
Barlouise	Dali	Kent Indigenous	Mombassa
Barlow	Danilo	Kerdion	Mondial
Barlux	Darius	Laguna (T)	Montagne (T)
Barmaco	Disco	Langa	Montando (T)
Barmedia (T)	Domingo	Lasso	Montreux
Barplus	Donata	Leon	Morimba
Barpolo	Dorset	Lex 86	Moronda
Barriere	Dragon	Lexus	Murdock
Barry	Dromore	Lihersa	Navarra (T)
Bartwingo	Duramo	Limage	Nelson
Barweide	Eden	Limes	Norlea
Belcampo (T)	Edgar	Linocta	Norton
Belfort (T)	Electra	Liparis	Ohio
Bellevue	Elegana	Lipondo	Opera
Belmonte	Elgon (T)	Liquick	Opinion
Bocage (T)	Elka	Lisabelle	Option
Bologna	Eminent (T)	Lisuna	Orleans
Borvi	Entrar	Livonne	Outsider
Boston	Envy	Livorno	Pacage
Boulevard	Esperon (T)	Livree	Paddok
Bovian	Evita	Loretta	Pagode
Brighstar	Exito	Lorettanova	Panache

Pancho	Progress	Siberia	Trimmer
Pandora (T)	Proton (T)	Sirius (T)	Troubadour
Parcour	Pulsar	Sisu	Tucson
Pastoral (T)	Rally (T)	Solio	Twydown
Patora	Rastro	Sommora	Twygem
Pavo	Recolta	Sourire	Twygold
Pedro	Record	Sponsor	Twyjade
Pelleas	Renoir	Sprinter	Twystar
Perfect	Riikka	Stratos	Tyrone
Perma	Ritz	Summit	Ulysses
Phoenix (T)	Rival	Superstar	Umbria
Piamonte (T)	Ronja	Sussex	Ventoux (T)
Pippin	Roy (T)	Sydney	Veritas
Plaisir	Sabor	Talbot	Vienna
Player	Sakini	Talgo	Vigor
Pluto (T)	Salem	Taya	Vincent
Pomerol (T)	Sameba	Texas	Wadi
Portsteward	Sanremo	Tireno	Weigra
Precision	Santiago (T)	Titus	Wendy
Preference	Sarsfield	Tivoli (T)	York
Premium	Score (Fair Way)	Toledo	Zambesi"
Prester	Sensation	Trani	
Profit	Sevilla	Tresor	

*LIITE II**"LIITE II*

Heikosti talvenkestävät, keskimyöhäiset, keskiaikset tai aikaiset lajikkeet

Atempo (T)
Dalton
Romeo
Verna Pajbjerg
Vivace"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1389/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetusta asetuksesta (EY) N:o 1445/95 poikkeamisesta väliaikaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 2789/98 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 805/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksella (EY) N:o 2789/98 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 962/1999 ⁽⁴⁾, myönnetään väliaikainen poikkeus naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1445/95 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2648/98 ⁽⁶⁾, säännöksistä,
- (2) tuen ennakkovahvistuksen sisältävien vientitodistusten voimassaoloajan pidentämiseen sekä CN-koodiin 0202 kuuluville tuotteille ja tietyille CN-

koodiin 1602 50 kuuluville tuotteille 10 artiklan 5 kohdassa myönnettyjen poikkeusten määrääjän pidentämiseen johtaneet syyt pätevät edelleen; näin ollen on tarpeen pidentää asetuksen (EY) N:o 2789/98 voimassaoloaikaa, ja

- (3) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2789/98 2 artiklan toisessa alakohdassa päivämäärä ”30 päivään kesäkuuta 1999” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 1999”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 347, 23.12.1998, s. 33.

⁽⁴⁾ EYVL L 119, 7.5.1999, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EYVL L 335, 10.12.1998, s. 39.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1390/1999,
annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,
naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla annetun asetuksen (ETY) N:o 1627/89
muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo, että

naudanlihan interventio-ostoista 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1627/89 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1277/1999 ⁽⁴⁾, avattiin eräissä jäsenvaltioissa tai niiden osissa tiettyjä laaturyhmiä koskeva tarjouskilpailu,

asetuksen (ETY) N:o 805/68 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan säännösten soveltamisesta sekä tarpeesta rajoittaa interventio markkinoiden järkipäisen tukemisen kannalta

tarpeellisiin ostoihin seuraa, että luettelo jäsenvaltioista tai niiden osista, joissa tarjouskilpailu avataan, olisi komission saamien hintanoteerausten perusteella muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1627/89 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EYVL L 153, 19.6.1999, s. 30.

*ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE
— ANEXO — LIITE — BILAGA*

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
België-Belgique	×	×				
Danmark		×				
España	×	×				
France						×
Great Britain						
Ireland				×	×	×
Northern Ireland				×	×	×
Österreich	×	×				

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1391/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuonnista kannettavien etuustullien soveltamisedellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo, että

edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan mukaisesti isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), tertiineilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat vahvistetaan kahden viikon jaksoissa, ja niitä sovelletaan kahden viikon ajan; tiettyjen Kyprokselta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden yhteisöön tuontimenettelyn soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä maaliskuuta 1988

annetun komission asetuksen (ETY) N:o 700/88⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97⁽⁴⁾, 1 artiklan mukaisesti kyseiset hinnat vahvistetaan kahden viikon välein jäsenvaltioiden toimitamien painotettujen tietojen perusteella; on tärkeää että kyseiset hinnat vahvistetaan viipymättä, jotta sovellettavat tullit voidaan määritellä; tässä tarkoituksessa on suotavaa säätää tämän asetuksen välittömästä voimaantulosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä asetuksen (ETY) N:o 700/88 1b artiklassa tarkoitettujen isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), tertiineilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat kahden viikon ajanjaksoksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä kesäkuuta 1999.

Sitä sovelletaan 30. kesäkuuta – 13. heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.⁽⁴⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.

LIITE

(EUR/100 kappaletta)

Ajanjakso: 30. kesäkuuta – 13. heinäkuuta 1999

Yhteisön tuottajahinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spray-tyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
	11,56	14,86	21,21	10,08
Yhteisön tuontihinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spray-tyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
Israel	—	—	7,84	7,12
Marokko	12,22	15,27	—	—
Kypros	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Länsiranta ja Gazan alue	—	—	—	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1392/1999,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,

Suomen interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän
tarjouskilpailun avaamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiinsaattamista koskevat menettelyt ja edellytykset,
- (2) nykyisessä markkinatilanteessa olisi avattava pysyvä tarjouskilpailu Suomen interventioelimen hallussa olevan 48 149 tonnin ohramäärän viemiseksi,
- (3) toiminnan ja sen valvonnan säännönmukaisuuden varmistamiseksi on vahvistettava erityiset yksityiskohtaiset säännöt; tämän vuoksi on aiheellista säätää vakuusjärjestelmästä, jonka avulla varmistetaan, että haluttuja tavoitteita noudatetaan ilman, että toimijoille tulee liian suuria kuluja; tämän vuoksi olisi poikettava tietyistä säännöistä, erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2131/93 osalta,
- (4) jäsenvaltion on maksettava korvaukset, jos ohran siirtäminen on yli viisi päivää myöhässä tai vaaditun vakuuden vapauttamista lykätään interventioelimestä johtuvista syistä, ja
- (5) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, Suomen interventioelimen avaa asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 vahvistettujen edellytysten mukaisesti pysyvän tarjouskilpailun hallussaan olevan ohran viemisestä.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.

1. Tarjouskilpailu koskee kolmansiin maihin vietävän 48 149 ohratonnin enimmäismäärää, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa ja Meksikoa.

2. Alueet, jonne 48 149 tonnia ohraa varastoidaan, ilmoitetaan liitteessä I.

3 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 16 artiklan 3 alakohdassa säädetään, viennistä maksettava hinta on tarjouksessa mainittu hinta.

2. Tämän asetuksen mukaisesti toteutetun viennin osalta ei sovelleta vientitukia, vientimaksuja eikä kuukausikorotuksia.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 8 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

4 artikla

1. Vientitodistukset ovat voimassa toimittamispäivästään, asetuksen (ETY) N:o 2131/93 9 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, neljännen toimittamispäivää seuraavan kuukauden loppuun.

2. Tämän tarjouskilpailun yhteydessä esitettyihin tarjouksiin ei voi olla liitettyä komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88⁽⁵⁾ 44 artiklan osalta tehtyjä vientitodistushakemuksia.

5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, ensimmäisen osittaisen tarjouskilpailun tarjouksien esittämisen määräajan vahvistetaan päättyvän 1 päivänä heinäkuuta 1999 kello 9.00 (Brysselin aikaa).

2. Seuraavan osittaisen tarjouskilpailun tarjouksien esittämisen määräaika päättyy kunakin torstaina kello 9.00 (Brysselin aikaa).

3. Viimeinen osittainen tarjouskilpailu päättyy 30 päivänä syyskuuta 1999 kello 9.00 (Brysselin aikaa).

4. Tarjoukset on talletettava Suomen interventioelimen haltuun.

⁽⁵⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1.

6 artikla

1. Interventioelin, varastoija ja tarjouskilpailun voittaja voivat, tarjouskilpailun voittajan valinnan mukaan, joko ennen erän siirtoa varastosta tai siirron aikana, ottaa yhteisellä sopimuksella vähintään yhden vertailunäytteen 500 tonnia kohden sekä määrittää ne. Interventioelin voi valtuuttaa edustajan sillä edellytyksellä, että tämä ei ole varastoija.

Määrittäminen tulokset on toimitettava komissiolle kiistatapaussessa.

Vertailunäytteiden otto ja määrittäminen on tehtävä seitsemän työpäivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä tai kolmen työpäivän kuluessa, jos näytteet otetaan siirrettäessä viljat varastosta. Jos näytteiden lopputulokset osoittavat, että laatu on

- a) tarjouskilpailuilmoituksessa ilmoitettuja arvoja parempi, tarjouskilpailun voittajan on hyväksyttävä erä sellaisenaan;
- b) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia parempi, mutta tarjouskilpailuilmoituksessa kuvattuja laatuarvoja huonompi, eron sisältyessä kuitenkin seuraaviin rajoihin:
 - 2 kilogrammaa hehtolitralla ominaispainosta, joka ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 60 kilogrammaa hehtolitralla,
 - yksi prosenttiyksikkö kosteuspitoisuudesta,
 - puoli prosenttiyksikköä asetuksen (ETY) N:o 689/92⁽¹⁾ liitteen B.2 ja B.4 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista ja
 - puoli prosenttiyksikköä komission asetuksen (ETY) N:o 689/92 liitteen B.5 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista kuitenkin niin, että haitallisten jyvien ja torajyvien sallitut prosenttimäärät pysyvät ennallaan,

tarjouskilpailun voittajan on hyväksyttävä erä sellaisenaan;

- c) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia parempi, mutta tarjouskilpailuilmoituksessa kuvattuja laatuarvoja huonompi, ja erot ylittävät b alakohdassa tarkoitettuja rajat, tarjouskilpailun voittaja voi
 - joko hyväksyä erän sellaisenaan
 - tai kieltäytyä ottamasta erää haltuunsa. Hänet vapautetaan kaikista kyseistä erää koskevista velvoitteistaan, mukaan lukien vakuudet, vasta kun hän on tehnyt liitteen II mukaisesti viipymättä ilmoituksen komissiolle ja interventioelimelle; jos tarjouskilpailun voittaja kuitenkin pyytää interventioelintä toimittamaan hänelle toisen erän säädettyä laatua olevaa interventio-ohraa ilman lisäkustan-

nuksia, vakuutta ei vapauteta. Erä on korvattava kolmen päivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä. Tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle liitteen II mukaisesti;

- d) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia huonompi, tarjouskilpailun voittajan ei tarvitse ottaa erää haltuunsa. Hänet vapautetaan kaikista kyseistä erää koskevista velvoitteistaan, mukaan lukien vakuudet, vasta kun hän on tehnyt liitteen II mukaisesti viipymättä ilmoituksen komissiolle ja interventioelimelle; tarjouskilpailun voittaja voi kuitenkin pyytää interventioelintä toimittamaan hänelle säädettyä laatua olevan toisen erän interventio-ohraa ilman lisäkustannuksia. Tässä tapauksessa vakuutta ei vapauteta. Erä on korvattava kolmen päivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä. Tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle liitteen II mukaisesti.

2. Jos ohra siirretään ennen kuin määritystulokset ovat tiedossa, kaikki riskit ovat tarjouskilpailun voittajan vastuulla erän siirtoajankohdasta alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarjouskilpailun voittajan oikeuskeinoja varastoijaa vastaan.

3. Jos tarjouskilpailun voittaja ei kuitenkaan ole peräkkäiset korvauserät vastaanotettuaan saanut säädettyä laatua olevaa korvauserää kuukauden kuluessa, hänet vapautetaan kaikista velvoitteistaan, vakuus mukaan lukien, hänen ilmoitettuaan tästä viipymättä komissiolle ja interventioelimelle liitteen II mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa mainittuja näytteiden ottoa ja määrittämiä, lukuun ottamatta määrittämiä, joiden lopullisena tuloksena on interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia huonompi laatu, koskevat kustannukset ovat EMOTR:n vastuulla 500 tonnia koskevaan määrittämiseen asti, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka koskevat siirtoa sillosta toiseen. Tarjouskilpailun voittaja vastaa itse kustannuksista, jotka aiheutuvat hänen mahdollisesti pyytämistään siirtokustannuksista ja lisämäärittämisistä.

7 artikla

Poiketen siitä, mitä komission asetuksen (ETY) N:o 3002/92⁽²⁾ 12 artiklassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti myytävää ohraa koskevissa asiakirjoissa, erityisesti vientitodistuksessa, asetuksen (ETY) N:o 3002/92 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua poistamismääräyksessä, vienti-ilmoituksessa ja tarvittaessa T 5-lomakkeessa on oltava yksi seuraavista maininnoista:

⁽¹⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 301, 17.10.1992, s. 17.

- Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1392/1999
- Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1392/1999
- Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrers-tattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1392/1999
- Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1392/1999
- Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1392/1999
- Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1392/1999
- Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1392/1999
- Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1392/1999
- Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 1392/1999
- Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1392/1999
- Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1392/1999.

8 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettu vakuus on vapautettava heti, kun vientitodistukset on luovutettu tarjouskilpailun voittajalle.
2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 17 artiklassa säädetään, vientivelvoitteesta annetaan takuu, joka on tarjouskilpailupäivänä voimassa olevan interventiohinnan ja tarjotun hinnan erotuksen suuruinen ja aina vähintään 10 euroa tonnilta. Tästä summasta annetaan

puolet vientitodistusten antamisen yhteydessä ja loput ennen viljan siirtoa.

Poiketen siitä mitä komission asetuksen (ETY) N:o 3002/92 15 artiklan 2 kohdassa säädetään:

- se osa takuusta, joka annetaan todistuksen antamisen yhteydessä, on vapautettava 20 työpäivän kuluessa päivästä, jona tarjouskilpailun voittaja on toimittanut todistuksen siitä, että siirretty vilja on lähtenyt yhteisön tullialueelta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 17 artiklan 3 kohdassa säädetään:

- jäljelle jäävä osa on vapautettava 15 työpäivän kuluessa päivästä, jona tarjouskilpailun voittaja esittää asetuksen (ETY) N:o 3665/87 18 artiklassa tarkoitetut todisteet.

3. Jos tässä artiklassa ilmoitettuja määräaikoja ei noudateta, jäsenvaltion on maksettava kaikkien tässä artiklassa säädettyjen vakuuksien vapauttamisen osalta korvausta 0,015 euroa 10 tonnilta päivää kohden, paitsi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, erityisesti jos kyseessä on hallinnollisen tutkimuksen aloittaminen.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto (EMOTR) ei vastaa näistä korvauksista.

9 artikla

Suomen interventioelimen on annettava saadut tarjoukset komissiolle tiedoksi viimeistään kahden tunnin kuluttua tarjousten jättämisen määräajan päättymisestä. Niistä on ilmoitettava liitteessä III olevan taulukon mukaisesti ja liitteessä IV oleviin puhelinnumeroihin.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

(tonnia)	
Varastointipaikka	Määrä
Koria	26 834
Turenki	21 315

LIITE II

Ilmoitus Suomen interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun mukaisten erien hylkäämisestä

(Asetuksen (EY) N:o 1392/1999 6 artiklan 1 kohta)

- Tarjouskilpailun voittajaksi ilmoitetun tarjouksen tekijän nimi:
- Tarjouskilpailun päivämäärä:
- Tarjouskilpailun voittajan ilmoittama erän hylkäämisen päivämäärä:

Erä-numero	Määrä tonneina	Siilon osoite	Hylkäämisen perustelut
			— ominaispaino (kg/hl) — % itäneitä jyviä — % erilaisia epäpuhtauksia (Schwarzbesatz) — % aineksia, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa — muut

*LIITE III***Suomen interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskeva pysyvä tarjouskilpailu**

(Asetus (EY) N:o 1392/1999)

1	2	3	4	5	6	7
Tarjouksen tekijän numero	Erä-numero	Määrä tonneina	Tarjoushinta (euroina tonnia kohden) ⁽¹⁾	Korotukset (+) Alennukset (-) (euroina tonnia kohden) (alustava)	Kaupalliset kulut (euroina tonnia kohden)	Määräpaikka
1						
2						
3						
jne.						

⁽¹⁾ Hinta sisältää tarjouksen kohteena olevaan erään liittyvät korotukset tai alennukset.*LIITE IV*

Ainoat Brysselissä käytettävissä olevat puhelinnumerot pääosasto VI:ssa (C/1):

- telekpio: 296 49 56,
295 25 15;
- teleksi: 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (kreikkalainen kirjaimisto).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1393/1999,
annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,
Belgian interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän
tarjouskilpailun avaamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiinsaattamista koskevat menettelyt ja edellytykset,
- (2) nykyisessä markkinatilanteessa olisi avattava pysyvä tarjouskilpailu Belgian interventioelimen hallussa olevan 53 483 tonnin ohramäärän viemiseksi,
- (3) toiminnan ja sen valvonnan säännönmukaisuuden varmistamiseksi on vahvistettava erityiset yksityiskohtaiset säännöt; tämän vuoksi on aiheellista säätää vakuusjärjestelmästä, jonka avulla varmistetaan, että haluttuja tavoitteita noudatetaan ilman, että toimijoille tulee liian suuria kuluja; tämän vuoksi olisi poikettava tietyistä säännöistä, erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2131/93 osalta,
- (4) jäsenvaltion on maksettava korvaukset, jos ohran siirtäminen on yli viisi päivää myöhässä tai vaaditun vakuuden vapauttamista lykätään interventioelimestä johtuvista syistä, ja
- (5) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, Belgian interventioelin avaa asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 vahvistettujen edellytysten mukaisesti pysyvän tarjouskilpailun hallussaan olevan ohran viemisestä.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.

1. Tarjouskilpailu koskee kolmansiin maihin vietävän 53 483 ohratonnin enimmäismäärää, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa ja Meksikoa.

2. Alueet, jonne 53 483 tonnia ohraa varastoidaan, ilmoitetaan liitteessä I.

3 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 16 artiklan 3 alakohdassa säädetään, viennistä maksettava hinta on tarjouksessa mainittu hinta.

2. Tämän asetuksen mukaisesti toteutetun viennin osalta ei sovelleta vientitukia, vientimaksuja eikä kuukausikorotuksia.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 8 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

4 artikla

1. Vientitodistukset ovat voimassa toimittamispäivästään, asetuksen (ETY) N:o 2131/93 9 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, neljännen toimittamispäivää seuraavan kuukauden loppuun.

2. Tämän tarjouskilpailun yhteydessä esitettyihin tarjouksiin ei voi olla liitettyä komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88⁽⁵⁾ 44 artiklan osalta tehtyjä vientitodistushakemuksia.

5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, ensimmäisen osittaisen tarjouskilpailun tarjouksien esittämisen määräajan vahvistetaan päättyvän 1 päivänä heinäkuuta 1999 kello 9.00 (Brysselin aikaa).

2. Seuraavan osittaisen tarjouskilpailun tarjouksien esittämisen määräaika päättyy kunakin torstaina kello 9.00 (Brysselin aikaa).

3. Viimeinen osittainen tarjouskilpailu päättyy 30 päivänä syyskuuta 1999 kello 9.00 (Brysselin aikaa).

4. Tarjoukset on talletettava Belgian interventioelimen haltuun.

⁽⁵⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1.

6 artikla

1. Interventioelin, varastoija ja tarjouskilpailun voittaja voivat, tarjouskilpailun voittajan valinnan mukaan, joko ennen erän siirtoa varastosta tai siirron aikana, ottaa yhteisellä sopimuksella vähintään yhden vertailunäytteen 500 tonnia kohden sekä määrittää ne. Interventioelin voi valtuuttaa edustajan sillä edellytyksellä, että tämä ei ole varastoija.

Määrittäminen tulokset on toimitettava komissiolle kiistattavissa.

Vertailunäytteiden otto ja määrittäminen on tehtävä seitsemän työpäivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä tai kolmen työpäivän kuluessa, jos näytteet otetaan siirrettäessä viljat varastosta. Jos näytteiden lopputulokset osoittavat, että laatu on

- a) tarjouskilpailuilmoituksessa ilmoitettuja arvoja parempi, tarjouskilpailun voittajan on hyväksyttävä erä sellaisenaan;
- b) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia parempi, mutta tarjouskilpailuilmoituksessa kuvattuja laatuarvoja huonompi, eron sisältyessä kuitenkin seuraaviin rajoihin:
 - 2 kilogrammaa hehtolitralla ominaispainosta, joka ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 60 kilogrammaa hehtolitralla,
 - yksi prosenttiyksikkö kosteuspitoisuudesta,
 - puoli prosenttiyksikköä asetuksen (ETY) N:o 689/92⁽¹⁾ liitteen B.2 ja B.4 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista ja
 - puoli prosenttiyksikköä komission asetuksen (ETY) N:o 689/92 liitteen B.5 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista kuitenkin niin, että haitallisten jyvien ja torajyvien sallitut prosenttimäärät pysyvät ennallaan,

tarjouskilpailun voittajan on hyväksyttävä erä sellaisenaan;

- c) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia parempi, mutta tarjouskilpailuilmoituksessa kuvattuja laatuarvoja huonompi, ja erot ylittävät b alakohdassa tarkoitettujen rajat, tarjouskilpailun voittaja voi
 - joko hyväksyä erän sellaisenaan
 - tai kieltäytyä ottamasta erää haltuunsa. Hänet vapautetaan kaikista kyseistä erää koskevista velvoitteistaan, mukaan lukien vakuudet, vasta kun hän on tehnyt liitteen II mukaisesti viipymättä ilmoituksen komissiolle ja interventioelimelle; jos tarjouskilpailun voittaja kuitenkin pyytää interventioelintä toimittamaan hänelle toisen erän säädettyä

laatua olevaa interventio-ohraa ilman lisäkustannuksia, vakuutta ei vapauteta. Erä on korvattava kolmen päivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä. Tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle liitteen II mukaisesti;

- d) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia huonompi, tarjouskilpailun voittajan ei tarvitse ottaa erää haltuunsa. Hänet vapautetaan kaikista kyseistä erää koskevista velvoitteistaan, mukaan lukien vakuudet, vasta kun hän on tehnyt liitteen II mukaisesti viipymättä ilmoituksen komissiolle ja interventioelimelle; tarjouskilpailun voittaja voi kuitenkin pyytää interventioelintä toimittamaan hänelle säädettyä laatua olevan toisen erän interventio-ohraa ilman lisäkustannuksia. Tässä tapauksessa vakuutta ei vapauteta. Erä on korvattava kolmen päivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä. Tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle liitteen II mukaisesti.

2. Jos ohra siirretään ennen kuin määrittämistulokset ovat tiedossa, kaikki riskit ovat tarjouskilpailun voittajan vastuulla erän siirtoajankohdasta alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarjouskilpailun voittajan oikeuskeinoja varastoijaa vastaan.

3. Jos tarjouskilpailun voittaja ei kuitenkaan ole peräkkäiset korvauserät vastaanotettuaan saanut säädettyä laatua olevaa korvauserää kuukauden kuluessa, hänet vapautetaan kaikista velvoitteistaan, vakuus mukaan lukien, hänen ilmoitettuaan tästä viipymättä komissiolle ja interventioelimelle liitteen II mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa mainittuja näytteiden ottoa ja määrittäksiä, lukuun ottamatta määrittäksiä, joiden lopullisena tuloksena on interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia huonompi laatu, koskevat kustannukset ovat EMOTR:n vastuulla 500 tonnia koskevaan määrittäykseen asti, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka koskevat siirtoa siilosta toiseen. Tarjouskilpailun voittaja vastaa itse kustannuksista, jotka aiheutuvat hänen mahdollisesti pyytämistään siirtokustannuksista ja lisämäärittäyksistä.

7 artikla

Poiketen siitä, mitä komission asetuksen (ETY) N:o 3002/92⁽²⁾ 12 artiklassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti myytävää ohraa koskevissa asiakirjoissa, erityisesti vientitodistuksissa, asetuksen (ETY) N:o 3002/92 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua poistamismääräyksessä, vienti-ilmoituksessa ja tarvittaessa T 5-lomakkeessa on oltava yksi seuraavista maininnoista:

⁽¹⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 301, 17.10.1992, s. 17.

- Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1393/1999
- Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1393/1999
- Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrers-tattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1393/1999
- Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/1999
- Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1393/1999
- Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1393/1999
- Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1393/1999
- Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1393/1999
- Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 1393/1999
- Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1393/1999
- Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1393/1999.

8 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettu vakuus on vapautettava heti, kun vientitodistukset on luovutettu tarjouskilpailun voittajalle.
2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 17 artiklassa säädetään, vientivelvoitteesta annetaan takuu, joka on tarjouskilpailupäivänä voimassa olevan interventiohinnan ja tarjotun hinnan erotuksen suuruinen ja aina vähintään 10 euroa tonnilta. Tästä summasta annetaan

puolet vientitodistusten antamisen yhteydessä ja loput ennen viljan siirtoa.

Poiketen siitä mitä komission asetuksen (ETY) N:o 3002/92 15 artiklan 2 kohdassa säädetään:

- se osa takuusta, joka annetaan todistuksen antamisen yhteydessä, on vapautettava 20 työpäivän kuluessa päivästä, jona tarjouskilpailun voittaja on toimittanut todistuksen siitä, että siirretty vilja on lähtenyt yhteisön tullialueelta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 17 artiklan 3 kohdassa säädetään:

- jäljelle jäävä osa on vapautettava 15 työpäivän kuluessa päivästä, jona tarjouskilpailun voittaja esittää asetuksen (ETY) N:o 3665/87 18 artiklassa tarkoitetut todisteet.

3. Jos tässä artiklassa ilmoitettuja määräaikoja ei noudateta, jäsenvaltion on maksettava kaikkien tässä artiklassa säädettyjen vakuuksien vapauttamisen osalta korvausta 0,015 euroa 10 tonnilta päivää kohden, paitsi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, erityisesti jos kyseessä on hallinnollisen tutkimuksen aloittaminen.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto (EMOTR) ei vastaa näistä korvauksista.

9 artikla

Belgian interventioelimen on annettava saadut tarjoukset komissiolle tiedoksi viimeistään kahden tunnin kuluttua tarjousten jättämisen määräajan päättymisestä. Niistä on ilmoitettava liitteessä III olevan taulukon mukaisesti ja liitteessä IV oleviin puhelinnumeroihin.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

(tonnia)	
Varastointipaikka	Määrä
Hainaut	12 497
Liège	11 366
Namur	22 167
Oost-Vlaanderen	1 249
West-Vlaanderen	6 204

LIITE II

Ilmoitus Belgian interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun mukaisten erien hylkäämisestä

(Asetuksen (EY) N:o 1393/1999 6 artiklan 1 kohta)

— Tarjouskilpailun voittajaksi ilmoitetun tarjouksen tekijän nimi:

— Tarjouskilpailun päivämäärä:

— Tarjouskilpailun voittajan ilmoittama erän hylkäämisen päivämäärä:

Erä-numero	Määrä tonneina	Siilon osoite	Hylkäämisen perustelut
			— ominaispaino (kg/hl) — % itäneitä jyviä — % erilaisia epäpuhtauksia (Schwarzbesatz) — % aineksia, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa — muut

LIITE III

Belgian interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskeva pysyvä tarjouskilpailu

(Asetus (EY) N:o 1393/1999)

1	2	3	4	5	6	7
Tarjouksen tekijän numero	Erä-numero	Määrä tonneina	Tarjoushinta (euroina tonnia kohden) ⁽¹⁾	Korotukset (+) Alennukset (-) (euroina tonnia kohden) (alustava)	Kaupalliset kulut (euroina tonnia kohden)	Määräpaikka
1						
2						
3						
jne.						

⁽¹⁾ Hinta sisältää tarjouksen kohteena olevaan erään liittyvät korotukset tai alennukset.

LIITE IV

Ainoat Brysselissä käytettävissä olevat puhelinnumerot pääosasto VI:ssa (C/1):

- telekopio: 296 49 56,
295 25 15;
- teleksi: 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (kreikkalainen kirjaimisto).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1394/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****asetuksen (EY) N:o 1758/98 muuttamisesta ja Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän leipävehnän vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 1 250 000 tonniin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1253/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999 ⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset,
- (2) komission asetuksella (EY) N:o 1758/98 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1144/1999 ⁽⁶⁾, avataan pysyvä tarjouskilpailu Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän 1 050 000 leipävehnätonnin viemiseksi; Ranska on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 200 000 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää; Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän leipävehnän vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena oleva kokonaismäärä olisi nostettava 1 250 000 tonniin,

- (3) tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa; olisi muutettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 1758/98 liitettä I, ja

- (4) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1758/98 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 1 250 000:ta leipävehnätonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin.

2. Alueet, joissa 1 250 000 tonnia leipävehnää on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

- 2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EYVL L 221, 8.8.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EYVL L 137, 1.6.1999, s. 20.

LIITE

"LIITE I

(tonneina)

Varastointipaikka	Määrät
Amiens	241 000
Clermont	1 000
Chalons	69 000
Dijon	23 000
Lille	129 000
Orléans	363 000
Paris	172 000
Poitiers	54 000
Rouen	150 000
Rennes	12 000
Nantes	16 000
Nancy	20 000"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1395/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****asetuksen (EY) N:o 1759/98 muuttamisesta ja Yhdistyneen kuningaskunnan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 1 091 530 tonniin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset,
- (2) komission asetuksella (EY) N:o 1759/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1144/1999⁽⁶⁾, avataan pysyvä tarjouskilpailu Yhdistyneen kuningaskunnan interventioelimen hallussaan pitämän 889 230 ohratonnin viemiseksi; Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 202 300 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää; Yhdistyneen kuningaskunnan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena oleva kokonaismäärä olisi nostettava 1 091 530 tonniin,

- (3) tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa; olisi muutettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 1759/98 liitettä I, ja

- (4) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1759/98 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee kolmansiin maihin vietävän 1 091 530 ohratonnin enimmäismäärää, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa ja Meksikoa.

2. Alueet, joissa 1 091 530 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

- 2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 160, 24.5.1996, s. 37.⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.⁽⁵⁾ EYVL L 221, 8.8.1998, s. 8.⁽⁶⁾ EYVL L 137, 1.6.1999, s. 20.

LIITE

"LIITE I

(tonneina)

Varastointipaikka	Määrät
Aberdeenshire	18 433
Bedfordshire	9 687
Berwickshire	6 639
Dorset	22 436
Dumfries	19 050
East Lothian	45 247
Edinburgh	33 570
Essex	8 760
Fife	10 229
Gloucester	25 314
Gloucestershire	21 626
Keith	7 852
Leicestershire	11 753
Lincolnshire	170 652
Mid Lothian	12 074
Norfolk	90 949
North Humberside	64 252
North Lincolnshire	49 246
Northamptonshire	19 530
Northumberland	10 040
Norwich	44 789
Nottinghamshire	20 700
Pocklington York	12 876
Salisbury	45 901
Shropshire	40 515
Somerset	8 240
Strathclyde	53 744
Suffolk	33 275
Taunton	13 744
West Sussex	23 661
Wiltshire	10 911
Worcestershire	50 700
York	75 135"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1396/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****asetuksen (EY) N:o 1232/1999 muuttamisesta ja Saksan interventioelimen hallussaan pitämän leipävehnän vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 300 015 tonniin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset,
- (2) komission asetuksella (EY) N:o 1232/1999⁽⁵⁾, avataan pysyvä tarjouskilpailu Saksan interventioelimen hallussaan pitämän 200 006 leipävehnätonnin viemiseksi; Saksa on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 100 009 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää; Saksan interventioelimen hallussaan pitämän leipävehnän vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena oleva kokonaismäärä olisi nostettava 300 015 tonniin,

- (3) tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa; olisi muutettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 1232/1999 liitettä I, ja

- (4) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1232/1999 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 300 015:tä leipävehnätonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin.
 2. Alueet, joissa 300 015 tonnia leipävehnää on varastoituna, mainitaan liitteessä I."
- 2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.⁽⁵⁾ EYVL L 149, 16.6.1999, s. 15.

LIITE

"LIITE I

(tonneina)

Varastointipaikka	Määrät
Schleswig-Holstein/Hamburg/ Niedersachsen/Bremen/ Nordrhein-Westfalen	134 217
Hessen/Rheinland-Pfalz/ Baden-Württemberg/ Saarland/Bayern	71 692
Berlin/Brandenburg/ Mecklenburg-Vorpommern	25 849
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	68 257"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1397/1999,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,****asetuksen (EY) N:o 1760/98 muuttamisesta ja Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 2 338 000 tonniin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1253/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999 ⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset,
- (2) komission asetuksella (EY) N:o 1760/98 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1198/1999 ⁽⁶⁾, avataan pysyvä tarjouskilpailu Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän 2 138 000 ohratonnin viemiseksi; Ranska on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 200 000 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää; Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena oleva kokonaismäärä olisi nostettava 2 338 000 tonniin,

(3) tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa; olisi muutettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 1760/98 liitettä I, ja

(4) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1760/98 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 2 338 000:ta ohratonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa ja Meksikoa.

2. Alueet, joissa 2 338 000 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EYVL L 221, 8.8.1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EYVL L 146, 11.6.1999, s. 7.

LIITE

"LIITE I

(tonneina)

Varastointipaikka	Määrät
Amiens	91 000
Châlons	213 000
Dijon	119 000
Lille	351 054
Nantes	37 000
Nancy	73 000
Orléans	503 000
Paris	139 000
Poitiers	205 000
Rouen	605 546
Toulouse	1 400"

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1398/1999,
annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999,
sokerialan varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan maksun määrän
vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1999/2000**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) asetuksen (ETY) N:o 1785/81 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on korvattava sokerin ja siirappien varastointikustannukset kiinteämääräisinä,
- (2) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1358/77 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3042/78 ⁽⁴⁾, 6 artiklassa säädetään, että maksun määrä on yhteisön sokerin osalta laskettava jakamalla ennakoitavissa oleva korvausten yhteismäärä kyseisen markkinointivuoden aikana arvion mukaan myytävällä sokerin määrällä; mainittuun ennakoitavissa olevaan korvausten yhteismäärään on tarpeen mukaan lisättävä tai siitä vähennettävä edellisiltä markkinointivuosilta siirretyt määrät,
- (3) asetuksen (ETY) N:o 1785/81 8 artiklan 4 kohdassa säädetään, että neuvosto vahvistaa kuukausikorvauksen määrän samanaikaisesti kuin johdetut interventiohinnat; vuoden 1999/2000 kuukausikorvausta on syytä käyttää maksun laskemisperusteena,
- (4) asetuksen (ETY) N:o 1358/77 4 artiklan mukaisesti yhden kuukauden varastointikustannuksia korvattaessa huomioon otettava varastoitu määrä on kyseisen kuukauden alussa ja lopussa varastossa olevien määrien aritmeettinen keskiarvo; markkinointivuoden 1999/2000 kunkin kuukauden aikana varastossa olevat yhteisön sokerin määrät on

mahdollista arvioida kyseisen markkinointivuoden alkaessa ennakoitavissa olevien varastojen, arvioidun kuukausituotannon ja saman kuukauden aikana todennäköisesti sisäiseen kulutukseen myytävien tai vietävien määrien perusteella; keskimääräisten kuukausivarastojen yhteenlaskettu määrä markkinointivuoden 1999/2000 aikana on mahdollista arvioida noin 95 miljoonaksi sokeritonniksi valkoisena sokerina ilmaistuna; yhteisön sokerin osalta maksettavien korvausten yhteismääräksi markkinointivuonna 1999/2000 voidaan näin ollen arvioida noin 314 miljoonaa euroa; ennakoitavissa oleva jäännös edellisiltä markkinointivuosilta voidaan arvioida 27 miljoonan euron suuruiseksi plusmerkkiseksi määräksi; sokerialan varastointikustannusten korvausjärjestelmän soveltamista koskevilla yksityiskohtaisissa säännöissä määrätään, että maksu on vahvistettava 100 kilogrammalle valkoista sokeria; markkinointivuoden 1999/2000 aikana sisäiseen kulutukseen tai vientiin myytävä yhteisön sokerin määrä on mahdollista arvioida noin 14 miljoonaksi sokeritonniksi valkoisena sokerina ilmaistuna; maksun määrä yhteisön sokerin osalta on näin ollen 2,00 euroa 100 kilogrammalta valkoista sokeria, ja

- (5) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 8 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun maksun määräksi markkinointivuodeksi 1999/2000 vahvistetaan 2,00 euroa 100 kilogrammalta valkoista sokeria.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EYVL L 156, 25.6.1977, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 361, 23.12.1978, s. 8.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/30/EY,

annettu 22 päivänä huhtikuuta 1999,

ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

(1) perustamissopimuksen 130 r artiklassa esitettyjen periaatteiden perusteella Euroopan yhteisön ympäristöön ja kestäväan kehitykseen liittyvää politiikkaa ja toimintaa koskevassa ohjelmassa (viides ympäristöä koskeva toimintaohjelma) ⁽⁴⁾ suunnitellaan tiettyjä muutoksia ilman epäpuhtauksia koskevaan lainsäädäntöön; mainitussa ohjelmassa suositetaan ilman laatua koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden asettamista,

(2) perustamissopimuksen 129 artiklassa määrätään, että terveyden suojelua koskevat vaatimukset kuuluvat osana yhteisön muuhun politiikkaan; perustamissopimuksen 3 artiklan o kohdassa määrätään, että yhteisön toimintaan sisältyy myötävaikuttaminen terveyden suojelun korkean tason saavuttamiseen,

(3) ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY ⁽⁵⁾ 4 artiklan 5 kohdan nojalla neuvosto antaa kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön sekä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut säännökset,

(4) tässä direktiivissä vahvistetut raja-arvot ovat vähimmäisvaatimuksia; perustamissopimuksen 130 t artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai toteuttaa tiukempia suojatoimenpiteitä;

erityisesti tiukempia raja-arvoja voidaan säätää erityisen herkkien väestöryhmien kuten lasten ja sairaalapotilaiden terveyden suojelemiseksi; jäsenvaltiot voivat säätää, että raja-arvot on saavutettava tässä direktiivissä säädettyä päivämäärää aikaisemmin,

(5) ekosysteemejä olisi suojeltava rikkidioksidin haitallisilta vaikutuksilta; kasvillisuutta olisi suojeltava typen oksidien haitallisilta vaikutuksilta,

(6) erityyppisillä hiukkasilla voi olla erilaisia vahingollisia vaikutuksia ihmisen terveydelle; on olemassa näyttöä siitä, että ihmisen toiminnasta johtuvasta hiukkasille altistumisesta aiheutuu ihmisen terveydelle suurempia vaaroja kuin ilmassa luonnostaan esiintyville hiukkasille altistumisesta,

(7) direktiivissä 96/62/EY edellytetään, että alueille, joilla pitoisuudet ilmassa ylittävät raja-arvot ja sovellettavat väliaikaiset ylitysmarginaalit, laaditaan toimintasuunnitelmia, joiden avulla voidaan varmistaa raja-arvojen noudattaminen asetettuihin määräaikiin mennessä; siltä osin kuin nämä toimintasuunnitelmat ja pitoisuuksien alentamista koskevat muut strategiat liittyvät hiukkasiin, tavoitteena olisi oltava pienten hiukkasten pitoisuuksien osuuden vähentäminen hiukkasten kokonaispitoisuuksista,

(8) direktiivissä 96/62/EY säädetään, että raja-arvojen ja varoituskynnysten lukuarvojen on perustuttava tämän alan kansainvälisten tieteellisten ryhmien töiden tuloksiin; komission on otettava huomioon viimeisimmät tiedot alan epidemiologisista ja ympäristönsuojelualan tutkimuksista sekä mittausmenetelmissä tapahtunut viimeisin kehitys tutkitessa tekijöitä, joihin raja-arvot ja varoituskynnykset perustuvat,

(9) helpottaakseen tämän direktiivin tarkistusta vuonna 2003 komission ja jäsenvaltioiden olisi tuettava tutkimuksia tässä mainittujen ilman epäpuhtauksien, erityisesti rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn vaikutuksista,

⁽¹⁾ EYVL C 9, 14.1.1998, s. 6.

⁽²⁾ EYVL C 214, 10.7.1998, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin 13.5.1998 antama lausunto (EYVL C 167, 1.6.1998, s. 103); neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 vahvistama yhteinen kanta (EYVL C 360, 23.11.1998, s. 99) ja Euroopan parlamentin 13 päivänä tammikuuta 1999 tekemä päätös (EYVL C 104, 14.4.1999, s. 44).

⁽⁴⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 296, 21.11.1996, s. 55.

- (10) standardoidut täsmälliset mittausmenetelmät ja yhteiset mittausasemien sijaintikriteerit ovat tärkeitä tekijöitä ilmanlaadun arvioinnissa, jotta koko yhteisön alueelta saataisiin vertailukelpoisia tietoja,
- (11) direktiivin 96/62/EY 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti tieteen ja tekniikan kehitykseen mukauttamiseksi tarvittavat muutokset voivat liittyä ainoastaan rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien arvioimisen perusteisiin ja menetelmiin tai yksityiskohtaisiin järjestelyihin tietojen toimittamiseksi komissiolle, eivätkä ne saa suoraan tai välillisesti vaikuttaa raja-arvojen tai varoituskynnysten muuttamiseen, ja
- (12) ilmassa olevia rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksia koskevan ajankohtaisen tiedon olisi oltava helposti väestön saatavilla,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämän direktiivin tavoitteena on:

- vahvistaa raja-arvot ja tarvittaessa myös varoituskynnykset ilmassa oleville rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksille, jotta vältetään ja ehkäistään ihmisen terveydelle ja ympäristölle haitalliset vaikutukset tai vähennetään niitä;
- arvioida ilmassa olevia rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksia yhteisin menetelmin ja arviointiperustein;
- saada riittävästi tietoa ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksista sekä varmistaa, että tiedot ovat kaikkien saatavilla;
- ylläpitää ilmanlaatu, silloin kun se on hyvä, ja muissa tapauksissa parantaa sitä rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien osalta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) "ilmalla" ulkoilmaa alailmakehässä lukuun ottamatta työpaikkoja;

- 2) "epäpuhtaudella" ihmisen suoraan tai välillisesti ilmaan päästämiä aineita, joista voi olla haitallisia seurauksia ihmisen terveydelle ja/tai koko ympäristölle;
- 3) "tasolla" epäpuhtauden pitoisuutta ilmassa tai sen laskeumaa tietyssä aikana;
- 4) "arvioinnilla" menetelmää, jolla mitataan, lasketaan, ennustetaan tai arvioidaan epäpuhtauden taso ilmassa;
- 5) "raja-arvolla" tasoa, joka on vahvistettu tieteellisin perustein ihmisen terveydelle ja/tai koko ympäristölle haitallisten seurausten välttämiseksi, ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi, joka on saavutettava määrääjassa ja jota ei saa ylittää sen jälkeen kun se on saavutettu;
- 6) "varoituskynnyksellä" sellaista tasoa, jonka ylittyessä lyhytaikainen altistuminen vaarantaa ihmisten terveyttä ja jäsenvaltioiden on ryhdyttävä välittömästi direktiivin 96/62/EY mukaisiin toimiin;
- 7) "ylitysmarginaalilla" sitä prosenttimäärää raja-arvosta, jonka verran tämä arvo saa ylittyä direktiivissä 96/62/EY vahvistetuina edellytyksin;
- 8) "alueella" jäsenvaltioiden rajaamaa osaa niiden alueesta;
- 9) "taajamalla" aluetta, jolla on 250 000:ta asukasta suurempi väestökeskittymä tai, jos väestökeskittymä on enintään 250 000 asukasta, sellaista aluetta, jonka asukastiheys neliökilometriä kohden edellyttää jäsenvaltioiden mielestä ilmanlaadun arviointia ja hallintaa;
- 10) "typen oksideilla" typpioksidin ja typpidioksidin ppb:na yhteenlaskettua määrää ilmaistuna mikrogrammoina typpidioksidia kuutiometriä kohden;
- 11) "PM₁₀-hiukkasilla" hiukkasia, jotka läpäisevät kokoroottelavan erottimen, jonka leikkausraja aerodynaamiselta halkaisijaltaan 10 µm:n kokoisille hiukkasille on 50 %;
- 12) "PM_{2,5}-hiukkasilla" hiukkasia, jotka läpäisevät kokoroottelavan erottimen, jonka leikkausraja aerodynaamiselta halkaisijaltaan 2,5 µm:n kokoisille hiukkasille on 50 %;
- 13) "ylemmällä arviointikynnyksellä" liitteessä V määriteltä tasoa, jota alhaisemmalla tasolla voidaan käyttää sekä mittauksia että mallintamistekniikoita ilmanlaadun arvioimiseksi direktiivin 96/62/EY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- 14) "alemmalla arviointikynnyksellä" liitteessä V tarkoitettua tasoa, jota alhaisemmalla tasolla voidaan käyttää ainoastaan joko mallintamista tai objektiivista arviointia ilmanlaadun arvioimiseksi direktiivin 96/62/EY 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

15) ”luonnonilmiöllä” tulivuorenpurkauksia, maanjäristyksiä, geotermalista toimintaa, maastopaloja, voimakkaita tuulia tai kuivilta alueilta peräisin olevien luontoperäisten hiukkasten leijumaa tai kulkeutumista ilmakehässä;

16) ”jatkuvilla mittauksilla” direktiivin 96/62/EY 6 artiklan 5 kohdan mukaisia mittauksia.

3 artikla

Rikkidioksidi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta 7 artiklan mukaisesti arvioitujen ilman rikkidioksidipitoisuudet eivät ylitä liitteessä I olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja siinä määrätystä määräajoista alkaen.

Liitteessä I olevan I jakson mukaisia ylitysmarginaaleja sovelletaan direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti.

2. Ilman rikkidioksidipitoisuuksien varoituskynnys vahvistetaan liitteessä I olevassa II jaksossa.

3. Avustaakseen komissiota 10 artiklassa tarkoitetun kertomuksen valmistelussa jäsenvaltioiden on silloin kun se on mahdollista 31 päivään joulukuuta 2003 asti kirjattava tietoja rikkidioksidipitoisuuksista 10 minuutin keskiarvoina tietyiltä jäsenvaltion nimeämillä mittausasemilla, joiden se katsoo edustavan lähellä lähteitä sijaitsevien asuttujen alueiden ilmanlaatua ja joilla mitataan tuntipitoisuuksia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, samalla kun ne toimittavat tiedot tuntipitoisuuksista, direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti, nimettyjen mittausasemien osalta $500 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ylittäneiden 10 minuutin pitoisuuksien lukumäärä, niiden päivien lukumäärä vuodessa, jolloin tämä on tapahtunut, niiden päivien lukumäärä, joina rikkidioksidin tuntipitoisuudet ylittivät samanaikaisesti $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$, sekä korkein mitattu 10 minuutin pitoisuus.

4. Jäsenvaltiot voivat nimetä alueita tai taajamia, joissa liitteessä I olevassa I jaksossa mainittu ilman rikkidioksidin raja-arvot ylittyvät luonnosta peräisin olevien ilman rikkidioksidipitoisuuksien vuoksi. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle luettelo kyseisistä alueista ja taajamista ja niiden rikkidioksidipitoisuuksista ja lähteistä. Toimittaessaan komissiolle direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot, jäsenvaltioiden on esitettävä tarpeelliset perustelut sen osoittamiseksi, että ylitykset ovat peräisin luonnosta.

Tällaisilla alueilla ja tällaisissa taajamissa jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 96/62/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaisia toimintasuunnitelmia ainoastaan silloin, kun

liitteessä I olevassa I jaksossa mainittu raja-arvot ylittyvät ihmisen toiminnasta johtuvien päästöjen vuoksi.

4 artikla

Typpidioksidi ja typen oksidit

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ilman typpidioksidipitoisuudet ja tarvittaessa typen oksidien pitoisuudet eivät ylitä 7 artiklan mukaisesti arvioituina ylitä liitteessä II olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja siinä määrätystä määräajoista alkaen.

Liitteessä II olevan I jakson mukaisia ylitysmarginaaleja sovelletaan direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti.

2. Ilman typpidioksidipitoisuuden varoituskynnys vahvistetaan liitteessä II olevassa II jaksossa.

5 artikla

Hiukkaset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ilman PM_{10} hiukkaspitoisuudet 7 artiklan mukaisesti arvioituina eivät ylitä liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja liitteessä määrätystä määräajoista alkaen.

Liitteessä III olevassa I jakson mukaisia ylitysmarginaaleja sovelletaan direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että perustetaan mittausasemia, joiden tehtävänä on toimittaa tietoja $\text{PM}_{2,5}$ -pitoisuuksista. Jäsenvaltion on päätettävä $\text{PM}_{2,5}$ -pitoisuuksien mittausasemien lukumäärästä ja sijainnista siten, että ne ovat edustavia kyseisen jäsenvaltion $\text{PM}_{2,5}$ -pitoisuuksien kannalta. Näytteenottoapaikat on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava PM_{10} -hiukkasten näytteenottoapaikkojen yhteyteen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua edellisen vuoden päättymisestä kyseisen vuoden aikana tehtyjen $\text{PM}_{2,5}$ -mittausten 24 tunnin arvoista laskettu keskiarvo, mediaani, 98-persentiili sekä korkein pitoisuus. Pitoisuuksien 98-persentiili lasketaan ilman epäpuhtauksia mittavien jäsenvaltioiden mittausasemaverkoston ja yksittäisten mittausasemien tietojenvaihtojärjestelmän käytönottamisesta 27 päivänä tammikuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/101/EY liitteessä I olevassa 4 jaksossa vahvistetun menettelyn mukaisesti (¹).

3. Direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti laadituilla PM_{10} -hiukkasiin liittyvillä toimintasuunnitelmilla ja PM_{10} -pitoisuuksien alentamista koskevilla yleisillä ohjelmilla on pyrittävä alentamaan myös $\text{PM}_{2,5}$ -hiukkasten pitoisuuksia.

(¹) EYVL L 35, 5.2.1997, s. 14.

4. Jos PM_{10} -ille asetetut liitteessä III olevan I jakson mukaiset raja-arvot ylittyvät ilmassa olevien, luonnonilmiöistä aiheutuvien PM_{10} -pitoisuuksien vuoksi aiheuttaen luonnosta peräisin olevan normaalin taustatason pitoisuudet huomattavasti ylittäviä pitoisuuksia, jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja esitettävä tarpeelliset perustelut, jotka osoittavat ylityksen johtuvan luonnonilmiöistä. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 96/62/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaiset toimintasuunnitelmat vain silloin, kun liitteessä III olevassa I jaksossa mainitut raja-arvot ylittyvät muista kuin luonnonilmiöistä johtuvista syistä.

5. Jäsenvaltiot voivat nimetä ne alueet tai taajamat, joissa liitteessä III olevan I jakson mukaiset PM_{10} -pitoisuudelle asetetut raja-arvot ylittyvät ilmassa olevan teiden talvihiekoituksesta aiheutuvan hiukkasleijuman vuoksi. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle luettelo kyseisistä alueista ja taajamista sekä niiden PM_{10} -pitoisuuksista ja -lähteistä. Toimittaessaan komissiolle direktiivin 96/92/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot jäsenvaltioiden on esitettävä tarpeelliset perustelut, jotka osoittavat ylitysten johtuvan kyseisestä leijumasta ja että pitoisuuksien pienentämiseksi on toteutettu asianmukaiset toimenpiteet.

Tällaisilla alueilla ja tällaisissa taajamissa jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 96/62/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaisia toimintasuunnitelmia ainoastaan silloin, kun liitteessä III olevan I jakson mukaiset raja-arvot ylittyvät muiden kuin talvihiekoituksesta johtuvien PM_{10} -pitoisuuksien vuoksi.

6 artikla

Lyijy

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 7 artiklan mukaisesti arvioitujen ilman lyijypitoisuuksien eivät ylitä liitteessä IV olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja siinä määrätystä määräajasta alkaen.

Liitteessä IV olevan I jakson mukaisia ylitysmarginaaleja sovelletaan direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Pitoisuuksien arviointi

1. Direktiivin 96/62/EY 6 artiklan mukaiset rikkidioksidi-, typpidioksidi- ja typen oksidien, hiukkasia ja lyijyä koskevat ylempät ja alemmat arviointikynnykset vahvistetaan liitteessä V olevassa I jaksossa.

Kunkin alueen ja taajaman luokittelu kyseisen 6 artiklan soveltamiseksi olisi tarkistettava vähintään viiden vuoden välein liitteessä V olevassa II jaksossa esitettyä menettelyä noudattaen. Luokittelua on tarkistettava aikaisemmin, jos ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin, tai tilanteesta riippuen typen oksidien, typpidioksidin ja hiukkasten tai lyijyn pitoisuuksien kannalta merkitsevässä toiminnassa on tapahtunut huomattava muutos.

2. Liitteessä VI vahvistetaan perusteet rikkidioksidi-, typpidioksidi- ja typen oksidien-, hiukkas- ja lyijymittauksen näytteenottoa paikkojen sijainnin määrittämiselle. Liitteessä VII vahvistetaan kunkin epäpuhtauden osalta jatkuvia pitoisuusmittauksia suorittavien näytteenottoa paikkojen vähimmäislukumäärä, ja niitä on perustettava kaikille alueille tai kaikkiin taajamiin, joilta mittauksia edellytetään, jos jatkuvat mittaukset ovat alueella tai taajamassa ainoa pitoisuuksia koskevan tiedon lähde.

3. Niillä alueilla ja niissä taajamissa, joissa kiinteiltä mittausasemilta saatavia tietoja täydennetään muista lähteistä, kuten päästöjen kartoituksesta, suuntaa-antavista mittausmenetelmistä ja ilmanlaadun mallintamisesta saatavilla tiedoilla, kiinteitä mittausasemia on perustettava tarpeeksi ja muiden menetelmien alueellisen erotuskyvyn on oltava riittävä, jotta ilman epäpuhtauksien pitoisuudet voidaan määrittää liitteessä VI olevan I jakson ja liitteessä VIII olevan I jakson mukaisesti.

4. Mallintamista tai objektiivista arviointia voidaan käyttää alueilla tai taajamissa, joilla mittauksia ei vaadita.

5. Rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien analysoinnissa sekä lyijyn näytteenotossa ja analysoinnissa käytettävät vertailumenetelmät vahvistetaan liitteessä IX olevissa jaksoissa I–III.

PM_{10} -hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävä vertailumenetelmä vahvistetaan liitteessä IX olevassa IV jaksossa.

$PM_{2.5}$ -hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävä väliaikainen referenssimenetelmä on liitteessä IX olevassa V jakson mukainen.

Liitteessä IX olevassa VI jaksossa vahvistetaan ilmanlaadun mallintamisessa käytettävät vertailumenetelmät.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaiset ilmanlaadun alustavassa arvioinnissa käytetyt menetelmät viimeistään 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

7. Muutoksista, jotka ovat tarpeen tämän artiklan sekä liitteiden V–IX säännösten mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, päätetään direktiivin 96/62/EY 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

Väestölle tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ilmassa olevia rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksia koskevat ajankohtaiset tiedot toimitetaan säännöllisesti väestön sekä asianmukaisten järjestöjen kuten ympäristöjärjestöjen, kuluttajajärjestöjen ja herkkiä väestöryhmiä edustavien järjestöjen sekä muiden asianmukaisten terveydenhuollon elinten saataville esimerkiksi radion ja television, lehdistön, ilmoitustaulujen tai tietoverkkojen välityksellä.

Tiedot rikkidioksidin, typpidioksidin ja hiukkasten pitoisuuksista on saatettava ajan tasalle vähintään päivittäin, ja rikkidioksidin ja typpidioksidin tuntipitoisuuksien osalta mahdollisuuksien mukaan tunneittain. Lyijypitoisuuksien osalta tiedot on saatettava ajan tasalle neljännesvuosittain.

Tiedoissa on mainittava vähintään kaikki liitteessä I–IV mainittujen keskiarvon laskentajaksojen aikana tapahtuneet raja-arvopitoisuuksien ja varoituskynnysten ylitykset. Niissä on oltava myös lyhyt arviointi raja-arvoista ja varoituskynnyksistä sekä asianmukaista tietoa terveysvaikutuksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin 96/62/EY 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut yleisön saataville asetetut suunnitelmat tai ohjelmat, mukaan lukien tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdassa sekä 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut suunnitelmat tai ohjelmat, ovat myös edellä 1 kohdassa mainittujen asianmukaisten järjestöjen saatavilla.

3. Kun liitteessä I tai liitteessä II tarkoitettu varoituskynnys ylittyy, direktiivin 96/62/EY 10 artiklan mukaisesti väestölle annettaviin tietoihin on sisällyttävä vähintään asianomaisessa liitteessä olevassa III jaksossa luetellut tiedot.

4. Väestölle ja järjestöille 1 ja 3 kohtien mukaisesti annettavien tietojen on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti saatavilla.

9 artikla

Kumoamiset ja siirtymäjärjestelyt

1. Kumotaan 19 päivästä heinäkuuta 2001 ilmanlaadun raja- ja ohjearvoista rikkidioksidille ja leijumalle 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/

779/ETY⁽¹⁾ paitsi 1 artikla, 2 artiklan 1 kohta, 3 artiklan 1 kohta, 9, 15 ja 16 artikla sekä liitteet I, III b ja IV, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

2. Kumotaan 19 päivästä heinäkuuta 2001 ilmassa olevan lyijyn raja-arvosta 3 päivänä joulukuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/884/ETY⁽²⁾ paitsi 1 ja 2 artikla, 3 artiklan 1 kohta, 7, 12 ja 13 artikla, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

3. Kumotaan 19 päivästä heinäkuuta 2001 ilmanlaatu-standardista typpidioksidille 7 päivänä maaliskuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/203/ETY⁽³⁾ paitsi 1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta, 1 artiklan 2 kohta, 2 artiklan ensimmäinen alakohta, 3 artiklan 1 kohta, 5, 9, 15 ja 16 artikla sekä liite I, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

4. Jäsenvaltioilla on oltava käytössä 19 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen tämän direktiivin vaatimusten mukaiset mittausasemat ja muut ilmanlaadun arviointimenetelmät arvioidakseen ilman rikkidioksidin, typpidioksidin ja lyijyn pitoisuuksia sekä saadakseen tiedot, joilla voidaan osoittaa, että pitoisuudet ovat direktiivillä 80/779/ETY, direktiivillä 82/884/ETY ja direktiivillä 85/203/ETY säädettyjen raja-arvojen mukaisia, kunnes mainittujen direktiivien mukaiset raja-arvot kumotaan.

5. 19 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen jäsenvaltioilla voi olla tässä direktiivissä PM₁₀-lle säädettyjen vaatimusten mukaiset mittausasemat ja muut ilmanlaadun arviointimenetelmät arvioidakseen leijumien pitoisuuksia osoittaakseen, että leijumien pitoisuudet ovat direktiivin 80/779/ETY liitteessä IV säädettyjen kokonaisleijumaraja-arvojen mukaiset; vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi kerättyihin tietoihin on kuitenkin sovellettava kerointa 1, 2.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain kaikki direktiiveissä 80/779/ETY, 82/884/ETY ja 85/203/ETY vahvistettujen raja-arvojen ylitykset, mitatut pitoisuudet, havaittujen ylitysten syyt sekä toteutetut toimenpiteet raja-arvojen ylittymisen toistumisen välttämiseksi yhdeksän kuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä direktiivin 96/62/EY 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, kunnes kyseiset raja-arvot on kumottu.

7. Jäsenvaltio voi edelleen soveltaa direktiivin 80/779/ETY liitteessä II ja direktiivin 85/203/ETY liitteessä II olevia ohjearvoja ekosysteemin suojelemiseksi alueilla, joilla se katsoo tämän olevan tarpeellista odotettavissa olevan rikkidioksidista, typen oksideista tai leijumasta johtuvan ilman pilaantumisen lisääntymisen rajoittamiseksi tai ehkäisemiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 30.8.1980, s. 30.

⁽²⁾ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 87, 27.3.1985, s. 1.

*10 artikla***Kertomus ja tarkistamismenettely**

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 kertomuksen, joka perustuu tämän direktiivin soveltamisesta saatuihin kokemuksiin ja erityisesti uusimpaan tieteelliseen tutkimukseen rikkidioksidille, typpidioksidille ja typen oksideille, hiukkasten eri osasille ja lyijylle altistumisesta aiheutuvista vaikutuksista ihmisten terveyteen ja ekosysteemiin sekä teknologian kehittymiseen mukaan lukien ilmassa olevien hiukkaspitoisuuksien ja hiukas- ja lyijylaskeumien mittausten menetelmät ja muissa arvioinnissa käytettävissä menetelmissä tapahtunut edistys.

Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason säilyttämiseksi ja ottaen huomioon tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa saadut kokemukset, mukaan lukien erityisesti ne liitteen VI mukaiset ehdot, joiden mukaisesti mittaukset on tehty, kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotukset tämän direktiivin muuttamiseksi. Komissio tutkii erityisesti PM_{10} :n toisen vaiheen raja-arvoja tehdäkseen ne pakollisiksi, ja se tarkastelee toisen vaiheen ja tarvittaessa myös ensimmäisen vaiheen raja-arvojen vahvistamista tai muuttamista. Lisäksi komissio kiinnittää tarpeen mukaan erityistä huomiota $PM_{2,5}$:n tai muiden hiukkaskokojen raja-arvojen vahvistamiseen. Samoin komissio tutkii typpidioksidin vuosiraja-arvoa ihmisten terveyden suojelemiseksi ja tekee ehdotuksen kyseisen arvon vahvistamisesta tai muuttamisesta. Se tutkii myös typpidioksidin tuntiraja-arvoa Maailman terveysjärjestön suuntaviivojen pohjalta sekä arvioi, onko raja-arvo vahvistettava vai onko sitä muutettava.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota siihen, että tarvittaessa PM_{10} tai $PM_{2,5}$ -pitoisuuksille taikka hiukkasaineksen erityisten osien pitoisuuksille asetetaan varoituskynnykset, jotka ovat yhdenmukaiset tässä direktiivissä mainittujen muiden epäpuhtauksien varoituskynnysten kanssa.

*11 artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla säädettyjen kansallisten

säännösten rikkomuksiin. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia.

*12 artikla***Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset.

*13 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*14 artikla***Direktiivin osoittaminen**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 22 päivänä huhtikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

W. MÜLLER

Puheenjohtaja

LIITE I

RIKKIDIOKSIDIN RAJA-ARVOT JA VAROITUSKYNNYKSET

I. Rikkidioksidin raja-arvot

Raja-arvot ilmoitetaan yksikköinä $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Tilavuuden on oltava standardoitu 293°K :n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa.

	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo	Ylitysmarginaali	Ajankohta, johon mennessä raja-arvo on saavutettava
1. Tuntiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	1 tunti	$350 \mu\text{g}/\text{m}^3$, saa ylittyä enintään 24 kertaa kalenterivuoden aikana	$150 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 %) tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta 2001 ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä	1. tammikuuta 2005
2. Vuorokausiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	24 tuntia	$125 \mu\text{g}/\text{m}^3$, saa ylittyä enintään 3 kertaa kalenterivuoden aikana	ei ole	1. tammikuuta 2005
3. Raja-arvo ekosysteemien suojelemiseksi	kalenterivuosi ja talvi (1.10. – 31.3.)	$20 \mu\text{g}/\text{m}^3$	ei ole	19. heinäkuuta 2001

II. Rikkidioksidin varoituskynnys

Varoituskynnys on $500 \mu\text{g}/\text{m}^3$ mitattuna kolmen peräkkäisen tunnin aikana paikoista, jotka edustavat ilman laatua vähintään 100 neliökilometrin alueella tai kokonaisella alueella taikka taajamassa eli kulloinkin pienimmällä alueella.

III. Rikkidioksidin varoituskynnyksen ylittyessä väestölle annettavat vähimmäistiedot

Väestölle annettaviin tietoihin on sisällyttävä vähintään:

- ylittymispäivä, -aika ja -paikka sekä syyt, mikäli ne ovat tiedossa,
- ennusteet:
 - muutokset pitoisuuksissa (paraneminen, vakiintuminen tai huononeminen), ennakoidun muutoksen syy, jota ylittyminen koskee
 - maantieteellinen alue, jota ylittyminen koskee
 - kesto,
- väestöryhmät, jotka voivat olla herkkiä ylityksille,
- kyseisiä herkkiä väestöryhmiä koskevat varotoimenpiteet.

LIITE II

TYPPIDIOKSIDIN (NO₂) JA TYPEN OKSIDIEN (NO_x) RAJA-ARVOT SEKÄ TYPPIDIOKSIDIN VAROITUSKYNNYS

I. Typpidioksidin ja typen oksidien raja-arvot

Raja-arvot ilmaistaan yksikköinä µg/m³. Tilavuuden on oltava standardoitu 293° K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa.

	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo	Ylitysmarginaali	Ajankohta, johon mennessä raja-arvo on saavutettava
1. Tuntiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	1 tunti	200 µg/m ³ NO ₂ , saa ylittyä enintään 18 kertaa kalenterivuoden aikana	50 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta 2001 ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella, kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2010 mennessä	1. tammikuuta 2010
2. Vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	kalenterivuosi	40 µg/m ³ NO ₂	50 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta 2001 ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella, kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2010 mennessä	1. tammikuuta 2010
3. Vuosiraja-arvo kasvillisuuden suojelemiseksi	kalenterivuosi	30 µg/m ³ NO _x	ei ole	19. heinäkuuta 2001

II. Typpidioksidin varoituskynnys

Varoituskynnys on 400 µg/m³ mitattuna kolmen peräkkäisen tunnin aikana paikoista, jotka edustavat ilman laatua vähintään 100 neliökilometrin alueella tai kokonaisella alueella taikka taajamassa eli kulloinkin pienimmällä alueella.

III. Typpidioksidin varoituskynnyksen ylityessä väestölle annettavat vähimmäistiedot

Väestölle annettaviin tietoihin on sisällyttävä vähintään:

- ylittymispäivä, -aika ja -paikka sekä syyt, mikäli ne ovat tiedossa,
- ennusteet:
 - muutokset pitoisuuksissa (paraneminen, vakiintuminen tai huononeminen), ennakoidun muutoksen syy, jota ylittyminen koskee
 - maantieteellinen alue, jota ylittyminen koskee
 - kesto,
- väestöryhmät, jotka voivat olla herkkiä ylityksille,
- kyseisiä herkkiä väestöryhmiä koskevat varotoimenpiteet.

LIITE III

HIUKKASTEN (PM₁₀) RAJA-ARVOT

	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo	Ylitysmarginaali	Ajankohta, johon mennessä raja-arvo on saavutettava
--	-----------------------------	-----------	------------------	---

VAIHE 1

1. Vuorokausiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	24 tuntia	50 µg/m ³ PM ₁₀ , saa ylittyä enintään 35 kertaa kalenterivuoden aikana	50 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivään tammikuuta 2001 ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä	1. tammikuuta 2005
2. Vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	kalenterivuosi	40 µg/m ³ PM ₁₀	20 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta 2001 ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä	1. tammikuuta 2005

VAIHE 2 (1)

1. Vuorokausiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	24 tuntia	50 µg/m ³ PM ₁₀ , saa ylittyä enintään 7 kertaa kalenterivuoden aikana	saatujen tietojen perusteella; sen on vastattava vaiheen 1 raja-arvoa	1. tammikuuta 2010
2. Vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	kalenterivuosi	20 µg/m ³ PM ₁₀	50 % 1 päivänä tammikuuta 2005 mennessä ja alenee sen jälkeen joka 12 kuukausi saman suuruisella vuosittaisella osuudella kunnes on 0 % 1 päivänä tammikuuta 2010	1. tammikuuta 2010

(1) Suuntaa-antavat raja-arvot, jotka on tarkistettava ottaen huomioon terveys- ja ympäristövaikutuksista ja teknisestä toteutettavuudesta saadut uusimmat tiedot sekä kokemus vaiheen 1 raja-arvojen soveltamisesta jäsenvaltioissa.

LIITE IV

LYIJYN RAJA-ARVO

	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo	Ylitysmarginaali	Ajankohta, johon mennessä raja-arvo on saavutettava
Vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	kalenteri- vuosi	0,5 µg/m ³ ⁽¹⁾	100 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta 2001 ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosit- taisella osuudella, kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä tai 1 päivänä tammikuuta 2010 mennessä tiettyjen pistelähteiden välittö- mässä läheisyydessä, jotka on ilmoitettava komissiolle.	1. tammikuuta 2005 tai 1. tammikuuta 2010 tiet- tyjen teollisten lähteiden välittömässä läheisyy- dessä, jotka sijaitsevat teollisen toiminnan vuosikymmenien ajan pilaamilla alueilla. Nämä lähteet on ilmoi- tettava ⁽²⁾ komissiolle 19 päivään heinäkuuta 2001 mennessä. Tällaisissa tapauksissa raja-arvo on 1 päivästä tammikuuta 2005 1,0 µg/m ³ .

⁽¹⁾ 10 artiklan mukaisen direktiivin tarkistusmenettelyn yhteydessä tarkastellaan raja-arvon täydentämistä tai korvaamista laskeumaraja-arvolla pistelähteiden välittömässä läheisyydessä.

⁽²⁾ Ilmoitukseen on liitettävä asianmukainen perustelu. Alue, jolla korkeampia raja-arvoja sovelletaan, saa ulottua korkeintaan 1 000 metrin päähän kyseisistä lähteistä.

LIITE V

VAATIMUSTEN MÄÄRITTÄMINEN ALUEEN TAI TAAJAMAN ILMASSA OLEVIEN RIKKI-DIOKSIDIEN, TYPPIOKSIDIN (NO₂) JA TYPEN OKSIDIEN (NO_x), HIUKKASTEN (PM₁₀) JA LYIJYN PITOISUUKSIEN ARVIOINTIA VARTEN

I. Ylemmät ja alemmat arviointikynnykset

Sovelletaan seuraavia ylempiä ja alempia arviointikynnyksiä:

a) RIKKIDIOKSIDI

	Terveyden suojelu	Ekosysteemin suojelu
Ylempi arviointikynnys	60 % vuorokausiraja-arvosta, (75 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 3 kertaa kalenterivuoden aikana)	60 % talven raja-arvosta (12 µg/m ³)
Alempi arviointikynnys	40 % vuorokausiraja-arvosta, (50 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 3 kertaa kalenterivuoden aikana)	40 % talven raja-arvosta (8 µg/m ³)

b) TYPPIDIOKSIDI JA TYPEN OKSIDIT

	Tuntiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi (NO ₂)	Vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi (NO ₂)	Vuosiraja-arvo kasvillisuuden suojelemiseksi (NO _x)
Ylempi arviointikynnys	70 % raja-arvosta (140 µg/m ³ saa ylittyä enintään 18 kertaa kalenterivuoden aikana)	80 % raja-arvosta (32 µg/m ³)	80 % raja-arvosta (24 µg/m ³)
Alempi arviointikynnys	50 % raja-arvosta (100 µg/m ³ saa ylittyä enintään 18 kertaa kalenterivuoden aikana)	65 % raja-arvosta (26 µg/m ³)	65 % raja-arvosta (19,5 µg/m ³)

c) HIUKKASET (PM₁₀)

PM₁₀-hiukkasten ylemmät ja alemmat arviointikynnykset perustuvat vuoden 2010 tammikuun ensimmäisen päivän ohjeellisiin raja-arvoihin.

	Vuorokausikeskiarvo	Vuosikeskiarvo
Ylempi arviointikynnys	60 % raja-arvosta (30 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 7 kertaa kalenterivuoden aikana)	70 % raja-arvosta (14 µg/m ³)
Alempi arviointikynnys	40 % raja-arvosta (20 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 7 kertaa kalenterivuoden aikana)	50 % raja-arvosta (10 µg/m ³)

d) LYIJY

	Vuosikeskiarvo
Ylempi arviointikynnys	70 % raja-arvosta (0,35 µg/m ³)
Alempi arviointikynnys	50 % raja-arvosta (0,25 µg/m ³)

II. Ylemmän ja alemman arviointikynnyksen ylittymisen määrittäminen

Ylemmän ja alemman arviointikynnyksen ylittyminen määritetään viiden edellisen vuoden pitoisuuksien perusteella, jos tietoa on saatavilla riittävästi. Arviointikynnys katsotaan ylitetyksi, jos kynnyksen lukuarvon ylityksen kokonaislukumäärä kyseisten viiden vuoden aikana on enemmän kuin kolme kertaa niin suuri kuin vuotta kohden sallittujen ylitysten lukumäärä.

Jos tietoja on saatavilla lyhyemmältä ajalta kuin viideltä vuodelta, jäsenvaltiot voivat yhdistää lyhyet mittausjaksot, jotka on toteutettu sellaisina vuodenaikoina ja sellaisissa paikoissa, joille korkeimmat epäpuhtaustasot todennäköisesti ovat tyypillisiä, sekä päästöjen kartoitusta ja mallintamista koskevat tiedot ja määrittää näiden perusteella ylempien ja alemmien arviointikynnysten ylitykset.

LIITE VI

ILMASSA OLEVIENTEN RIKKIDIOKSIDIN, TYPPIDIOKSIDIN JA TYPEN OKSIDIENTEN, HIUKKASTEN JA LYIJYN PITOISUUKSIEN MITTAUKSESSA KÄYTETTÄVIEN NÄYTTEENOTTO-PAIKKOJEN SIJAINTI

Seuraavat huomautukset koskevat jatkuvaa mittausta.

I. Yleiset sijoitusohjeet**a) Ihmisten terveyden suojeleminen**

Ihmisten terveyden suojelemiseksi valituilta näytteenottopaikoilta olisi:

- i) saatava tietoja alueiden ja taajamien niistä osa-alueista, joissa esiintyvät korkeimmat pitoisuudet, joille väestö todennäköisesti altistuu suoraan tai epäsuorasti ajanjaksona, joka on merkityksellinen raja-arvo(jen) keskiarvon laskenta-aikaan nähden;
- ii) saatava tietoja pitoisuustasoista alueiden ja taajamien muista osa-alueista, jotka edustavat väestön yleistä altistumista.

Näytteenottopaikat olisi yleensä valittava niin, että vältetään näytteenottopaikan välittömässä läheisyydessä olevien hyvin pienten mikroympäristöjen mittauksia. Yleisenä ohjeena on, että näytteenottopaikka olisi valittava siten, että se edustaa ympäröivän alueen ilman laatua vähintään 200 neliömetrin laajuudelta liikenteen vaikutuksia mittaavan aseman osalta ja usean neliökilometrin laajuudelta kaupunkitaustaa edustavan aseman osalta.

Näytteenottopaikoiksi olisi mahdollisuuksien mukaan valittava paikkoja, jotka edustavat samankaltaisia paikkoja, jotka eivät sijaitse niiden välittömässä läheisyydessä.

Olisi otettava huomioon tarve sijoittaa näytteenottopaikkoja saarille, joilla se on tarpeen ihmisten terveyden suojelemiseksi.

b) Ekosysteemien ja kasvillisuuden suojeleminen

Ekosysteemien ja kasvillisuuden suojeeluun tarkoitettujen näytteenottopaikkojen olisi sijaittava etäällä kuin 20 km taajamista tai 5 km muista rakennetuista alueista tai teollisuuslaitoksista tai moottoritiestä. Yleisenä ohjeena on, että näytteenottopaikka olisi valittava siten, että se edustaa ympäröivän alueen ilman laatua vähintään 1 000 neliökilometrin laajuudelta. Jäsenvaltiot voivat sijoittaa näytteenottopaikan lähemmäksi tai siten, että se edustaa ympäröivän alueen ilman laatua suppeammalla alueella maantieteelliset olosuhteet huomioon ottaen.

Olisi otettava huomioon tarve arvioida ilman laatua saarilla.

II. Yksityiskohtaiset sijoitusohjeet

Seuraavia ohjeita olisi noudatettava niin hyvin kuin se käytännössä on mahdollista.

- Näytteenottopään lähellä ei saa olla ilmavirtaa rajoittavia esteitä, jotka vaikuttavat ilmavirran kulkuun näytteenottolaitteen läheisyydessä (yleensä sen on oltava muutaman metrin päässä rakennuksista, parvekkeista, puista ja muista esteistä sekä vähintään 0,5 metrin etäisyydellä lähimmästä rakennuksesta, jos näytteenottopaikka edustaa ilmanlaatua rakennusten lähellä).
- Näytteenottokohdan olisi yleensä oltava vähintään 1,5 metrin (hengitystaso) ja enintään 4 metrin korkeudella maanpinnasta. Tietyissä olosuhteissa saattaa olla tarpeen käyttää korkeammalla (enintään 8 metrissä) sijaitsevaa näytteenottoa. Myös korkeammalla sijaitseva näytteenottoa saattaa olla aiheellinen mittausaseman edustaessa laajaa aluetta.
- Näytteenottopäätä ei tule sijoittaa aivan päästölähteiden lähelle, jotta näytteeseen ei tule suoraan ilmaan sekoittumattomia päästöjä.
- Näytteenottolaitteen poistoaukko olisi sijoitettava siten, että poistoilma ei kierrä näytteenotto-sondiin.

- Liikenneympäristöä edustavien asemien olisi sijaittava:
 - kaikkien ilman epäpuhtauksien osalta vähintään 25 metrin etäisyydellä suurten tienristeysten laidasta sekä vähintään 4 metrin etäisyydellä lähimmän ajokaistan keskiviivasta;
 - typpidioksidimittausten osalta alle 5 metrin etäisyydellä ajokaistan reunasta;
 - hiukkas- tai lyijymittausten osalta siten, että ne edustavat ilmanlaatua rakennusten lähellä.

Huomioon voidaan ottaa myös seuraavat tekijät:

- häiriötä aiheuttavat lähteet,
- toimintavarmuus,
- kulkuyhteydet,
- sähkön ja puhelinyhteyksien saatavuus,
- paikan näkyvyys suhteessa ympäristöönsä,
- väestön ja mittaajien turvallisuus,
- eri epäpuhtauksien mittauksessa käytettävien näytteenottopaikkojen yhteinen sijainti,
- suunnittelun vaatimukset.

III. Dokumentointi ja valitun näytteenottopaikan tarkastaminen

Näytteenottopaikan valintamenettely on dokumentoitava asianmukaisesti luokitteluvaiheessa esimerkiksi ympäristöstä eri ilmansuunnista otettujen valokuvien ja yksityiskohtaisen kartan avulla. Näytteenottopaikat olisi tarkastettava ja dokumentoitava säännöllisin väliajoin toistaen dokumentoinnissa käytettyjä menetteilyjä, jotta voidaan varmistaa, että valintaperusteet täyttyvät edelleen.

LIITE VII

ILMASSA OLEVIENTEN RIKKIDIOKSIDIN (SO₂), TYPPIDIOKSIDIN (NO₂) JA TYPEN OKSIDIEN, HIUKKASTEN JA LYIJYN PITOISUUKSIEN JATKUVASSA MITTAUKSESSA KÄYTETTÄVIEN NÄYTTEENOTTOPAIKKOJEN VÄHIMMÄISLUKUMÄÄRÄN MÄÄRITTÄMISPERUSTEET

- I. Jatkuissa mittauksissa käytettävien näytteenottopaikkojen vähimmäislukumäärä ihmisten suojelemiseksi asetettujen raja-arvojen ja varoituskynnysten noudattamisen arvioimiseksi niillä alueilla ja niissä taajamissa, joissa jatkuvat mittaukset ovat ainoa tiedon lähde

a) Hajakuormituslähteet

Taajaman tai alueen asukasluku (tuhatta)	Jos pitoisuudet ylittävät ylemmän arviointikynnyksen	Jos pitoisuudet ovat ylemmän ja alemman arviointikynnyksen välillä	SO ₂ ja NO ₂ taajamissa, joissa pitoisuudet ovat alemmaa arviointikynnystä alhaisempia
0 – 250	1	1	ei sovelleta
250 – 499	2	1	1
500 – 749	2	1	1
750 – 999	3	1	1
1 000 – 1 499	4	2	1
1 500 – 1 999	5	2	1
2 000 – 2 749	6	3	2
2 750 – 3 749	7	3	2
3 750 – 4 749	8	4	2
4 750 – 5 999	9	4	2
> 6 000	10	5	3
	NO ₂ ja hiukkaset: mittausasemiin on kuuluttava vähintään yksi kaupunkitaustaa edustava asema ja yksi liikennemuistireitistöä edustava asema		

b) Pistekuormituslähteet

Kun arvioidaan epäpuhtauksien määrää pistekuormituslähteiden läheisyydessä, jatkuissa mittauksissa käytettävien näytteenottopaikkojen lukumäärä olisi laskettava ottaen huomioon päästömassat, ilman epäpuhtauksien todennäköinen leviäminen sekä väestön mahdollinen altistuminen.

II. Jatkuissa mittauksissa käytettävien näytteenottopaikkojen vähimmäislukumäärä ekosysteemien tai kasvillisuuden suojelemiseksi asetettujen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi muilla alueilla kuin taajamissa

Jos pitoisuudet ylittävät ylemmän arviointikynnyksen	Jos pitoisuudet ovat ylemmän ja alemman arviointikynnyksen välillä
1 mittausasema 20 000 neliökilometriä kohden	1 mittausasema 40 000 neliökilometriä kohden

Saaristoalueilla jatkuissa mittauksissa käytettävien näytteenottopaikkojen lukumäärä pitäisi laskea ottaen huomioon ilman epäpuhtauksien todennäköinen leviäminen sekä ekosysteemien ja kasvillisuuden mahdollinen altistuminen.

LIITE VIII

AINEISTON LAATUTAVOITTEET JA ILMAN LAADUN ARVIOINNIN TULOSTEN YHDIS-
TÄMINEN

I. Aineiston laatutavoitteet

Seuraavassa taulukossa on esitetty laadunvarmistusohjelmien tueksi arviointimenetelmiltä edellytettävää tarkkuutta, mittausten ajallista kattavuutta ja mitattavan aineiston vähimmäismäärää koskevat laatutavoitteet.

	Rikkidioksidi, typpidioksidi ja typen oksidit	Hiukkaset ja lyijy
Jatkuvat mittaukset		
Tarkkuus	15 %	25 %
Mitattavan aineiston vähimmäismäärä	90 %	90 %
Ohjeelliset mittaukset		
Tarkkuus	25 %	50 %
Mitattavan aineiston vähimmäismäärä	90 %	90 %
Mittausten ajallinen kattavuus	14 % (yksi satunnaismittaus viikossa tasaisesti jaettuna vuoden ajalle tai 8 viikkoa tasaisesti jaettuna koko vuoden ajalle)	14 % (yksi satunnaismittaus viikossa tasaisesti jaettuna vuoden ajalle tai 8 viikkoa tasaisesti jaettuna koko vuoden ajalle)
Mallintaminen		
Tarkkuus:		
Tuntikeskiarvo	50 % – 60 %	
Vuorokausikeskiarvo	50 %	ei määritetty tällä hetkellä ⁽¹⁾
Vuosikeskiarvo	30 %	50 %
Objektiivinen arvio		
Tarkkuus:	75 %	100 %

(¹) Muutokset, jotka ovat tarpeen tämän kohdan mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen, on hyväksyttävä direktiivin 96/62/EY 12 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Mittaustarkkuus määritellään samoin kuin oppaassa "Guide to the Expression of Uncertainty of Measurements" (ISO 1993) tai ISO 5725-1 "Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results" (1994). Taulukon prosenttiarvot on annettu yksittäisille mittauksille laskettuna keskiarvona raja-arvon määrittelemälle ajanjaksolle 95 %:n luottamusvälille (bias + kaksi kertaa keskihajonta). Jatkuvatoimisten mittausten tarkkuus tulisi määritellä kyseessä olevan raja-arvon alueella.

Mallintamisen ja objektiivisen arvioinnin tarkkuus määritellään enimmäispoikkeamana mitatuista ja laskeutuista pitoisuustasoista raja-arvon kannalta arvioituna jaksena ottamatta huomioon tapahtumien ajoitusta.

Mitattavan aineiston vähimmäismäärää ja mittausten ajallista kattavuutta koskevat vaatimukset eivät sisällä tietohukkaa, joka aiheutuu laitteiden normaalin kunnossapidon vaatimasta säännöllisestä kalibroinnista.

Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti käyttää satunnaismittauksia jatkuvien mittausten sijasta hiukkasten ja lyijyn osalta, jos ne voivat osoittaa komissiolle, että 95 prosentin luottamusvälin tarkkuus suhteessa jatkuvaan valvontaan on 10 prosentin alueella. Satunnaisten näytteenottojen on tapahduttava tasaisesti jaettuna koko vuoden ajalle.

II. Ilman laadun arvioinnin tulokset

Niiltä alueilta ja niistä taajamista, joissa mittauksista saatavia tietoja täydennetään muista lähteistä saaduilla tiedoilla tai joissa ilman laadun arvioinnissa käytetään yksinomaan muita menetelmiä kuin mittauksia, olisi kerättävä seuraavat tiedot:

- kuvaus toteutetuista arviointitoimista,
- käytetyt erityiset menetelmät ja viittaukset menetelmän kuvauksiin,
- tiedonlähteet,
- kuvaus tuloksista, mukaan lukien tarkkuudet ja erityisesti alueilla tai taajamissa sijaitsevien sellaisten alueiden koko laajuus tai tarpeen mukaan tieosuudet, joissa pitoisuudet ylittävät raja-arvon tai raja-arvot tai mahdollisesti sekä raja-arvon että ylitysmarginaalin tai -marginaalit, sekä kaikkien sellaisten alueiden laajuus, joilla pitoisuudet ylittävät ylemmän arviointikynnyksen tai alemman arviointikynnyksen,
- niistä raja-arvoista, joiden tavoitteena on ihmisten terveyden suojeleminen, raja-arvon ylittävillä pitoisuuksilla mahdollisesti altistuva väestö.

Jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan koottava karttoja, joista ilmenee pitoisuuksien jakautuminen kullakin alueella ja kussakin taajamassa.

III. Standardointi

Rikkidioksidin ja typen oksidien tilavuuden on oltava standardoitu 293 °K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa.

LIITE IX

**RIKKIDIOKSIDIN, TYPPIDIOKSIDIN JA TYPEN OKSIDIEN HIUKKAS (PM_{10}) ($PM_{2,5}$)-
JA LYIJYPITOISUUKSIEN ARVIOINNIN KÄYTETTÄVÄT VERTAILUMENETELMÄT****I. Rikkidioksidin analysoinnissa käytettävä vertailumenetelmä**

ISO/FDIS 10498 (Standardiehdotus) Ilman laatu — Rikkidioksidin määrittäminen — Ultraviolettifluoresenssi-menetelmä.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset.

II. Typpidioksidin ja typen oksidien analysoinnissa käytettävä vertailumenetelmä

ISO 7996: 1985 Ilman laatu — Typen oksidien kiinteiden pitoisuuksien määrittäminen — Kemiluminesenssi-menetelmä.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset.

III.A. Lyijyn näytteenotossa käytettävä vertailumenetelmä

Direktiivin 82/884/ETY liitteessä olevaa menetelmää käytetään lyijyn näytteenotossa vertailumenetelmänä siihen asti, kun tämän direktiivin liitteessä IV oleva raja-arvo on saavutettava, minkä jälkeen vertailumenetelmä on PM_{10} -hiukkasten näytteenottoon käytetty menetelmä, joka on määriteltävä tämän liitteen jaksossa IV.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset.

III.B. Lyijyn analysoinnissa käytettävä vertailumenetelmä

ISO 9855: 1993 Ilman laatu — suodattimista kerättyjen, ilmassa olevien aerosolien sisältämien lyijyhiukkasten määrän määrittäminen. Atomiabsorptiospektrometrinen menetelmä.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset.

IV. PM_{10} -hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävä vertailumenetelmä

PM_{10} -hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävä vertailumenetelmä on sama kuin standardissa EN 12341 "Air Quality — Field Test Procedure to Demonstrate Reference Equivalence of Sampling Methods for the PM_{10} fraction of particulate matter". Mittausperiaate perustuu ilmassa olevien hiukkasten PM_{10} -fraktion keräämiseen suodattimesta ja gravimetrisen massan määrittelyyn.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset tai mitä tahansa menetelmää, jonka jäsenvaltio voi osoittaa olevan vertailumenetelmän kanssa yhdenmukainen. Tällaisella menetelmällä saatuja tuloksia on korjattava asianmukaisella kertoimella, jotta saataisiin vertailumenetelmää käyttämällä saatavia tuloksia vastaavat tulokset.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle PM_{10} -hiukkasten näytteenottoon ja mittaukseen käytetty menetelmä. Komissio suorittaa niin pian kuin mahdollista PM_{10} -hiukkasten näytteenotto- ja mittausmenetelmien keskinäisen vertailun saadakseen tiedot, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin säännöksiä tarkistettaessa 10 artiklan mukaisesti.

V. Väliaikainen $PM_{2,5}$ -hiukkasten vertailu- ja mittausmenetelmä

Komissio toimittaa yhteistyössä direktiivin 96/62/EY 12 artiklassa tarkoitetun komitean kanssa ohjeet $PM_{2,5}$ -hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävää väliaikaista vertailumenetelmää varten 19 päivään heinäkuuta 2001 mennessä.

Jäsenvaltiot saavat käyttää mitä tahansa sopivaksi katsomaansa menetelmää.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle $PM_{2,5}$ -hiukkasten näytteenottoon ja mittaukseen käytetty menetelmä. Komissio suorittaa niin pian kuin mahdollista $PM_{2,5}$ -hiukkasten näytteenotto- ja mittausmenetelmien keskinäisen vertailun saadakseen tiedot, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin säännöksiä tarkistettaessa 10 artiklan mukaisesti.

VI. Mallintamisen vertailumenetelmät

Mallintamisen vertailumenetelmiä ei voida tällä hetkellä määritellä. Kaikki muutokset tämän kohdan mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen on hyväksyttävä direktiivin 96/62/EY 12 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 26 päivänä tammikuuta 1999,

EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesta menettelystä

(Asia IV/36.253 – P&O Stena Line)

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 4539)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(1999/421/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan yksityiskohtaisesta soveltamisesta meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4056/86⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 12 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistun tiivistelmän hakemuksesta⁽²⁾,

ottaa huomioon 10 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyn osapuolille osoitetun komission ilmoituksen, jossa todetaan asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 3 kohdan nojalla, että on vakavia epäilyjä siitä, voidaanko perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaa soveltaa kyseiseen sopimukseen,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 4056/86 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaistun tiivistelmän hakemuksesta⁽³⁾,

on kuullut meriliikenteen alan kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

I ASIASELOSTUS

1. Hakemus

- (1) The Peninsular and Oriental Steam Navigation Company, jäljempänä "P&O", ja Stena Line Limited, jäljempänä "Stena", jättivät komissiolle 31 päivänä lokakuuta 1996 asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 1 kohdan nojalla hakemuksen saadakseen perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan mukaisen puuttumattomuustodistuksen tai vaihtoehtoisesti perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan mukaisen poikkeusluvan ehdotetulle yhteisyritykselle, jolla yhdistetään niiden lauttaliikennetoiminnot Englannin kanaalissa Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan ja Belgian välisillä reiteillä.
- (2) SeaFrance SA, jäljempänä "SeaFrance", jätti komissiolle 10 päivänä joulukuuta 1996 valituksen yhteisyrityksen perustamista koskevasta ehdotuksesta.

⁽¹⁾ EYVL L 378, 31.12.1986, s. 4.

⁽²⁾ EYVL C 80, 13.3.1997, s. 3.

⁽³⁾ EYVL C 39, 6.2.1998, s. 21.

(3) Komissio julkaisi 13 päivänä maaliskuuta 1997 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 2 kohdan mukaisen tiivistelmän hakemuksesta ja kehotti niitä, joiden etua asia koskee, esittämään huomautuksensa 30 päivän kuluessa⁽⁴⁾. Huomautuksia saatiin monista lähteistä kilpailijat, asiakkaat, kauppiasyhdistykset, paikallishallinto, julkisten yhteisöjen edustajat, yksityiset kansalaiset ja yksi jäsenvaltio mukaan luettuina.

(4) Ennen asetuksen (ETY) N:o 4056/86 12 artiklan 3 kohdassa säädetyn 90 päivän määräajan päättymistä komissio ilmoitti osapuolille 10 päivänä kesäkuuta 1997, että on vakavia epäilyjä siitä, voidaanko perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaa soveltaa kyseiseen sopimukseen.

(5) Komissio julkaisi 6 päivänä helmikuuta 1998 asetuksen (ETY) N:o 4056/86 23 artiklan 3 kohdan nojalla ilmoituksen, jossa se ilmoitti aikomuksestaan myöntää sopimukselle poikkeuslupa⁽⁵⁾.

2. Osapuolet ja valittaja

(6) P&O on listautunut Lontoon pörssiin ja toimii emoyhtiönä monialayhtymässä, jonka toimialoihin sisältyvät ro-ro-lautat, syvänmeren kontti- ja irtolasikuljetukset, risteilyalukset, kuljetustoiminta Euroopassa, kansainvälinen satamahallinto, näyttelyjen organisointi, teollinen rakennus, omaisuuden hoito ja omaisuuden myynti. Ro-ro-lautat harjoittavat matkustaja- ja rahtiliikennettä Ison-Britannian, Manner-Euroopan ja Irlannin välillä.

(7) Stena harjoittaa lauttaliikennettä Ison-Britannian, Manner-Euroopan ja Irlannin välillä. Se on osa Stena Line AB -yhtymää, joka harjoittaa lauttaliikennettä Luoteis-Euroopassa mukaan lukien reitit Skandinaviassa sekä Hoek van Hollandista Harwichiin. Stena Line AB on listautunut Tukholman pörssiin ja on osa Stena Sphere -yhtiötä, jonka toimialoihin sisältyvät lautat, offshore-hankinnat öljy- ja kaasuteollisuudelle, kuljetus, poraukset, varallisuudenhoito, finanssiasiat ja metallit.

(8) P&O:sta ja Stenasta käytetään jäljempänä nimitystä ”osapuolet”.

(9) Valituksen tehnyt SeaFrance SA harjoittaa lauttaliikennettä Dover—Calais-reitillä. SeaFrancen omistaa Ranskan valtion rautatieyhtiö SNCF.

3. Sopimus

(10) P&O ja Stena ovat sopineet Englannin kanaalissa Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan ja Belgian välisillä reiteillä harjoittamansa lauttaliikenteen yhdistämisestä P&O Stena Line -nimiseksi yhteisyritykseksi. P&O harjoitti aiemmin yhdistettyä matkustaja- ja rahtiliikennettä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välillä reitillä Dover—Calais ja yksinomaan rahtiliikennettä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Belgian välillä reitillä Dover—Zeebrugge. Stena harjoitti aiemmin yhdistettyä matkustaja- ja rahtiliikennettä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välillä reiteillä Dover—Calais ja Newhaven—Dieppe.

(11) P&O-yhtiöön kuuluvasta P&O European Ferries (Dover) Limited yhtiöstä, joka harjoitti aiemmin liikennettä Englannin kanaalissa Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan ja Belgian välisillä reiteillä, on tullut yhteisyrityksen kohde. Stena on siirtänyt kaikki Dover—Calais-reittiin ja Newhaven—Dieppe-reittiin liittyvät nykyiset varat ja velat yhteisyritykselle. P&O omistaa 60 prosenttia ja Stena 40 prosenttia yrityksen osakepääomasta, vaikkakin äänioikeudet on jaettu tasavertaisesti molempien osapuolten välillä. Samoin edustus ja äänioikeus yhteisyrityksen hallituksessa on jaettu tasan P&O:n ja Stenan välillä.

(12) Alun perin osapuolet suunnittelivat, että P&O Stena Linella olisi noin 410 miljoonan punnan varat, josta noin 100 miljoonaa puntaa olisi osakepääomaa ja loput velkaa, josta osa olisi turvattu kiinnityksillä aluksiin ja loput olisi P&O:n takaamaa. Myöhemmin osapuolet ilmoittivat komissiolle, että P&O Stena Linella olisi noin [...] miljoonan⁽⁶⁾ punnan varallisuus, joka rahoitetaan oman pääoman, lainapääoman, lainojen ja arvopapereiden yhdistelmällä. Toiminnan käynnistyttyä yrityksen varallisuuteen kuului yhteensä neljätoista alusta: viisi monitoimilauttaa (jotka harjoittivat sekä matkustaja- että rahtiliikennettä), kolme P&O:n aiemmin omistamaa alusta yksinomaan rahtiliikenteessä sekä aiemmin Stenan omistamat viisi monitoimilauttaa ja yksi nopea alus.

⁽⁴⁾ Ks. alaviite 2.

⁽⁵⁾ Ks. alaviite 3.

⁽⁶⁾ Tästä julkaistusta toisinnosta on poistettu tietoja luottamuksellisina.

- (13) Tarkoituksena oli, että yhteisyritys aloittaa kuudella monitoimialuksella uuden säännöllisesti Doverin ja Calais'n välillä 45 minuutin lähtöväleihin liikennöivän vuoron. Kolme monitoimialusta poistetaisiin käytöstä. Yhteisyritys jatkaisi P&O:n kolmen aluksen liikennöintiä vain rahtiliikenteessä Dover – Zeebrugge-reitillä sekä Stenan nopean aluksen ja monitoimialuksen liikennöintiä Newhaven – Dieppe-reitillä.
- (14) Yhteisyritys aloitti liikennöinnin 10 päivänä maaliskuuta 1998. Myöhemmin P&O Stena Line ilmoitti komissiolle aikovansa ottaa käyttöön seitsemän monitoimialuksen (*Pride of Bruges*) Dover – Calais-reitille kesäkauden 1998 ajaksi (toukokuusta syyskuuhun) ja mahdollisesti sen jälkeenkin. P&O Stena Line on lisäksi ilmoittanut komissiolle keskeyttäneensä 16 päivänä lokakuuta 1998 liikennöinnin nopealla aluksellaan Dover – Calais-reitillä aluksen kunnostamista varten, mutta alusta ei kuitenkaan siirretty kunnostuksen jälkeen takaisin kyseiselle reitille vaan se palautettiin 30 päivänä lokakuuta 1998 omistajilleen; P&O Stena Line ilmoitti lisäksi käyvänsä parhaillaan työntekijöidensä kanssa neuvotteluja liikennöinnin jatkamisesta kyseisellä reitillä.
- (15) Osapuolet arvioivat, että yhteisyrityksellä saataisiin aikaan 75 miljoonan punnan kustannussäästö, joka syntyisi alusten kustannuksiin ja yleiskustannuksiin (satamakulut, hallinto ja markkinointi) liittyvistä säästöistä. Kyseiseen lukuun sisältyivät arvioidut säästöt, jotka saataisiin poistamalla Stenan pika-alus *Pegasus* Newhaven – Dieppe-reitiltä ja korvaamalla Newhaven – Dieppe-reitillä liikennöivä Stenan *Antrim* -alus P&O:n *Pride of Bruges* -aluksella. Stena poistikin *Pegasus* Newhaven – Dieppe-reitiltä lokakuussa 1996, kauan ennen yhteisyrityksen toteuttamista. Lisäksi yhteisyritys ei poistanut *Cambria*-alusta käytöstä alkuperäisen suunnitelman mukaisesti vaan siirsi sen Dover – Calais-reitiltä Newhaven – Dieppe-reitille, koska *Pride of Bruges* liikennöi edelleen Dover – Calais-reitillä. Osapuolten esittämien alusten kustannuksia koskevien tietojen perusteella yhteisyrityksen ansiosta saatavat kustannussäästöt voidaan arvioida [...] miljoonaksi punnaksi.
- (16) Sopimuksen mukaisesti P&O ja Stena sitoutuvat olemaan tarjoamatta suoraan tai välillisesti (muuten kuin yhteisyrityksen kautta) lauttapalveluja mihinkään satamaan Englannin rannikolla välillä Newhaven (se mukaan lukien) – Harwich (sitä lukuun ottamatta) tai Manner-Euroopan rannikolla välillä Dieppe (se mukaan lukien) – Zeebrugge (sitä lukuun ottamatta). Yhteisyrityksen toiminta rajoittuu lauttaliikenteeseen reiteillä Dover – Calais, Dover – Zeebrugge ja Newhaven – Dieppe.
- (17) Osapuolet harjoittavat muuta lauttaliikennettä, jota ei ole sisällytetty yhteisyritykseen.
- (18) P&O harjoittaa seuraavanlaista liikennettä:
- a) P&O:n tytäryhtiö P&O North Sea Ferries harjoittaa Pohjanmerellä yhdistettyä matkustaja- ja rahtiliikennettä reiteillä Hull – Zeebrugge ja Hull – Rotterdam sekä yksinomaan rahtiliikennettä reiteillä Teesport – Zeebrugge ja Teesport – Rotterdam. P&O European Ferries harjoitti yksinomaan rahtiliikennettä reiteillä Felixstowe – Zeebrugge ja Felixstowe – Rotterdam; kyseisillä reiteillä liikennöi nykyisin P&O North Sea Ferries.
 - b) P&O European Ferries harjoittaa kanaalin länsiosassa yhdistettyä matkustaja- ja rahtiliikennettä Portsmouthin sekä Le Havren, Cherbourgin ja Bilbaon välillä.
 - c) P&O European Ferries harjoittaa yhdistettyä matkustaja- ja rahtiliikennettä Irlanninmeren pohjoisella käytävällä. P&O:n tytäryhtiö Pandoro harjoittaa yksinomaan rahtiliikennettä pohjoisella ja keskisellä käytävällä.
- (19) Stena harjoittaa seuraavanlaista liikennettä:
- a) Stena Line BV (kuuluu Stena Line AB -yhtymään) harjoittaa Pohjanmerellä matkustaja- ja rahtiliikennettä Harwichin ja Hoek van Hollandin välisellä reitillä.
 - b) Stena harjoittaa yhdistettyä matkustaja- ja rahtiliikennettä Irlanninmerellä kaikilla kolmella käytävällä sekä lähinnä rahtiliikennettä keskisen käytävän Holyhead – Dublin-reitillä.
- Stena ei harjoita liikennettä kanaalin länsiosassa. Vuoteen 1996 asti se liikennöi Southampton – Cherbourg-reitillä.

4. Merkitykselliset markkinat

- (20) Tässä jaksossa tarkastellaan niitä kahta merkityksellistä markkinaa, joilla yhteisyritys toimii:
- a) matkustajaliikenteen markkinat (matkailijat ja matkailuajoneuvot) Englannin kanaalin reiteillä, joita on sekä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välillä (Doverin, Folkestonen, Ramsgaten tai Newhavenin ja Calais'n, Dieppen, Boulognen tai Dunkirkin väliset reitit sekä kanaalitunneli) että Yhdistyneen kuningaskunnan ja Belgian välillä (Ramsgate – Oostende);

b) yksiköidyn rahtiliikenteen markkinat (merikuljetukset ja ovelta ovelle -intermodaaliliikenne) Englannin ja Manner-Euroopan välillä (kanaalin länsiosan, Englannin kanaalin ja Pohjanmeren reitit).

- (21) Jäljempänä 6 jaksossa tarkastellaan kanaalin länsiosan, Pohjanmeren ja Irlanninmeren matkustajaliikennereittejä, joilla ehdotetun yhteisyrityksen ei ole tarkoitus toimia, mutta joilla (samoin kuin Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisillä rahtimarkkinoilla) osapuolet liikennöivät itsenäisesti.

4.1 Liikematkustajat

- (22) Yövuoroja (7) ja Eurotunnelia (8) koskevissa päätöksissä komissio totesi, että vapaa-ajan matkailijoiden ja liikematkustajien markkinat eroavat selvästi toisistaan, koska kummallakin ryhmällä on omat vaatimuksensa. Liikematkustajat arvostavat nopeutta, mukavuutta ja suurta vuorotiheyttä, kun taas vapaa-ajan matkailijat pitävät hintaa tärkeämpänä tekijänä. Liikematkustajia ja vapaa-ajan matkailijoita voidaan siis pitää toisistaan erillisinä markkinaryhminä.
- (23) Useimmat Englannin ja Manner-Euroopan välillä matkustavat liikematkustajat käyttävät todennäköisesti vuorokoneita tai nopeita junia (Eurostar jatkoysteiksineen), koska ne ovat nopeampia ja mukavampia kuin lautat tai Le Shuttle -sukkulajuna. Liikematkustajien osalta Eurostar- ja lentoyhteydet korvaavat lautta- ja Le Shuttle -yhteydet ("sukkula" yhteys autoille ja kuorma-autoille kanaalin tunnelin kautta). Siinä määrin kuin liikematkustajat käyttävät lautta- tai Le Shuttle-yhteyksiä, kilpailevien juna- ja lentoyhteyksien olemassaolo merkitsee, sitä että yhteisyritys ja Le Shuttle -sukkulajuna joutuvat käymään tehokasta kilpailua liikematkustajista (vaikka niillä ei olisi aikomusta kilpailla keskenään). Matkustajien osalta ehdotetun yhteisyrityksen arviointi voidaan siis rajoittaa vapaa-ajan matkailijoihin kohdistuvien vaikutuksiin.

4.2 Vapaa-ajan matkailijat

4.2.1 Le Shuttle -yhteydet ja lauttayhteydet ovat korvaavia vaihtoehtoja

(7) Komission päätös 94/663/EY (EYVL L 259, 7.10.1994, s. 20), johdanto-osan 20–27 kappale.
(8) Komission päätös 94/894/EY (EYVL L 354, 31.12.1994, s. 66), johdanto-osan 64–66 kappale.

- (24) Valituksen tehnyt SeaFrance asettaa kyseenalaiseksi, missä määrin merikuljetukset ja Eurotunneliliikenne ovat toisiaan korvaavia vaihtoehtoja. Se katsoo, että koska nämä kaksi liikennemuotoa eroavat olennaisesti toisistaan, voidaan päätellä, että kysyntä jakautuu nopeasti kahteen segmenttiin: niihin, jotka asettavat tunnelin järjestelmällisesti etusijalle sen ominaispiirteiden vuoksi, ja niihin, jotka asettavat merikuljetukset etusijalle. SeaFrancen mukaan segmentoituminen tapahtuu kaikkien halukkaiden kokeiltua tunnelia.

- (25) On kuitenkin osoitettu, että sekä lauttojen että Eurotunnelin markkinaosuudet vaihtelevat hintojen mukaisesti. Helmikuun 1996 ja toukokuun 1996 välisenä aikana Eurotunnelin markkinaosuus Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välisestä henkilöautoliikenteestä putosi peräkkäisinä kuukausina helmikuun 41 prosentista toukokuun 35 prosenttiin. Eurotunnel alensi esitehintojaan kesäkuusta 1996 lähtien, ja sen markkinaosuus kasvoi marraskuussa 1996 sattuneeseen tunnelipalloon asti peräkkäisinä kuukausina kesäkuun 36 prosentista lokakuun 46 prosenttiin.

- (26) Jos oletetaan, että on olemassa matkustajaryhmiä, jotka haluavat käyttää ainoastaan lauttoja tai ainoastaan tunnelia, ne eivät muodosta erillisiä markkinoita, koska liikennöitsijöillä ei ole keinoja saada selville heidän mieltymyksiään ja veloittaa heiltä korkeampia hintoja.

4.2.2 Eurostar yhteydet eivät korvaa lauttayhteyksiä

- (27) Osapuolet katsovat, että Eurostarin tarjoamat suorat kaupunkien väliset junayhteydet vaikuttavat lautta-liikenteessä sekä jalkaisin alukseen saapuvien matkustajien että matkailuajoneuvoliikenteeseen. Osapuolet pitävät kuitenkin kyseenalaisena, onko yhteisyrityksen arvioinnin kannalta hyödyllistä tai merkityksellistä tarkastella erikseen jalkaisin saapuvia matkustajia ja ajoneuvolla saapuvia matkustajia.

- (28) Jalkaisin liikkuvien matkustajien (ts. matkustajien, jotka eivät saavu alukseen linja-autossa tai henkilöautossa) osuus oli vuonna 1996 (tamm- ja lokakuun välisenä aikana) 13 prosenttia P&O:n matkustajista (matkustajamäärä 990 000) ja 17 prosenttia

Stenin matkustajista (matkustajamäärä 720 000). Vertailun vuoksi todettakoon, että P&O kuljetti 3,1 miljoonaa ja Stena 1,4 miljoonaa linja-autossa matkustavaa, ja Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välillä liikennöivät lautat ja Le Shuttle -sukkulajuna kuljettivat yhteensä 25,3 miljoonaa matkustajaa kyseisenä ajanjaksona. Eurostar kuljetti 4,9 miljoonaa matkustajaa koko vuoden 1996 aikana.

(29) Eurostar-yhteydet eivät selvästikään toimi korvaavina vaihtoehtoina tietyille lautta- ja Le Shuttle -yhteyksien käyttäjille, esimerkiksi niille, jotka matkustavat (joko jalkaisin (lautoilla), henkilöautoilla tai linja-autoilla) voidakseen ostaa verovapaita tuotteita ja edullisempia veronalaisia tuotteita Ranskasta. Verovapaata myyntiä ei harjoiteta Eurostar-liikenteessä eivätkä Eurostar-yhteydet ole yhtä tarkoituksenmukaisia haluttaessa tehdä päivämatkoja vähittäiskauppaostoksille Ranskaan.

(30) Eurostarin tärkeimpiä kilpailijoita ovat lentoyhtiöt: vuonna 1996 Eurostarin yhdistetyillä reiteillä Lontoo – Pariisi ja Lontoo – Bryssel kulki enemmän matkustajia kuin lentoreiteillä (lokuussa 1996 Lontoon ja Pariisin välillä kulki 18 prosenttia vähemmän lentomatkustajia kuin lokuussa 1995). Reiteillä Lontoo – Pariisi ja Lontoo – Bryssel keskustasta keskustaan matkustava henkilö, joka pitäisi Eurostaria lautta- ja Le Shuttle -yhteydet korvaavana vaihtoehtona, olisi ilman Eurostaria todennäköisesti valinnut lentoyhteyden lautta- tai Le Shuttle -yhteyksien asemesta. Tilanne on ehkä toisenlainen kun kyseessä on säästöluokan matkustaja, joka saattaa pitää vuoroliikenteen linja-autoja (jotka käyttävät lautta- tai Le Shuttle -yhteyksiä) Eurostarin vaihtoehtoina. Vuoroliikenteen linja-autot ovat yksi niistä lauttoja ja Le Shuttle -sukkulajunaa käyttävän liikenteen lajeista, joissa todennäköisesti käydään kovempaa hintakilpailua linja-autoliikennöitsijöiden ostovoiman ja markkinoiden puutteellisen avoimuuden vuoksi.

(31) Näin ollen Eurostar-yhteydet voivat käytännössä olla lautta- ja Le Shuttle -yhteydet korvaavia vaihtoehtoja vain rajoitetulle osalle vapaa-ajan matkailijoista. Kyseiset yhteydet eivät muodosta riittävässä määrin korvaavaa vaihtoehtoa asiakkaiden enemmistölle, jotta Eurostarin voitaisiin katsoa kuuluvan lauttojen ja Le Shuttle -sukkulajunan kanssa samoille merkityksellisille markkinoille.

4.2.3 Maantieteelliset näkökohdat

(32) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välisen liikenteen määrä, vuorotiheys, merimatkan nopeus ja hinta merkitsevät sitä, että kanaalin länsiosan ja Pohjanmeren reittejä ei voida pitää korvaavina vaihtoehtoina. Reittien Newhaven – Dieppe ja Ramsgate – Oostende nopeiden lauttayhteyksien ansiosta lyhentynyt merimatkan kesto merkitsee sitä, että

kyseiset yhteydet kiristävät huomattavasti kilpailua reittien Dover – Calais ja Folkestone – Calais kanssa ja että ne olisi sisällytettävä asian kannalta merkityksellisiin Englannin kanaalin markkinoihin.

(33) Englannin kanaalin ylittäminen kestää 35 minuuttia Le Shuttle -sukkulajunalla tai Hoverspeedin ilmatyynyaluksella, 50-55 minuuttia Hoverspeedin nopealla Ranskaan liikennöivällä lautalla, 75-90 minuuttia reitillä Dover – Calais liikennöivällä tavanomaisella lautalla, 100 minuuttia reitillä Ramsgate – Oostende liikennöivällä nopealla lautalla, 125 minuuttia reitillä Dover – Oostende liikennöivällä nopealla lautalla ja 135 minuuttia reitillä Newhaven – Dieppe liikennöivällä nopealla lautalla. Merimatkan lyhyen keston ansiosta kyseiset reitit ovat erityisen sopivia niille matkustajille, jotka matkustavat ensisijaisesti ostaakseen verovapaita tuotteita ja tuotteita, joiden verotus on kevyempää kuin Ranskassa.

(34) Vertailun vuoksi seuraavassa esitetään merimatkan kesto käyttäessä muita yhteyksiä:

Harwich – Hoek van Holland Stena HSS (High Speed Sea Service)	3 tuntia 40 minuuttia
Poole – Cherbourg	4 1/2 tuntia
Portsmouth – Cherbourg	5 tuntia (yövuorolla 7–8 tuntia) (nopealla lautalla 2 tuntia 25 minuuttia)
Portsmouth – Le Havre	5 1/2 tuntia (yövuorolla 7 1/2 – 8 tuntia)
Portsmouth – Caen	6 tuntia
Hull – Zeebrugge	13–15 tuntia (yövuoro)

(35) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välisen liikenteen satamista, varsinkin Doverista, Folkestonesta ja Calais'sta on hyvät yhteydet moottoriteille. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välinen liikenne tarjoaa monipuolisimmat yhteydet (tavanomainen lautta, nopea lautta ja tunneli) ja huomattavasti enemmän vuoroja kuin Pohjanmeren ja kanaalin länsiosan reitit. Suuren vuorotiheyden ansiosta matkoja tehdään entistä useammin ilman ennakkovarausta.

(36) Englannin kanaalin reittien kyseisten piirteiden vuoksi asiakkaat käyttävät reittejä mielellään. Englannin kanaalin liikenteen hintojen olisi nouseva huomattavasti, jotta asiakkaat siirtyisivät käyttämään kanaalin länsiosan tai Pohjanmeren reittejä, ja tietyt asiakasryhmät (esimerkiksi päivämatkojen tekijät) reagoisivat hinnankorotuksiin jättämällä matkat tekemättä sen sijaan että valitsisivat toisen reitin.

4.3 Rahtiliikenteen markkinat

- (37) Osapuolet harjoittavat rahtiliikennettä ro-ro-lautoilla. Ro-ro-yhteydet kilpailevat muiden yksiköidyn rahtiliikenteen muotojen kanssa⁽⁹⁾. Yksiköity rahti (irtolastirahdin vastakohtana) varastoidaan kuljetusta varten jollakin monista standardoiduista tavoista, joita ovat kuljettajien ajamat ajoneuvot, perävaunut ilman kuljettajia ja kontit. Yksiköityä rahtia voidaan kuljettaa ro-ro-aluksissa ja lo-lo-aluksissa sekä kanaalitunnelia pitkin Le Shuttle -rahtiliikenteessä ja tavarajunissa.
- (38) Englannin kanaalin rahtiliikenne kilpailee muun Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisen rahtiliikenteen kanssa, ts. kanaalin länsiosan, Englannin kanaalin ja Pohjanmeren reitien kanssa⁽¹⁰⁾.

II OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

5. Perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta

- (39) Yhteisyrityksen perustaminen rajoittaa kilpailua 85 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, koska osapuolet olivat tosiasiallisesti kilpailijoita asian kannalta merkityksellisillä markkinoilla, joilla yhteisyritys toimii.
- (40) Kyseessä on tuntuva kilpailun rajoittuminen. Osapuolilla on yhdessä suuri markkinaosuus (joskin niiden yhteinen markkinaosuus Englannin kanaalin liikenteestä supistui Eurotunnelin tultua markkinoille). Yhteisyritys on täysimittainen yhteisyritys, joka toimii samoilla rahtiliikenne-markkinoilla kuin sen emoyhtiöt sekä emoyhtiöiden markkinoita lähellä olevilla matkustajaliikenteen markkinoilla.
- (41) Yhteisyrityksen perustaminen vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ottaen huomioon osapuolten merkityksen Englannin kanaalin matkustajaliikenteen markkinoiden sekä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisen rahtiliikenteen markkinoiden kannalta⁽¹¹⁾.

⁽⁹⁾ Ks. komission päätös 97/84/EY, lauttaliikenteen harjoittajat – valuuttalisämaksut (EYVL L 26, 29.1.1997, s. 23), johdanto-osan 5 kappale.

⁽¹⁰⁾ Ks. alaviite 9. Kyseisessä päätöksessä komissio katsoi asian kannalta merkittävien rahtiliikenteen maantieteellisten markkinoiden rajoittuvan Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan, Belgian ja Alankomaiden väliseen liikenteeseen.

⁽¹¹⁾ Asetuksen (ETY) N:o 4056/86 johdanto-osan 6 kappaleessa kuvataan vaikutuksia, joita kansainvälistä meriliikennettä rajoittavilla käytännöillä voi olla yhteisön satamiin.

6. Ei kilpailukäyttäytymisen yhdenmukaistamista

- (42) Komissio on päätellyt, että vaara osapuolten yhteisyrityksen harjoittaman toiminnan vaikuttamisesta myös osapuolten itsenäisesti harjoittamaan matkustajaliikenteeseen kanaalin länsiosan, Pohjanmeren ja Irlanninmeren reiteillä ja niiden itsenäisesti harjoittamaan rahtiliikenteeseen Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisillä reiteillä, ei luo perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kilpailunrajoituksia.

6.1 Pohjanmeren matkustajaliikenne

6.1.1 Markkinat

- (43) Vuonna 1997 Pohjanmeren liikenteessä kuljetettiin 470 000 matkailuajoneuvoa ja 2,32 miljoonaa matkustajaa. Pohjanmeren liikenne käsittää Englannin itärannikon satamien sekä Belgian ja Alankomaiden satamien välisen liikenteen. (Scandinavian Seawaysin liikennöimien) Hampurin ja Esbjergin reittien ei katsota kuuluvan kyseisille markkinoille. Todennäköisesti vain pieni osa matkustajista, jotka matkustavat P&O:n ja Stenan reiteillä Belgiaan ja Alankomaihin, pitää Hampurin ja Esbjergin reittejä korvaavina vaihtoehtoina.
- (44) Pohjanmeren liikennöitsijöiden hinnoittelun vapautta rajoittavat Englannin kanaalin liikenteessä vallitsevat hinnat. Osapuolten toimittamista tiedoista ilmenee selvästi, että Pohjanmeren liikennöitsijöiden tariffit noudattivat vuosina 1994–1996 hyvin tarkkaan Englannin kanaalin liikenteen tariffeja. Myös markkinatutkimukset tukevat väitettä, jonka mukaan Pohjanmeren reittien perinteisille vaikutusalueille ja niiltä pois päin matkustavat henkilöt ovat viime vuosina alkaneet siirtyä Englannin kanaalin reiteille. Kyseessä ei kuitenkaan ole selkeä käänne, mikä viittaa korvaavuuden yksisuuntaisuuteen; toisin sanoen Englannin kanaalin hinnat rajoittavat Pohjanmeren hintoja, mutta ei päinvastoin. Pohjanmeren reittien matkustajaliikenteen on näin ollen katsottava kuuluvan Pohjanmeren ja Englannin kanaalin reiteistä koostuville merkityksellisille markkinoille.

- (45) Pohjanmerellä P&O North Sea Ferries liikennöi reiteillä Hull – Zeebrugge ja Hull – Rotterdam. Stena Line liikennöi Harwich – Hoek van Holland -reitillä, jolla se otti käyttöön nopeat HSS-lautat vuonna 1997. Scandinavian Seaways liikennöi Newcastle – Ijmuiden(Amsterdam)-reitillä. Olau ja vuoteen 1996 asti toiminut Eurolink liikennöivät aikaisemmin Sheerness – Vlissingen-reitillä, ja P&O European Ferries -yhtiön Felixstowe-Zeebrugge-reitillä kuljetettiin matkailuajoneuvoja vuoteen 1996 saakka. Markkinaosuudet Pohjanmeren matkailuajoneuvokuljetuksissa jakautuvat seuraavasti.

Taulukko 1: Pohjanmeren ja Englannin kanaalin matkailuajoneuvokuljetukset

	1997 (tuhatta henkilöau- toyksikköä)	1997 (%)
P&O (Pohjanmeri)	226	3,15
Stena (Pohjanmeri)	205	2,86
Scandinavian Seaways (Pohjanmeri)	35	0,49
Eurotunnel	2 384	33,27
P&O (Englannin kanaali)	1 738	24,25
Stena (Englannin kanaali)	1 173	16,37
SeaFrance	580	8,09
Hoverspeed	528	7,37
Holyman Sally (Ramsgate/Dunkirk)	49	0,68
Holyman Sally (Ramsgate/Oostende)	248	3,46
Yhteensä	7 166	99,99

Lähde: Osapuolet

6.1.2 Arviointi

- (46) Englannin kanaalin reiteillä käytävä kilpailu tekee tyhjiksi osapuolten pyrkimykset yhteensovittaa käyttäytymistään Pohjanmeren reiteillä. Näin ollen ei voida päätellä, että yhteisyrityksen perustamisen vuoksi olisi melko todennäköistä, että osapuolet toimisivat tavalla, jolla ne eivät toimineet ennen yhteisyrityksen perustamista ja joka rajoittaa olennaisesti emoyhtiöiden välistä kilpailua. Osapuolten yhteistyö Englannin kanaalin liikenteessä ei todennäköisesti vaikuta niiden toimintaan Pohjanmerellä.

6.2 Kanaalin länsiosan matkustajaliikenne

6.2.1 Markkinat

- (47) Vuonna 1997 kanaalin länsiosan liikenteessä kuljetettiin 1,1 miljoonaa matkailuajoneuvoa ja 4,22 miljoonaa matkustajaa. Kanaalin länsiosan liikenne käsittää Englannin kanaalin länsiosan reitit Englannin etelärannikon ja Ranskan pohjoisrannikon välillä.
- (48) Pohjanmeren liikenteen tavoin vaikuttaa siltä, että Englannin kanaalin_ hinnat rajoittavat kanaalin länsiosan hintoja, mutta ei päinvastoin. Kanaalin länsiosan reittien matkustajaliikenteen on näin ollen katsottava kuuluvan kanaalin länsiosan ja Englannin kanaalin reittien muodostamiin asian kannalta merkityksellisiin markkinoihin.
- (49) Ainoastaan P&O European Ferries ja Brittany Ferries liikennöivät kanaalin länsiosan reiteillä. Stena Line liikennöi vuoteen 1996 saakka Southampton – Cherbourg-reitillä. Sitten se on harkinnut ottavansa kyseiselle reitille nopean lautan. Markkinaosuudet Pohjanmeren matkailuajoneuvokuljetuksissa jakautuvat seuraavasti:

Taulukko 2: Kanaalin länsiosan ja Englannin kanaalin matkailuajoneuvokuljetukset

	1997 (tuhatta henkilöau- toyksikköä)	1997 (%)
Brittany Ferries (kanaalin länsiosa)	702	8,95
P&O (kanaalin länsiosa)	440	5,61
Eurotunnel	2 384	30,4
P&O (Englannin kanaali)	1 738	22,16
Stena (Englannin kanaali)	1 173	14,96
SeaFrance	580	7,4
Hoverspeed	528	6,73
Holyman Sally (Ramsgate/Dunkirk)	49	0,62
Holyman Sally (Ramsgate/Oostende)	248	3,16
Yhteensä	7 842	99,99

Lähde: Osapuolet.

6.2.2 Arviointi

- (50) Osapuolet katsovat, että P&O:n ja Stenan toimintoja kanaalin länsiosassa ei voida yhteensovittaa, koska Stena ei enää toimi kyseisillä reiteillä. Stenaa on kuitenkin pidettävä mahdollisena kilpailijana, koska se on harkinnut (ja voi luultavasti harkita uudelleenkin) aloittavansa uudelleen liikennöinnin Southampton – Cherbourg-reitillä nopealla lautalla.
- (51) Kanaalin länsiosaan pätevät samat näkökohdat kuin Pohjanmereenkin. Englannin kanaalin reiteillä käytävä kilpailu tekee tyhjiksi osapuolten pyrkimykset yhteensovittaa käyttäytymistään kanaalin länsiosan reiteillä. Osapuolten yhteistyö Englannin kanaalin liikenteessä ei todennäköisesti vaikuta niiden toimintaan kanaalin länsiosassa.

6.3 Irlanninmeren matkustajaliikenne

6.3.1 Markkinat

- (52) Irlanninmeri voidaan jakaa kolmeen asian kannalta merkitykselliseen matkustajaliikenteen markkina-alueeseen: pohjoinen, keskinen ja eteläinen käytävän⁽¹²⁾. Vuonna 1997 kyseisillä käytävillä kuljetettiin 590 000, 460 000, ja 380 000 matkailuajoneuvoa sekä 2,7 miljoonaa, 2,8 miljoonaa ja 1,5 miljoonaa matkustajaa. Kolmen käytävän markkinaosuudet jakautuvat seuraavasti:

Taulukko 3: Markkinaosuudet Irlanninmeren pohjoisen käytävän matkailuajoneuvokuljetuksissa (%)

	Nykyisin liikennöivät reitit	1995	1996	1997
Stena	Belfast – Stranraer	52	47	46
P&O	Larne – Cairnryan	28	33	30
Sea Containers (SeaCat Scotland)	Belfast – Stranraer	18	18	21
Norse Irish Ferries	Belfast – Liverpool	2	2	3

Lähde: P&O; vuoden 1997 osalta Passenger Shipping Association.

⁽¹²⁾ Ks. komission päätös 94/19/EY Sea Containers v. Stena Sealink, johdanto-osan 11 ja 13 kappale, (EYVL L 15, 18.1.1994, s. 8).

Taulukko 4: Markkinaosuudet Irlanninmeren keskisen käytävän matkailuajoneuvokuljetuksissa (%)

	Nykyisin liikennöitävät reitit	1995	1996	1997
Stena	Dublin – Holyhead Dun Laoghaire – Holyhead	68	68	64
Irish Ferries	Dublin – Holyhead	32	32	31
Sea Containers (Isle of Man Steam Packet Company)	Dublin – Liverpool	—	—	5

Lähde: P&O; vuoden 1997 osalta Passenger Shipping Association.

Taulukko 5: Markkinaosuudet Irlanninmeren eteläisen käytävän matkailuajoneuvokuljetuksissa (%)

	Nykyisin liikennöitävät reitit	1995	1996	1997
Stena	Rosslare – Fishguard	60	52	45
Irish Ferries	Rosslare – Pembroke	25	27	42
Swansea Cork Ferries	Cork – Swansea	15	17	13

Lähde: P&O; vuoden 1997 osalta Passenger Shipping Association.

- (53) Stena harjoittaa nykyisin yhdistettyä rahti- ja matkustajaliikennettä kaikilla kolmella käytävällä (sekä lähinnä rahtiliikennettä keskisen käytävän Holyhead – Dublin-reitillä). P&O harjoittaa yksinomaan matkustajaliikennettä pohjoisella käytävällä (lisäksi P&O:n tytäryhtiö Pandoro harjoittaa yksinomaan rahtiliikennettä pohjoisella ja keskisellä käytävällä).
- (54) Irlanninmeren lauttaliikenteen harjoittajat tarjoavat ns. landbridge-palveluja Irlannista Manner-Eurooppaan yhdistämällä Irlanninmeren liikenteeseen Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan väliset merikuljetukset. Tämän landbridge-liikenteen osuus Irlanninmeren tärkeimpien liikennöitsijöiden liikenteestä, jota täydentää Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisestä osuutta liikennöivien kumppanien kanssa tehtävä yhteistyö, on seuraava:

Taulukko 6: Irlanti – Manner-Eurooppa-liikenne Irlanninmerellä

Landbridge-liikenne 1997 (%)			Liikennöitsijä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisellä osuudella
	Matkailijat	Rahti	
Stena	[...]	[...]	Stena, Brittany Ferries
P&O	[...]	[...]	P&O, Scandinavian Seaways
Sea Containers	0,4	—	Hoverspeed, Scandinavian Seaways
Irish Ferries	[...]	[...]	Eurotunnel, P&O, Scandinavian Seaways
Swansea Cork	7,4	13,6	P&O, Hoverspeed, Sally, Brittany Ferries

Lähde: Liikennöitsijät ja niiden esitteet. Swansea Corkin luvut ovat vuoden 1997 tammikuusta kesäkuuhun. Stenan luvut koskevat eteläistä ja keskistä käytävää.

- (55) Ainakin keskisellä ja eteläisellä käytävällä landbridge-liikenteen lippujen vähäiselläkin osuudella Irlanninmeren matkustajaliikenteestä on merkitystä; niiden osuus rahtiliikenteestä on suurempi. Landbridge-liikenteen lippujen osuus Englannin kanaalin matkustajaliikenteestä on hyvin pieni (alle 1 prosenttia).

6.3.2 Arviointi

- (56) Pohjoinen käytävä on ainoa käytävä, jolla molemmat osapuolet harjoittavat matkustajaliikennettä. Lähes kaikki pohjoisen käytävän liikenne on Yhdistyneen kuningaskunnan sisäistä liikennettä:

Taulukko 7: Irlanninmeren pohjoisen käytävän matkustajat, jotka tulevat Irlannista

	(%)	lukumäärä
Stena	[< 5]	[< 60 000]
Sea Containers	2	

Lähde: Stena, Sea Containers.

- (57) Ottaen huomioon valtioiden välisen liikenteen vähäinen osuus pohjoisen käytävän matkustajaliikenteestä ja matkustajien vähäinen määrä voidaan päätellä, että kyseisellä liikenteellä ei ole olennaista vaikutusta valtioiden väliseen kauppaan.

6.4 Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisen rahtiliikenteen markkinat

6.4.1 Markkinat

- (58) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisen rahtiliikenteen markkinoille ominaisia piirteitä ovat tiivis hintakilpailu, vähäiset markkinoillepääsyn esteet ja ostovoimaiset suurasiakkaat.
- (59) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välistä rahtiliikennettä harjoittavien liikennöitsijöiden markkinaosuudet ovat seuraavat:

Taulukko 8: Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisen rahtiliikenteen markkinat vuosina 1996 (tammikuusta lokakuuhun) ja 1997

Liikennöitsijä	1996			1997		
	Määrä (tuhatta rahtiyksikköä)	Markkinaosuus (%)		Määrä (tuhatta rahtiyksikköä)	Markkinaosuus (%)	
		A	B		A	B
Eurotunnel	426	15		268	7	
North Sea Ferries	248	9		685	17	
P&OEF (Felixstowe) (1)	204	7				
P&OEF (Portsmouth)	122	4	20	157	4	21
P&OEF (Dover)	476	17		873	21	
Stena Short Sea	207	8	25	357	9	30

Liikennöitsijä	1996			1997		
	Määrä (tuhatta rahtiyksikköä)	Markkinaosuus (%)		Määrä (tuhatta rahtiyksikköä)	Markkinaosuus (%)	
		A	B		A	B
Stena Western Channel	12	—		—	—	
Stena BV	77	3	3	112	3	3
SNAT/SeaFrance	107	4		393	10	
Brittany Ferries	125	4		181	4	
Sally	101	4		117	3	
Ostend Line	64	2		—	—	
Cobelfret ⁽²⁾	146	5		210	5	
Olau/Eurolink ⁽²⁾	29	1		—	—	
Maersk	63	2		90	2	
Bell Line ⁽²⁾	45	2		70	2	
Geestline ⁽²⁾	45	2		70	2	
UTL/IFF ⁽²⁾	57	2		85	2	
DFDS/Torline	58	2		90	2	
muut liikennöitsijät ⁽²⁾	259	9		350	9	
Yhteensä		100	48		100	54

⁽¹⁾ P&O European Ferries (Felixstone) on nykyisin osa P&O North Sea Ferriesia.

⁽²⁾ Arvio.

Läbde: P&O ja Stena. Sarakkeessa A esitetään kunkin linjan markkinaosuus, sarakkeessa B puolestaan emoyhtiöiden ylläpitäminen linjojen sekä perustettavaan yhteisyritykseen kuuluvien linjojen yhteenlasketut markkinaosuudet.

6.4.2 Arviointi

- (60) Vuoden 1997 markkinaosuuksien perusteella yhteisyrityksen osuus olisi ollut 30 prosenttia, P&O:n 21 prosenttia ja Stenan 3 prosenttia. Kyseisenä ajanjaksona Eurotunnelin osuus oli 7 prosenttia (verrattuna 15 prosentin osuuteen 10 kuukauden aikana ennen tunnelipaltoa), SeaFrancen osuus 10 prosenttia ja kahdeksan muun liikennöitsijän osuudet vaihtelivat kahdesta viiteen prosenttiin. Vaikka yhteisyritys ja osapuolet yhteensovittaisivat käyttäytymistään, ne eivät todennäköisesti pystyisi korottamaan hintoja menettämättä asiakkaitaan kilpailijoille.

7. Perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohta: Englannin kanaalin matakustaja-liikenteen markkinat

7.1 Tuotannon tai tuotejakelun tehostaminen tai teknisen tai taloudellisen kehityksen edistäminen

- (61) Perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa määrätyn ensimmäisen ja toisen edellytyksen mukaisesti on arvioitava toiminnan tehostuminen ja muu hyöty, joka voidaan olettaa saatavan yhdistettäessä osapuolten erilliset lauttatoiminnot Englannin kanaalissa, ja hyöty, jonka kuluttajat saavat toiminnan tehostumisesta.

- (62) Yhteisyrityksen perustamisella saadaan aikaan hyötyä, erityisesti yhteisyrityksen myötä lisääntynyt vuorotiheys, jatkuva kuormaus ja arviolta [...] miljoonan punnan kustannussäästöt. Yhteisyrityksestä aiheutuisi kokonaishyötyä myös siinä tapauksessa, että yhteisyritys päättäisi lopettaa liikennöinnin Newhaven – Dieppe reitillä.

7.2 Kuluttajille kohtuullinen osuus saatavasta hyödyistä

- (63) Asiakkaat oletettavasti hyötyvät lisääntyneestä vuorotiheydestä ja jatkuvasta kuormauksesta. Asiakkaiden odotetaan hyötyvän kustannussäästöistä siinä määrin kuin yhteisyritys joutuu kilpailemaan tehokkaasti.

7.3 Ei rajoituksia, jotka eivät ole välttämättömiä

- (64) Perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa määrätyn kolmannen edellytyksen mukaisesti on arvioitava, onko ehdotetusta yhteisyrityksestä saatava hyöty saatavissa vähemmän rajoittavien vaihtoehtojen avulla.
- (65) Komissio katsoo, että P&O:n ja Stenan välisen yhteistyön suppeammilla muodoilla kuten aikataulujen yhdistämisellä, interline-järjestelyillä tai resurssien yhdistämisellä todennäköisesti ei saataisi aikaan hyötyä, joka on saatavissa yhteisyrityksen avulla. Yhteisyritystä suppeammilla yhteistyömuodoilla ei varsinkaan saataisi hallinnolliseen toimintaan ja markkinointiin liittyviä säästöjä, jotka ovat huomattava osa [...] miljoonaa puntaa arvioiduista [...] miljoonan punnan kustannussäästöistä.
- (66) Sopimuksen mukaisesti P&O ja Stena sitoutuvat olemaan tarjoamatta suoraan tai välillisesti (muuten kuin yhteisyrityksen kautta) lauttapalveluja mihinkään satamaan Englannin rannikolla välillä Newhaven (se mukaan lukien) – Harwich (sitä lukuun ottamatta) tai Manner-Euroopan rannikolla välillä Dieppe (se mukaan lukien) – Zeebrugge (sitä lukuun ottamatta). Yhteisyrityksen toiminta rajoittuu lauttaliikenteeseen reiteillä Dover – Calais, Dover – Zeebrugge ja Newhaven – Dieppe. Näitä rajoituksia voidaan pitää välttämättöminä yhteisyrityksen perustamisen kannalta.

7.4 Ei kilpailun poistamista merkittävältä osalta kyseisiä tuotteita

- (67) Perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa määrätyn neljännen edellytyksen mukaisesti on arvioitava, voidaanko ehdotetun yhteisyrityksen olettaa joutuvan tehokkaaseen kilpailuun Englannin kanaalin matkustajaliikenteen markkinoilla.

- (68) Kirjeessä, jossa komissio ilmoitti vakavista epäilyksistä, se ilmaisi huolensa yhteisyrityksen myötä mahdollisesti syntyvistä kahden myyjän duopoli-markkinoista, jotka voisivat edistää yhteisyrityksen ja Eurotunnelin samankaltaista toimintaa. Tätä kysymystä käsitellään seuraavassa jaksossa.

8. Duopolin syntymisen vaara Englannin kanaalin matkustajaliikenteen markkinoilla

8.1 Markkinoiden keskittyneisyys ennen yhteisyrityksen perustamista ja sen jälkeen

8.1.1 Liikennöitsijöiden markkina-asemat ennen yhteisyrityksen perustamista

- (69) Viime aikojen tärkein muutos Englannin kanaalin lauttaliikenteen markkinoilla on kanaalitunnelin avaaminen vuonna 1994. Muita tärkeitä muutoksia ovat olleet Stenan ja Société Nouvelle d'Armement Transmanchen (SNAT; nykyisin SeaFrance) välisen yhteistyön lopettaminen 31 päivänä joulukuuta 1995 ja Sally Linen ja Regie Voor Maritiem Transportin (RMT) välisen yhteistyön lopettaminen 1 päivänä maaliskuuta 1997.
- (70) Vuodesta 1993 lähtien kapasiteetti ja markkinat ovat kasvaneet huomattavasti, ja kuluttajat ovat hyötynneet hinnanalennuksista. Vuosina 1993 – 1996 matkailuajoneuvojen määrä nousi 3,6 miljoonasta 5,8 miljoonaan ja matkustajien määrä 20,3 miljoonasta 30,2 miljoonaan (joista 8,7 miljoonaa käytti Eurotunnelia). Vuoden 1997 alkupuoliskolla matkailuajoneuvojen määrä kasvoi 11,6 prosenttia verrattuna samaan ajanjaksoon vuonna 1996.
- (71) Taulukossa 9 esitetään Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välistä matkustajaliikennettä harjoittavien yhtiöiden markkinaosuudet eri ajanjaksoina vuodesta 1994 lähtien.

Taulukko 9: Matkailuajoneuvojen osuus Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välisen liikenteen markkinoista

	1993	1994	1995	lokakuuhun 1996	lokakuu 1996	1997
Eurotunnel	0,0	0,0	25,9	39,3	45,5	36,9
P&O	45,5	49,3	35,7	26,5	23,7	26,9
Stena	20,4	19,7	15,0	19,5	16,6	18,2
SNAT/SeaFrance	14,4	15,2	11,6	5,5	6,8	9,0
Hoverspeed	11,8	9,5	6,5	6,0	4,6	8,2
Sally/Holyman Sally	7,9	6,3	5,3	3,2	2,8	0,8
Yhteensä	100	100	100	100	100	100

Lähde: P&O ja Stena.

(72) Taulukossa 9 esitetyt luvut koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välistä liikennettä eikä niihin sen vuoksi sisälly Holyman Sallyn liikennöinti reitillä Ramsgate – Oostende. Se aloitti uuden nopean lauttayhteyden 1 päivänä maaliskuuta 1997. Kyseinen yhteys lopetettiin maaliskuussa 1998 ja korvattiin 6 päivästä maaliskuuta 1998 Doverin ja Oostenden välisellä nopealla lauttayhteydellä, joka on Holymanin ja Hoverspeedin yhteisomistuksessa. Sally jatkoi sen jälkeen rahtiliikenteen harjoittamista reitillä Ramsgate – Oostende (jolla kuljetettiin kesäkuun 1998 loppupuolelta lähtien myös matkustajia), kunnes liikennöinti lopetettiin 20 päivänä marraskuuta 1998.

(73) Vuonna 1994 tapahtuneen kanaalitunnelin avaamisen jälkeen Eurotunnel kasvatti markkinaosuuttaan marraskuussa 1996 sattuneeseen tunnelipaloon asti. Eurotunnelin markkinaosuuden vuotuinen kasvu peittää alleen epätasaiset kuukausivaihtelut. Eurotunnelin markkinaosuus supistui esimerkiksi helmikuun ja toukokuun välisenä aikana vuonna 1996. Eurotunnelin markkinaosuus vuonna 1997 (37 %) oli pienempi kuin juuri ennen paloa (46 %). Eurotunnelin markkinaosuuden voidaan olettaa palaavan paloa edeltäneelle tasolle ja lähtevän jälleen kasvuun.

(74) P&O:n markkinaosuus supistui vuoden 1993 46 prosentista vuoden 1996 (10 ensimmäistä kuukautta) 27 prosenttiin. Vuonna 1997 sen markkinaosuus oli 27 prosenttia tunnelipalon vaikutuksista huolimatta. Stenan markkinaosuus pysyi 20 prosentin paikkeilla vuodesta 1993 vuoteen 1996 (10 ensimmäistä kuukautta), mutta putosi 15 prosenttiin vuonna 1995. Osuus nousi 20 prosenttiin vuonna 1996 (Eurotunnelin kasvaneesta markkinaosuudesta huolimatta), mikä voidaan lukea sen ansioksi, että Stena onnistui hankkimaan itselleen vuoden 1995 lopulla päättyneen Stena – SNAT-yhteisliikenteen asiakkaita. Stena ei kyennyt kasvattamaan markkinaosuuttaan tunnelipalon seurauksena yhtä hyvin kuin muut lauttaliikenteen harjoittajat reitillä Dover – Calais.

8.1.2 Markkinoiden keskittyneisyys: markkinaosuuksien koko ja jakauma

(75) Yhteisyrityksen perustamisen myötä markkinoilla toimivien liikennöitsijöiden määrä laski kuudesta viiteen. Sitäkin huomattavampaa on, se että vuoden 1997 markkinaosuuksien perusteella yhteisyrityksen perustamisen vuoksi kahden suurimman liikennöitsijän yhteenlaskettu markkinaosuus kasvoi 64 prosentista (Eurotunnel ja P&O) 82 prosenttiin (Eurotunnel ja yhteisyritys). Lisäksi yhteisyrityksen perustamisen myötä markkinaosuuksien kokojen vaihtelu muuttuu. Ennen yhteisyrityksen perustamista on yksi selkeä markkinajohtaja (markkinaosuus 37 %) ja joukko markkinaosuudeltaan vaihtelevia, pienempiä liikennöitsijöitä (27 %, 18 %, 9 %, 8 % ja 1 %). Yhteisyrityksen perustamisen jälkeen kahden suurimman liikennöitsijän osuuksien välinen kokoero pienenee (yli 10 %:sta 8 %:iin). Markkinoilla on kaksi johtavaa liikennöitsijää (markkinaosuudet 45 % ja 37 %) ja kaukana niiden jäljessä on kolme liikennöitsijää (9 %, 8 % ja 1 %).

8.1.3 Markkinaosuuksien epävakaisuus

(76) Osapuolet toteavat markkinaosuuksien olleen viime vuosina epävakaisia ja pitävät niiden vakautta tulevaisuudessa epätodennäköisenä. Ne huomauttavat, että Eurotunnelin mainoslehtisessä ilmaistaan pyrkimys saavuttaa 70 prosentin markkinaosuus, ja toteavat, että muut liikennöitsijät ovat tehneet investointeja, joiden avulla ne uskovat kasvattavansa markkinaosuuksiaan. Näin ollen osapuolet katsovat, että lauttaliikenteen harjoittajilla ja Eurotunnelilla ei ole yhteistä kiinnostusta markkinaosuuksien tai hintojen pitämiseen ennallaan.

(77) Markkinaosuuksien epävakaisuus on ollut varsinkin Eurotunnelin markkinoille tulon aiheuttamaa. Eurotunnelin markkinaosuuden kasvu ei ole ollut tasaista; erityisesti tunnelipalo pienensi sen markkinaosuutta. Stena – SNAT-yhteisliikenteen päättyminen aiheutti myös markkinaosuuksien epävakaisuutta.

8.2 Yhteisyrityksen ja Eurotunnelin väliseen kilpailuun vaikuttavat tekijät

8.2.1 Hinnoittelu ja markkinoiden avoimuus

(78) Matkalippujen hinnat voidaan jakaa kolmeen päätyyppiin:

- a) Julkaistut esitehinnat. Tavallisesti hinnat vaihtelevat riippuen vuodenajasta, vuorokaudenajasta, oleskelun pituudesta, ajoneuvojen tyypistä ja matkustajien määrästä. Esineisiin sisältyvät myös ennakkovarauksiin sovellettavat alennushinnat. Esitehintoja käytetään perustana myönnettäessä hinnanalennuksia vähintään 10 hengen ryhmille, jotka matkustavat pienoisbussilla tai linja-autolla.
- b) Kampanjahinnat. Näitä ovat vähintään yhden päivän matkoja koskevat kampanjatarjoukset, joita julkaistaan sanomalehdissä, valtakunnallisissa ja paikallisissa lehdissä julkaistut tarjoukset, verovapaat alennukset, esitteissä mainostetut alennukset (mukaan lukien ennakkovaraushinnat) sekä esimerkiksi tiettyjen järjestöjen kuten autoilujärjestöjen välityksellä tarjottavat alennukset. Vuonna 1996 osapuolet kehittivät politiikkoja sovitaa hintansa kilpailijoiden hintoihin, ja suoramyyntiä harjoittavalle henkilöstölle on annettu oikeudet neuvotella hinnoista sovituihin rajoissa.
- c) Sopimushinnat, jotka koskevat ITX-liikennöitsijöitä (ts. matkatoimistoja, jotka tarjoavat autolomapaketteja, joiden hintaan sisältyy merimatka ja majoitus), pakettilomia tarjoavia linja-autoliikennöitsijöitä ja vuoroliikennettä harjoittavia linja-autoliikennöitsijöitä. ITX-liikennöitsijöiden hinnoista sovitaa tavallisesti edeltävän vuoden kesällä.

(79) Matkustajaliikenteen markkinat eroavat rahtiliikenteen markkinoista, joilla lähes kaikista hinnoista neuvotellaan tapauskohtaisesti liikennöitsijän ja rahtausliikkeen kesken.

(80) Samankaltainen toiminta on vaikeampaa, kun liiketoimet ovat laajoja, kun niitä tehdään harvoin ja kun niitä ei julkisteta. Lauttaliikenteen harjoittajien sopimukset ITX-liikennöitsijöiden ja suurien linja-autoliikennöitsijöiden kanssa täyttävät nämä edellytykset. Julkaistujen esitehintojen ja kampanjahintojen osuus on silti merkittävä, ja ITX- ja linja-autoliikennöitsijöiden liput muodostavat vain pienen osan lauttaliikenteen harjoittajien liikenteestä ja lipputulosta.

(81) Suurin osa Englannin kanaalin reiteillä meritse kuljetetuista matkailuajoneuvoista on henkilöautoja: P&O:n osalta 94 prosenttia (vuonna 1996 lokakuuhun mennessä), Stenan osalta 96 prosenttia (vuonna 1996 lokakuuhun mennessä) ja Eurotunnelin osalta 97 prosenttia (vuonna 1996). Lukuun ottamatta ajoneuvoja, jotka kuljetetaan ITX-liikennöitsijöiden varauksien perusteella (P&O:n osalta [...] prosenttia vuonna 1995 ja Stenan osalta [...] prosenttia vuoden 1995 huippusesongin aikana), ja tiettyjä "suljettuja" kampanjoita (ts. vain tietylle ryhmälle kohdistettuja kampanjoita, joita ei yleensä julkisteta), matkailijoiden autojen kuljetukset muodostavat markkinat, joilla liiketoimet ovat pieniä ja usein tapahtuvia ja niiden hinnat ovat muiden liikennöitsijöiden saatavilla. Nämä piirteet ovat merkinä markkinoiden avoimuudesta.

(82) Esitehinnat eivät ole ainoita hintoja, jotka ovat muiden liikennöitsijöiden saatavilla. Kampanjoita mainostetaan, joten kilpailijat voivat seurata niitä. Liikennöitsijöillä on lisäksi käytössään kilpailijoidensa liikenteen määrää koskevat kuukausittaiset tiedot, joiden perusteella he voivat tarkkailla suhteellisten hintojen muutosten vaikutuksia.

8.2.2 Kapasiteetin rajoitukset

(83) Osapuolten mielestä Eurotunnelilla on "paljon käyttämätöntä kapasiteettia", joka yhdessä suuren vuorotiheyden kanssa muodostaa yhden tekijän, jonka perusteella sillä on poikkeuksellista markkinavoimaa Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välisen matkustajaliikenteen markkinoilla. Lisäksi osapuolet katsovat, että Eurotunnelin ja lauttaliikenteen harjoittajien käytettävissä olevat erilaiset kapasiteetit ja niiden erilaiset kapasiteetin käyttöasteet aiheuttavat sen, että Eurotunnelilla ja lauttaliikenteen harjoittajilla on huomattavia syitä mukauttaa hinnoittelustrategioitaan kasvattaakseen liikenteen määrää, käyttääkseen käyttämättömänä olevaa kapasiteettia ja maksimoidakseen kiinteiden kustannusten katteen.

8.2.2.1 Kapasiteetin luonne ja jakauma

(84) Eurotunnelin liittyessä kokonaiskapasiteettiin myös lauttojen kapasiteettia lisättiin. Taulukossa 10 esitetään eri liikennöitsijöiden kapasiteetit vuonna 1996. Tarkasteltaessa taulukossa 10 esitettyjä lukuja on muistettava tietyt tosiseikat. Marraskuussa 1996 tapahtunut tunnelipalo merkitsi Eurotunnelin kapasiteetin supistumista verrattuna kokonaiseen toimintavuoteen. SeaFrancen alhainen kapasiteetin käyttöaste johtuu ainakin osaksi siitä, että yhtiö aloitti liikennöinnin vasta vuonna 1996; vuoden 1997 alkupuoliskolla sen kapasiteetin käyttöaste oli 59 prosenttia.

Taulukko 10: Englannin kanaalin liikenne — 1996 kapasiteetti ja kuljetukset

	Kapasiteetti (milj. henkilöautoyk- sikköä)	Kuljetukset (milj. henkilöautoyk- sikköä)	Kapasiteetin käyttöaste (%)
Eurotunnel	9,12	4,94	54
P&O	11,8	5,1	43
Stena	7,09	2,79	39
SeaFrance	4,05	1,26	31
Hoverspeed	0,67	0,36	53
Sally ja Sally/RMT	3,16	1,22	38
Yhteensä	35,9	15,7	44

Lähde: liikennöitsijät.

- (85) Tarjotun kapasiteetin luonne vaihtelee. Eurotunnel käyttää pelkästään matkustajaliikenteen tai pelkästään rahtiliikenteen sukkulajunia. Eurotunnel pystyy pienentämään kapasiteettiaan (ruuhka-aikojen ulkopuolella) suhteellisen rajoitetusti poistamalla liikenteestä junia, mutta voi tehdä vain vähäisiä muutoksia vuorotiheyteen. Osapuolet ja SeaFrance käyttävät monitoimialuksia, joissa voidaan kuljettaa sekä matkustajia että rahtia. Alusten koon vuoksi kapasiteetti muodostuu suurehkoista eristä, minkä vuoksi on vaikeampi pienentää kapasiteettia ruuhka aikojen ulkopuolella ja säilyttää samalla sopiva vuorotiheys.
- (86) Taulukossa esitetyt kapasiteetin käyttöasteet ovat nimellisiä lukuja, jotka on laskettu jakamalla kuljetusten kokonaismäärä kunkin liikennöitsijän palvelujen yhteenlasketulla nimelliskapasiteetilla. Käytännössä liikennöitsijät eivät pysty käyttämään nimelliskapasiteettiaan sataprosenttisesti, joten tosiasialliset käyttöasteet ovat ilmoitettuja suurempia.
- (87) Osapuolet katsovat, että Eurotunnelilla ja yhteisyrityksellä on oletettavasti huomattavaa ylikapasiteettia kokonaisen vuoden aikana. Ne arvioivat, että jos yhteisyrityksen valmistelu olisi edistynyt vuonna 1997, sekä Eurotunnelin että yhteisyrityksen kapasiteetin käyttöaste olisi ollut 46 prosenttia (vertailun vuoksi voidaan todeta, että osapuolten todelliset käyttöasteet vuonna 1996 olivat 43 prosenttia (P&O) ja 39 prosenttia (Stena)). On kuitenkin syytä tarkastella kapasiteetin käyttöä ruuhka-aikoina sen arvioimiseksi, onko liikennöitsijöiden mahdollista saada kyseisinä aikoina lisää matkustajia alentamalla hintoja; tätä tarkastellaan johdanto-osan 91–99 kappaleessa.
- (88) Eurotunnelin kapasiteetti määräytyy tunnelijärjestelmän mukaan. Voidakseen tarjota kilpailukyisen vuorotiheyden lauttaliikenteen harjoittajan on liikennöitävä vähintään kolmella tavanomaisella lautalla tai kahdella nopealla lautalla. Lauttaliikenteen harjoittajan kannattaa maksimoida kunkin yksittäisen aluksen kapasiteetti yksikkökustannusten alentamiseksi. Liikennöitsijän onkin määriteltävä hinnat siten, että tavoitteena on valitun kapasiteettitason tuottamien tulojen maksimointi (tosiasiallisesti tuotto-odotukset on otettu huomioon myös kapasiteettia koskevassa alustavassa päätöksessä). Hintoja voidaan muuttaa nopeammin ja joustavammin kuin kapasiteettia.
- (89) Yhtiöiden, joilla on ylikapasiteettia, kannattaa yleensä alentaa hintoja ottaakseen käyttöön käyttämättömänä olevaa kapasiteettia. Ne pyrkivät mahdollisuuksien mukaan eriyttämään hinnat asiakkaiden mukaan (esimerkiksi kampanjahintojen avulla) tulojen maksimoimiseksi. Jos hinnoittelu on avointa, hinnanalennukset saavat nopeasti aikaan vastatoimia. Kaikki nämä vaikutukset on voitu havaita vuoden 1995 jälkeen, jolloin lauttaliikenteen harjoittajat lisäsivät kapasiteettiaan samaan aikaan, kun liikennöinti Eurotunnelissa alkoi. Tämä on tuonut kuluttajille etuja hinnanalennusten muodossa.
- (90) Lauttaliikenteen harjoittajilla on lisäksi ollut syytä kilpailla keskenään osoittaakseen olevansa sitoutuneita toimimaan markkinoilla ja määritelläkseen asemansa mahdollista lauttaliikenteen järkeistämistä varten.

8.2.2.2 Kapasiteetti ruuhka-aikoina

- (91) Eurotunnelin ja yhteisyrityksen kapasiteetti riittää kattamaan vuoden 1996 kysyntään nähden kaksinkertaisen määrän vuoden aikana. On tarkasteltava

kapasiteetin rajoituksia vuoden kriittisinä aikoina, esimerkiksi ruuhka-aikoina, jolloin on todennäköisempää, että kyseiset liikennöitsijät nostaisivat hintoja samanaikaisesti sen sijaan että kilpailisivat määrällisesti.

- (92) Eurotunnel määrittelee kapasiteetin rajoituksen ilmenevän silloin, kun se "ei voi kuljettaa lähtevää liikennettä ensimmäisellä mahdollisella tai välittömästi sitä seuraavalla vuorolla". "Ruuhka-ajoiksi" määritellään heinä- ja elokuun viikonloput. Tämä ei liity tilanteeseen, jossa kysyntä ylittää tarjonnan rakenteellisesti. Eurotunnel otti käyttöön varausjärjestelmän välttääkseen vuoden 1996 ruuhka-aikoina koettuja ylikuormitusongelmia ja toteaa järjestelmän osoittautuneen onnistuneeksi; nykyisin noin 50 prosenttia kuljetuksista on varattu ennakoon.
- (93) Lauttaliikenne ruuhkautuu vain harvoina päivinä vuoden aikana — useimmiten viikonloppuisin toukokuusta elokuuhun — ja silloinkin vain muutaman tunnin ajaksi päivän aikana. Ruuhka-aikoinakin kuluttajalla on valittavanaan erilaisia hintavaihtoehtoja ja lauttaliikenteen harjoittajien hinnat on eriytetty myös päiväkohtaisesti. Huippusesongin aikana tarjolla voi olla kampanjahintojen lisäksi ainakin kolme erilaista esitehintaa riippuen matkapäivästä ja -ajankohdasta. Jos matkustajalla on joustonvaraa — suurin osa Dover — Calais-reitin liikenteestä — on vapaa-ajan matkailua — hän voi tehdä hintavertailuja löytääkseen parhaan tarjouksen eikä joudu kärsimään kapasiteetin rajoituksista.
- (94) Lisäksi yhteisyritys ilmoitti päättäneensä ottaa Dover — Calais-reitille seitsemännen monitoimialuksen kesäkaudeksi 1998, koska markkinoiden kasvu vuosina 1997 ja 1998 oli ylittänyt osapuolten alkuperäiset, vuoden 1996 tietoihin perustuvat arviot. Näin ollen vaikuttaa siltä, että yhteisyritys on käytännössä päättänyt lisätä kapasiteettia sen sijaan että yrittäisi tulla toimeen kapasiteetin rajoitusten kanssa.
- (95) Eurotunnelilla ja lauttaliikenteen harjoittajilla on sen vuoksi syytä mukauttaa hinnoittelustrategioitaan kasvattaakseen liikenteen määrää sen sijaan että nostaisivat hintoja. Ylikapasiteetin syntyminen voisi rajoittaa jommankumman liikennöitsijän mahdollisia pyrkimyksiä yksipuoliseen hintojen nostamiseen, koska kilpailijalla olisi käytössään tarvittavaa ylikapasiteettia liikennöitsijää vaihtavien asiakkaiden kuljettamiseen.
- (96) Kyseinen päätelmä pätee, mikäli Eurotunnelin kapasiteetin rajat eivät täyty Le Shuttle -sukkulajunan harjoittaman matkustajaliikenteen myötä. Eurotunnelin omien arvioiden perusteella tämä ei vaikuta todennäköiseltä. Eurotunnelin rahoitusra-

kenteen uudistamista koskevissa ehdotuksissa arvioitiin, että se kasvattaisi edelleen markkinaosuuttaan matkailuajoneuvojen liikenteestä Doverin/Folkestonen ja Calais'n välisellä reitillä. Se arvioi, että liikenteen kasvu vuosina 1996 — 1999 olisi huomattavasti pienempää kuin kolmena edeltävänä vuotena, kääntyisi laskuun vuonna 2000 verovapaan myynnin päättymisen vaikutuksesta ja lähtisi jälleen kasvuun, joka olisi vuositasolla alle viiden prosentin luokkaa. Tämän perusteella se arvioi markkinaosuutensa Doverin/Folkestonen ja Calais'n välisellä reitillä kasvavan edelleen ja olevan 63 prosenttia vuonna 2000, 67 prosenttia vuonna 2002 ja 70 prosenttia vuonna 2006. Eurotunnel ei ole ilmoittanut lyhyen aikavälin investointisuunnitelmista, joilla lisättäisiin Le Shuttle -sukkulajunan matkustajaliikenteen kapasiteettia; kuten edellä todettiin, se pyrkii hajauttamaan vapaa-ajan matkailijoiden kysyntää ruuhka-aikojen ulkopuolelle. Pitkällä aikavälillä se voisi lisätä kapasiteettiaan investoimalla uusiin merkinantolaitteisiin (lisätäkseen tunnelin junavuoroja) ja uusiin vapaa-ajan matkailijoiden sukkulavuoroihin.

- (97) Jos markkinat kuitenkin kasvavat huomattavasti enemmän kuin mihin Eurotunnel on suunnitelmissaan varautunut, Eurotunnel saattaa todeta Le Shuttle -sukkulajunan matkustajaliikenteelle tarjotun kapasiteetin riittämättömäksi ennen kuin se on halukas tai kykenevä laajentamaan kyseistä kapasiteettia. Todennäköisesti tärkein kysyntään vaikuttava tekijä on verovapaan myynnin päättyminen; muita tekijöitä ovat muun muassa muutokset käytettävissä olevissa varoissa ja lomaviettötavoissa sekä kulttuuristen muurien madaltuminen kummallakin puolella kanaalia.
- (98) Ruuhka-aikojen ulkopuolella sekä yhteisyritykselle että Eurotunnelille on olemassa selkeät kannustimet lisätä kuljetettavien kuormien määrää alhaisten kuormitusasteidensa vuoksi. Lauttaliikenteen harjoittajat ansaitsevat melko suuren osan tuloistaan (60 prosenttia) ruuhka-aikojen ulkopuolella. Tämä johtuu pitkälti matkustajien kulutuskäyttäytymisestä aluksissa. Koska kuormitusasteet kyseisinä matkustusaikoina ovat vain 50 prosenttia, hintojen nostaminen olisi riskialtista, sillä se voisi (a) saada sellaiset matkustajat, jotka olisivat matkustaneet vain ostaakseen verovapaita tuotteita, luopumaan matkasta ja (b) siirtää kysynnän kohdistamaan kilpaileviin liikennöitsijöihin. Kesä — elokuun huippusesongin aikana saadut tulot ovat vain 40 prosenttia lauttojen vuotuisista tuloista.

- (99) Jos kysyntä pienenee verovapaan myynnin päättymisen seurauksena vuoden 1999 jälkeen, markkinoille syntyy nykyistä suurempi ylikapasiteetti (jos kapasiteettia ei poisteta käytöstä). Sikäli kuin asiaa on mahdollista ennustaa, matkustajien kulutuskäyttäytyminen aluksissa on vastedeskin tärkeä tekijä lauttojen kannalta, ja Eurotunnelikin on tällä välin saattanut kehittää terminaaleissaan harjoitettavaa vähittäiskauppaa. Tämän ennusteen mukaan kummallakin osapuolella olisi kannustin kuormitusasteiden maksimoimiseksi ja siten tulojen lisäämiseksi. Lopputulos voi kuitenkin olla erilainen, jos Englannin kanaalin yli tehtävien matkojen kysyntä kasvaisi voimakkaasti verovapaiden tulojen menetyksestä huolimatta. Tuolloin Eurotunnel voi todeta Le Shuttle -sukkulajunansa matkustajaliikenteen kapasiteetin riittämättömäksi.

8.2.3 Kustannusrakenteet

- (100) Yritykset, joiden kustannusrakenteet ovat erilaiset, eivät todennäköisesti harjoita hintayhteistyötä⁽¹³⁾. Tässä jaksossa tarkastellaan Le Shuttle -sukkulajunan ja osapuolten Englannin kanaalissa harjoittaman lauttaliikenteen kustannusrakenteita.
- (101) Le Shuttle -sukkulajunan käyttökustannukset vuonna 1996 olivat seuraavat:

Taulukko 11: Le Shuttle -sukkulajunan käyttökustannukset, 1996

(4,9 milj. henkilöautoyksikköä kuljetettu)	Milj. puntaa	Puntaa henkilöautoyksikköä kohden
Suoraan kohdennettavat kustannukset		
— Matkatoimistojen palkkiot	[...]	[...]
— Terminaalikustannukset, Le Shuttle -henkilöstön palkat, vähittäiskaupan mainontakustannukset ja myyntihenkilöstö, kaluston ylläpito	[...]	[...]
— Kalustoa koskevat poistot	[...]	[...]
— Le Shuttlen osuus tunnelin käyttökustannuksista	[...]	[...]
— Energia, polttoaine, vähittäiskaupan henkilöstö, tunnelin kunnossapito, vakuutus, käyttö	[...]	[...]
— Tunnelia, kalustoa jne. koskevat poistot	[...]	[...]
— Hallinto ja markkinointi	[...]	[...]
— Käynnistämiskustannukset ja poikkeukselliset kustannukset	[...]	[...]
Yhteensä	[...]	

Lähde: Eurotunnel.

- (102) Osapuolten käyttökustannukset vuonna 1996 olivat seuraavat:

Taulukko 12: Osapuolten käyttökustannukset 1996

(P&O: 3,9 milj. henkilöautoyksikköä kuljetettu) (Stena: 2,8 milj. henkilöautoyksikköä kuljetettu)	P&O		Stena	
	mijl. puntaa	Puntaa henkilöautoyksikköä kohti	mijl. puntaa	puntaa henkilöautoyksikköä kohti
Matkatoimistojen palkkiot	[...]	[...]	[...]	[...]
Satamaverot/satamien kauttakulkukustannukset	[...]	[...]	[...]	[...]
Muut kustannukset	[...]	[...]	[...]	[...]
Alusten käyttökustannukset (ilman poistoja)	[...]	[...]	[...]	[...]
Poistot	[...]	[...]	[...]	[...]
Hallinto ja markkinointi	[...]	[...]	[...]	[...]
Yhteensä	[...]		[...]	

Lähde: P&O, Stena. P&O:n luvut käsittelevät vain reitin Dover—Calais; Stenan luvut käsittelevät reitit Dover—Calais ja Newhaven—Dieppe.

⁽¹³⁾ Tämä johtuu erityisesti siitä, että jos kahden yrityksen rajakustannusten funktio on sama, ne asettavat toististaan riippumatta hintansa tasolle, jolla toiminnasta saadaan suurin mahdollinen hyöty, vahvistamalla suurimman mahdollisen hyödyn tuovan kustannustason, jos rajakustannukset ovat yhtä suuret kuin rajatulot. Jos rajakustannukset ovat erilaiset ja yritysten väliset hintaerot eivät ole kiinteät, yritysten on vaikea sopia hinnoista. Ks. Scherer ja Ross, *Industrial Market Structure and Economic Performance*, kolmas painos, s. 238—244.

- (103) Osapuolet katsovat muuttuviksi kustannuksiksi kustannukset, joiden määrä vaihtelee kuljetetun liikenteen mukaisesti kulloisenkin investointitason perusteella. Sekä Le Shuttle -sukkulajunan että lauttojen osalta matkatoimistojen palkkiot luetaan kyseeseen kustannuksiin. Lisäksi osapuolet maksavat satamaveroja; vuotta 1996 koskevien Dover – Calais-reitin P&O:n todellisten kustannusten perusteella osapuolet arvioivat kyseisten kustannusten olevan suunnilleen [...] puntaa kultakin kuljetetulta henkilöautoyksiköltä. Osapuolet esittävät, että Le Shuttle -sukkulajunalla voi olla lisäksi muita, hyvin vähäisiä muuttuvia kustannuksia. Osapuolet päättelevät oikeutetusti, että tämän perusteella Le Shuttle -sukkulajunan muuttuvat kustannukset ovat huomattavasti pienemmät kuin osapuolten (ja yhteisyrityksen oletettavat) kustannukset.
- (104) Osapuolten määrittelemät muuttuvat kustannukset ovat kustannuksia, joiden määrä vaihtelee hyvinkin lyhyen ajan kuluessa; itse asiassa ne ovat yhteneviä rajakustannusten kanssa. Osapuolet katsovat, että nimenomaan nämä lisääntyvän liikenteen kuljettamiseen liittyvät suhteellisen lyhytaikaiset muuttuvat kustannukset ovat merkittäviä, koska hinnoittelustrategia määräytyy niiden mukaan.
- (105) Taulukossa 14 esitetään liikennöitsijöiden yksikkökohtaiset käyttökustannukset (laskelma edellä) jaettuina lyhytaikaiseen muuttuviin kustannuksiin (jotka on jo määritelty), puolittain muuttuvien kustannuksiin (lauttojen osalta: alusten käyttökustannukset ja muut kustannukset; Le Shuttle -sukkulajunan osalta: terminaalikustannukset, Le Shuttle -henkilöstön palkat, vähittäiskaupan mainontakustannukset ja myyntihenkilöstö, kaluston ylläpito) ja yleiskustannuksiin (hallinto ja markkinointi; Le Shuttle -sukkulajunan osalta: Le Shuttlen osuus energiasta, polttoaineesta, vähittäiskaupan henkilöstöstä, tunnelin kunnossapidosta, vakuutuksesta ja käytöstä). Le Shuttlen osuutta tunnelia koskevista poistokustannuksista sekä sen käynnistämiskustannuksista ja poikkeuksellisista kustannuksista ei oteta huomioon, koska ne voidaan katsoa kiinteiksi kustannuksiksi ja kertaluonteisiksi kustannuksiksi.

Taulukko 13: Liikennöitsijöiden yksikkökohtaiset käyttökustannukset vuonna 1996 (puntina)

	P&O	Stena	Le Shuttle
Muuttuvat kustannukset	[...]	[...]	[...]
Puolittain muuttuvat kustannukset	[...]	[...]	[...]
Yleiskustannukset	[...]	[...]	[...]
Poistot	[...]	[...]	[...]
Yhteensä	[...]	[...]	[...]

Läbde: Taulukot 11 ja 13.

- (106) Kun tarkastellaan muuttuvia ja puolittain muuttuvia kustannuksia yhteenlaskettuina, Le Shuttle -sukkulajunan yksikkökohtaiset käyttökustannukset vuonna 1996 – [...] puntaa – ovat pienemmät kuin P&O:n kustannukset ([...] puntaa) ja huomattavasti pienemmät kuin Stenan kustannukset ([...] puntaa). Ottaen huomioon muuttuvien ja puolittain muuttuvien kustannusten väliset erot Eurotunnelilla voi olla jatkettujen hinnanalennusten suhteen enemmän liikkumavaraa kuin lautoilla. Lisäksi Eurotunnelin kustannukset muodostuvat varsin eri tavalla kuin lauttojen kustannukset, varsinkin lautoilta perittävien satamamaksujen osalta. On myös mahdollista, että kustannusrakenteiden erot kasvavat tulevaisuudessa markkinoiden kehittyessä. Sen vuoksi Eurotunnelille saattaa tulla kiusaus pyrkiä kasvattamaan markkinaosuuttaan alihinnoitteleamalla lautat kuten se teki touko-kuusta 1996 lähtien.

8.2.4 Yhteisyrityksen ja Eurotunnelin välistä kilpailua koskeva päätelmä

- (107) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että yhteisyrityksen ja Eurotunnelin voidaan ominaispiirteidensä perusteella olettaa kilpailevan keskenään sen sijaan että ne pyrkisivät yhteistyössä nostamaan hintojaan.

8.3 Muut todelliset ja mahdolliset kilpailijat

- (108) Kilpailun määrään vaikuttaa myös yhteisyrityksen ja Eurotunnelin muiden todellisten ja mahdollisten kilpailijoiden läsnäolo. Tässä jaksossa tarkastellaan ensiksi sitä, voidaanko markkinoilla jo toimivien liikennöitsijöiden olettaa saavan aikaan tehokasta kilpailua. Toiseksi tarkastellaan markkinoillepääsyn esteitä sen arvioimiseksi, voidaanko uusien liikennöitsijöiden olettaa pääsevän markkinoille.

8.3.1 Muiden liikennöitsijöiden kuin Le Shuttle -sukkulajunan vaikutus kilpailuun

- (109) Yhteisyrityksellä oli toimintansa käynnistyessä neljä kilpailijaa: Le Shuttle, SeaFrance, Hoverspeed ja Holyman Hoverspeed.
- (110) SeaFrance katsoo, että koska yhteisyrityksellä on suuri vuorotiheys ja koska se hyötyy kuuluisien emoyhtiöidensä tunnettuudesta, sen perustaminen karsii kilpailusta asteittain lauttaliikenteen harjoittajia, varsinkin SeaFrancen, joka on ainoa suoranaisten kilpailijain Dover – Calais-reitillä.
- (111) Sea Containers -yhtiö (joka omistaa Hoverspeedin) on todennut, että yhteisyrityksen perustamista voidaan tukea, jos muiden markkinoilla toimivien liikennöitsijöiden asema turvataan selkeästi. Se on huolissaan siitä, että yhteisyritys saattaa milloin tahansa aloittaa nopean lauttayhteyden ja ryhtyä siten suoraan kilpailuun kapealla markkinasegmentillä toimivien liikennöitsijöiden, esimerkiksi Hoverspeedin tai Holyman Sallyn kanssa ilman ylimääräisiä yleiskustannuksia. Näin ollen Hoverspeed ja/tai Holyman Sally voitaisiin poistaa alalta saalistushinnoittelun avulla.
- (112) Osapuolet toteavat, että yhteisyrityksellä saadaan aikaan kustannussäästöjä, jotka ovat tarpeen käytäessä kovaa kilpailua Eurotunnelin kanssa. Ne katsovat, että vaikka Eurotunnel on yhteisyrityksen ensisijainen kilpailija, yhteisyrityksen on lisäksi pystyttävä toimimaan kilpailukykyisesti kolmeen muuhun lauttaliikenteen harjoittajaan nähden. Osapuolten mielestä kyseisten liikennöitsijöiden viimeaikaiset investoinnit ilmaisevat selkeän pyrkimyksen pysyä markkinoilla.
- (113) Jos osapuolten arviot osoittavat, että niiden oma toiminta ei olisi kannattavaa, jos ne jatkaisivat erillisinä, on aiheellista kysyä, kuinka kannattava SeaFrancen asema on erityisesti verovapaiden toimilupien voimassaolon päättyttyä vuonna 1999.

- (114) SeaFrance valittaa, että sille aiheutuu haittaa yhteisyrityksen ehdotetusta aikataulusta, jonka mukaan vuoroja lähtee 45 minuutin välein 18 tunnin ajan vuorokaudessa ja kerran tunnissa jäljelle jäävänä aikana. Nykyisin P&O liikennöi 45 minuutin välein ainoastaan ruuhka-aikoina. Aikataulu, joka perustuu 45 minuutin vuoroväliin, mahdollistaa jatkuvan kuormauksen. SeaFrance väittää, että kyetäkseen kilpailemaan yhteisyrityksen kanssa sen olisi harkittava neljän tai viiden uuden aluksen hankkimista laivastoonsa voidakseen tarjota kilpailukykyisen vuorotiheyden.

- (115) Nopeilla lautoilla liikennöivä yhtiö Hoverspeed menestyy kenties paremmin vuoden 1999 jälkeisissä nykyistä vaikeammassa markkinaolosuhteissa. Verovapaan myynnin päätyttyä asiakkaat kenties antavat enemmän arvoa nopeiden alusten suuremmalle nopeudelle kuin suurten monitoimialusten monipuolisille vapaa-ajan mukavuuksille ja ostosmahdollisuuksille. Hoverspeed Holyman voi hyödyntää maantieteellistä markkinarakoaan liikennöidessään Belgiaan.

- (116) On epäselvää, missä määrin muut lauttaliikenteen harjoittajat kykenevät tehokkaaseen kilpailuun vuoden 1999 jälkeen. SeaFrance, joka kilpailisi kaikkein suorimmin yhteisyrityksen kanssa, voi olla suurimmassa vaarassa syrjäytyä markkinoilta huolimatta siitä, että se onnistui kasvattamaan markkinaosuuttaan vuonna 1997. Hoverspeed, Hoverspeed Holyman mukaan luettuna, voi kenties kehittää omat markkinasegmenttinsä, mutta on kyseenalaista, kykeneekö se tehokkaaseen kilpailuun rajallisen kapasiteettinsa huomioon ottaen.

- (117) Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että muiden liikennöitsijöiden kykenevyyttä tehokkaaseen kilpailuun vuoden 1999 jälkeen ei voida pitää riittävän todennäköisenä, jotta voitaisiin päätellä, että ne yksin voisivat taata kilpailun säilymisen.

8.3.2 Mahdollinen kilpailu: markkinoillepääsyn esteet

- (118) Yhteisyrityksen perustaminen vapauttaa lauttalaitureita sekä Doverissa että Calais'ssa, minkä vuoksi laitureihin pääsy ei muodostaisi markkinoillepääsyn estettä, kuten aiemmin.
- (119) Osapuolet katsovat, että kolme tavanomaista lauttaa tai kaksi nopeaa lauttaa on Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välisen tehokkaan liikenteen vähimmäislaajuus. Osapuolet toteavat, että markkinoille pääsisi edullisimmin vuokraamalla kolme tavanomaista lauttaa (osapuolten mukaan yhden lautan vuokra on 5–10 miljoonaa puntia vuodessa)

tai kaksi nopeaa lautta (osapuolten mukaan vuokra on 3,5–4 miljoonaa punttaa) tai ostamalla kaksi nopeaa lautta, ellei sitten siirretä liikenteeseen sopivia lauttoja muilta reiteiltä. Muita vaihtoehtoja ovat käytettyjen lauttojen ostaminen (hinta riippuisi aluksen iästä ja tyypistä) ja nykyisten lauttaliikenteen harjoittajien osalta tällä hetkellä liikennöivien lauttojen siirtäminen toiselle reitille. Kustannuksia voisi edelleen lisätä tarve noudattaa uusia turvallisuusvaatimuksia, joista on määrätty kansainvälisessä yleissopimuksessa ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS) ja Tukholman sopimuksessa, sekä mahdollinen tarve muuntaa pitkän matkan lauttojen hyttitiloja myymälä-, ajanviete- ja istumatiiloiksi, jotka ovat tarkoituksenmukaisempia Englannin kanaalin reiteillä.

- (120) SeaFrance pitää kyseenalaisena käytettyjen alusten soveltuvuutta, koska niiden on uudelle reitille siirrettäessä täytettävä SOLAS-standardit. Näin ollen se katsookin, että ainoa mahdollinen tapa päästä markkinoille monitoimialuksilla on ostaa vähintään neljä alusta, joiden hinta on 85 miljoonaa punttaa alukselta, yhteensä 340 miljoonaa punttaa.

- (121) SOLAS-standardeja sovelletaan kaikkiin (vanhoihin ja uusiin) aluksiin, jotka liikennöivät kansainvälisillä reiteillä. Standardien täyttämistä aiheutuvat kustannukset muodostaisivat ylimääräisiä kustannuksia ainoastaan siinä tapauksessa, että lautta siirrettiisiin kotimaan reitiltä, jolla sen ei edellytetä noudattavan SOLAS-vaatimuksia.

- (122) Osapuolet myöntävät, että lauttojen edellyttämät investoinnit ovat ”huomattavia ja niihin liittyy tietynlainen riski”. Vaikka osapuolet toteavat riskiä lieventäväksi seikaksi sen, että lauttoja voitaisiin käyttää muilla reiteillä ja että niillä olisi jälleenmyyntiarvo, lauttojen siirtämisestä (takaisin) muille reiteille voi sinänsä aiheutua kustannuksia.

- (123) Osapuolet katsovat myös, että koska kaikki kolme muuta nykyistä lauttaliikenteen harjoittajaa on investoinut uusiin lauttoihin, lauttainvestointien kustannukset ja riskit eivät muodosta ylipääsemättöä markkinoillepääsyn estettä. Potentiaalisen uuden kilpailijan kustannuksia ja riskejä ei kuitenkaan voida tavallisesti verrata nykyisiin toimijoihin, jotka investoivat lisätäkseen kapasiteettiaan ja parantaakseen palvelujaan. Toisin kuin nykyisen toimijan, joka hankkii vaikkapa neljännen lautan, uuden kilpailijan on otettava käyttöön tietty määrä

kokonaan uutta kapasiteettia, voidakseen harjoittaa vähimmäisedellytysten mukaisen määrän toimintaa. Se, että kapasiteetin koko on suhteellisen suuri markkinoihin nähden, kasvattaa vastatoimien todennäköisyyttä ja toiminnan aloittamiseen liittyvää riskiä.

- (124) Uuden kilpailijan on luotava markkinointi- ja myyntijärjestelmät. Osapuolet katsovat, että mainontakulut olisivat todennäköisesti yhdestä kahteen miljoonaa punttaa vuodessa. Ainakin käynnistämisvaiheessa mainontakulut ovat myyntiin suhteutettuina suuremmat kuin alalla keskimäärin. Markkinointikustannukset ovat pienemmät kyseisille markkinoille tulevalle mutta jo ennestään lauttaliikennettä harjoittaneelle liikennöitsijälle, jolla on jo toimivat markkinointi- ja myyntijärjestelmät ja jonka nimi tunnetaan.

- (125) Yhteisyrityksen perustaminen sinänsä ei todennäköisesti muuta markkinoillepääsyn rahoituskustannuksia (sekä lautat että markkinointi ja myynti).

- (126) Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että markkinoillepääsyn esteet ovat suuria yrityksille, jotka eivät ennestään toimi lautta-alalla, joten tällaisen yrityksen markkinoilletulo on epätodennäköinen. Markkinoillepääsyn esteet olisivat pienempiä nykyiselle lauttaliikenteen harjoittajalle, joka voisi siirtää liikenteeseen muiden reittiensä aluksia, jotka täyttävät nykyaikaiset turvallisuusvaatimukset. Tällaisen liikennöitsijän osalta markkinoillepääsyn kustannukset rajoittuisivat Englannin kanaalin liikennettä varten tarvittavien muutosten kustannuksiin sekä markkinointi- ja myyntikustannuksiin. Todennäköisesti uuden kilpailijan olisi helpompi päästä markkinoille ostamalla olemassa oleva yhtiö tai perustamalla yhteisyritys sellaisen kanssa (kuten tehtiin Holyman Sallyn tapauksessa).

8.4 Duopolin mahdollisuutta koskeva päätelmä

- (127) Komissio katsoo kyseisten markkinoiden olevan luonteeltaan sellaiset, että yhteisyrityksen ja Eurotunnelin voidaan olettaa kilpailevan keskenään sen sijaan että pyrkisivät yhteistyössä nostamaan hintojaan. Ensinnäkin on huomattava, että vaikka markkinoiden keskittyneisyys lisääntyy yhteisyrityksen perustamisen myötä Eurotunnelin ja yhteisyritysten yhtä suurten markkinaosuuksien vuoksi, markkinaosuudet eivät ole pysyneet vakaina viime

vuosina. Toiseksi on epätodennäköistä, että sekä Eurotunnel että yhteisyritys joutuisivat kärsimään huomattavista kapasiteetin rajoituksista; niiden kustannusrakenteet eroavat lisäksi toisistaan. Kolmanneksi muiden lauttaliikenteen harjoittajien voidaan olettaa pysyvän mukana kilpailussa ainakin vuoteen 1999. Voidaan siis olettaa, että ehdotettu yhteisyritys joutuu tehokkaaseen kilpailuun Englannin kanaalin matkustajaliikenteen markkinoilla. Näin ollen komissio katsoo, että 85 artiklan 3 kohdan neljäs edellytys täyttyy.

(128) Markkinaolosuhteet muuttuvat merkittävästi, kun verovapaiden toimilupien voimassaolo päättyy vuoden 1999 puolivälissä. Verovapaasta myynnistä saatavien tulojen menetyksen vaikutuksista ei ole varmaa tietoa. On todennäköistä, että lippujen hinnat nousevat⁽¹⁴⁾, ja eräät liikennöitsijät ovat todenneet, että hintojen nousu on todennäköisesti noin 30–40 prosenttia⁽¹⁵⁾. Hinnankorotukset pienentäisivät kuitenkin vapaa-ajan matkailijoiden määrää, ja liikennöitsijöiden kannattaakin rajoittaa hinnankorotuksia vähentämällä kustannuksia ja kehittämällä vaihtoehtoisia tulonlähteitä.

(129) Verovapaiden toimilupien voimassaolon päättymisellä voi olla merkittäviä vaikutuksia yhteisyrityksen ja Eurotunnelin väliseen kilpailuun yhdellä tai useammalla jäljempänä kuvatulla tavalla. Ensinnäkin Eurotunnel saattaa todeta Le Shuttle -sukkulajunan matkustajaliikenteen kapasiteetin riittämättömäksi, jos Englannin kanaalin yli tehtäviin matkojen kysyntä kasvaa sen ennusteita voimakkaammin huolimatta verovapaiden tulojen menetyksen vuoksi toteutetuista mahdollisista hinnankorotuksista. Toiseksi on todettava, että jos liikennöitsijät eivät onnistu kehittämään verovapaita myyntiä korvaavia tulonlähteitä, niillä on vähemmän syytä maksimoida kuormitusasteensa tulojen lisäämiseksi. Kolmanneksi on epäselvää, missä määrin muut lauttaliikenteen harjoittajat kykenevät tehokkaaseen kilpailuun yhteisyrityksen ja Eurotunnelin kanssa vuoden 1999 jälkeen.

(130) Näin ollen komissio katsoo, että tämän asian osalta on tarkoituksenmukaista rajoittaa poikkeuslupan voimassaolo kolmeen vuoteen sopimuksen täytäntöönpanopäivästä. Tällöin komissio voi arvioida yhteisyrityksen vaikutuksia Englannin kanaalin

matkustajaliikenteeseen vuoden 2000 kesäkauden jälkeen, johon mennessä verovapaiden toimilupien voimassaolon päättymisen täysimääräiset vaikutukset markkinaolosuhteisiin ovat oletettavasti tiedossa.

9. Perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohta: Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan väliset rahtiliikenteen markkinat

(131) Yhteisyritys ei uhkaa poistaa kilpailua kyseisiltä markkinoilta, ja muut 85 artiklan 3 kohdassa määrätty poikkeuslupan edellytykset täyttyvät.

9.1 Tuotannon tai tuotejakelun tehostaminen tai teknisen tai taloudellisen kehityksen edistäminen

(132) Yhteisyrityksen perustamisella saadaan aikaan hyötyä, erityisesti yhteisyrityksen myötä lisääntynyt vuorotiheys, jatkuva kuormaus ja arvioidut kustannussäästöt. Rahtiliikenteen asiakkaat hyötывät näistä seikoista.

9.2 Kuluttajille kohtuullinen osuus saatavasta hyödystä

(133) Rahtiliikenteen asiakkaat hyötывävät lisääntyneestä vuorotiheydestä ja jatkuvasta kuormauksesta sekä kustannussäästöistä siinä määrin kuin yhteisyritys joutuu kilpailemaan tehokkaasti.

9.3 Ei rajoituksia, jotka eivät ole välttämättömiä

(134) Kuten johdanto-osan 65 kappaleessa päätellään, yhteistyön suppeammilla muodoilla kuten aikataulujen yhdistämisellä, yhteistariffeilla tai yhteistoinnalla todennäköisesti ei saataisi aikaan yhteisyrityksellä saatavaa hyötyä. Erityisesti yhteisyritystä suppeammilla yhteistyömuodoilla ei saataisi hallinnolliseen toimintaan ja markkinointiin liittyviä säästöjä.

9.4 Ei kilpailun poistamista merkittävältä osalta kysymyksessä olevia tuotteita

(135) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisen rahtiliikenteen markkinoille ominaisia piirteitä ovat tiivis hintakilpailu, vähäiset markkinoillepääsyn esteet ja ostovoimaiset suurasakkaat. Yhteisyritys joutuu kilpailemaan muun muassa Eurotunnelin, SeaFrancen ja emoyhtiöiden ylläpitämien linjojen kanssa. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Manner-Euroopan välisestä rahtiliikenteestä käydään siten myös jatkossa kilpailua.

⁽¹⁴⁾ Esimerkiksi P&O Stena Linen toimitusjohtaja Russ Peters on todennut "hintojen nousevan, jos ja kun verovapaa myynti lopetetaan, mutta sen jälkeenkin on pysyvä hinnoissa, jotka ihmiset ovat valmiit maksamaan" (*Lloyd's List*, 24. huhtikuuta 1998).

⁽¹⁵⁾ Sallyn hallituksen puheenjohtajan ja pääjohtajan Bill Mosesin kerrotaan todenneen, että on pyrittävä korvaamaan keskimääräinen 18 punnan kulutus matkustajaa kohti, joten matkalippujen hintoja on korotettava jopa 45 prosenttia (*Lloyd's List*, 23. toukokuuta 1998); SeaFrancen toimitusjohtaja Robin Wilkins on puolestaan ennustanut, että matkustajien on maksettava kanaalin ylityksestä 30 prosenttia enemmän, kun verovapaa myynti lopetetaan (*Lloyd's List*, 5. toukokuuta 1998).

10. Päätelmät

- (136) Edellä esitetyistä syistä komissio katsoo, että ehdotettu osapuolten yhteisyritys rikkoo perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan määräyksiä; yhteisyritykseen voidaan kuitenkin soveltaa 85 artiklan 3 kohdan mukaista poikkeusta.
- (137) Asetuksen (ETY) N:o 4056/86 13 artiklan mukaan päätöksessä, jossa sovelletaan perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaa, on ilmoitettava päätöksen voimassaoloaika; tavallisesti voimassaoloaika on vähintään kuusi vuotta. Tässä tapauksessa poikkeuslupan on tultava voimaan sopimuksen täytäntöönpanopäivänä, ja sen voimassaolo on rajattava kolmeen vuoteen syistä, jotka esitetään johdanto osan 128, 129 ja 130 kappaleessa.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Julistetaan perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan nojalla, ettei perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan määräyksiä sovelleta ajanjaksolla 10 päivästä maaliskuuta 1998 9 päivään maaliskuuta 2001 komissiolle ilmoitet-

tuun The Peninsular and Oriental Steam Navigation Companyn ja Stena Line Limitedin perustamaan yhteisyritykseen P&O Stena Line.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraaville:

- The Peninsular and Oriental Steam Navigation Company
78 Pall Mall
London SW1Y 5EH Yhdistynyt kuningaskunta
- Stena Line Limited
Charter House Park Street
Ashford
Kent TN24 8EX
Yhdistynyt kuningaskunta.

Tehty Brysselissä 26 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 24 päivänä kesäkuuta 1999,

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-44/98 RII 30 päivänä huhtikuuta 1999 tekemän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavien soveltamistoimenpiteiden vahvistamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 1736)

(1999/422/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

sekä katsoo, että

- (1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti teki 30 päivänä huhtikuuta 1999 päätöksen (jäljempänä ”tuomioistuimen päätös”) asiassa T-44/98 RII (Emesa Sugar (Free Zone) NV — jäljempänä ”Emesa” — vastaan Euroopan yhteisöjen komissio), jolla lykättiin Emesan osalta merentakaisen maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 97/803/EY⁽²⁾, 108 b artiklan soveltamista sekä eräiden CN-koodeihin 1701, 1702, 1703 ja 1704 kuuluvien tuotteiden tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi 17 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2553/97⁽³⁾ ja 23 päivänä joulukuuta 1997 tehdyn komission päätöksen (VI/51329)⁽⁴⁾ soveltamista,
- (2) tuomioistuimen päätöksessä Emesalle annettiin lisäksi lupa tuoda merentakaisista maista ja alueilta päätöksen 91/482/ETY liitteessä II olevan 6 artiklan merkityksessä peräisin olevaa jauhattua sokeria mainitussa päätöksessä, sellaisena kuin se oli voimassa 30 päivään marraskuuta 1997 asti, esitettyjen edellytysten mukaisesti ja määrätyin vaatimuksin ja rajoituksin, ja
- (3) on syytä vahvistaa soveltamista koskevat säännökset, joita jäsenvaltioiden ja Emesan on noudatettava, jotta Emesa voisi toteuttaa toimet, joita koskeva lupa sille annettiin tuomioistuimen päätöksessä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Aruban lainsäädännön mukaisesti Oranjestadissa (Aruba) perustetulla Emesa Sugar (Free Zone) NV -yhtiöllä on oikeus tuoda kaudella 1. toukokuuta 1999 — 31. lokakuuta

1999 yhteisöön 7 500 tonnia jauhattua sokeria, joka on peräisin MMA:ista päätöksen 91/482/ETY liitteessä II olevan 6 artiklan merkityksessä, seuraavin edellytyksin:

- 1) Tuonti edellyttää tuontitodistuksen antamista; jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset antavat todistukset maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä komission asetuksessa (ETY) N:o 3719/88⁽⁵⁾ vahvistettujen säännösten mukaisesti.

Todistuksen sarakkeeseen 24 on liitettävä merkintä ”EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN ASIASSA T-44 RII 30.4.1999 TEKEMÄ PÄÄTÖS”.

Emesa antaa vakuuden, jonka suuruus on 3 euroa tonnilta; vakuus vapautetaan, jos tuonti toteutetaan tuontitodistuksen mukaisesti.

- 2) Yhteisöön tuomioistuimen päätöksen nojalla tuodun MMA:ista peräisin olevan sokerin myyntihinnan on oltava vähintään 63,19 euroa 100 kilogrammalta neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 793/72⁽⁶⁾ määritellyä vakioiluokkaan kuuluvaa valkoista sokeria.

Edellä 1 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitetun vakuuden lisäksi Emesan on viimeistään päivänä, jona sokeri esitetään tullattavaksi, esitettävä tullitoimipaikassa, jossa vapaaseen liikkeeseen laskemista koskevat menettelyt on suoritettu, pankkitakaus, jonka suuruus on 28 Yhdysvaltain dollaria tonnilta.

Takaus vapautetaan tuomioistuimen presidentin määräyksellä Emesan hyväksi, jos yhteisöjen tuomioistuin päättää asiassa C-17/98 antamassaan tuomiossa, että päätöksen 91/482/ETY 108 b artikla on mitätön.

2 artikla

Tuonti- ja vientitodistus tai -todistukset on annettava ja tavarat on tuotava viimeistään 31 päivänä lokakuuta 1999.

3 artikla

Emesa ei voi asetuksen (EY) N:o 2553/97 mukaisesti esittää tuontitodistushakemuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 329, 29.11.1997, s. 50.⁽³⁾ EYVL L 349, 19.12.1997, s. 26.⁽⁴⁾ Ei julkaistu virallisessa lehdessä.⁽⁵⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1.⁽⁶⁾ EYVL L 94, 21.4.1972, s. 1.

4 artikla

Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾ säännöksiä sovelletaan, mikäli ne eivät ole ristiriidassa tämän päätöksen muiden säännösten kanssa.

5 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 1999.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille ja Emesa Sugar (Free Zone) NV:lle.

Tehty Brysselissä 24 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999,
erikoislähettilään nimeämisestä Afrikan Suurten Järvien alueelle hyväksytyn
yhteisen toiminnan 96/250/YUTP jatkamisesta

(1999/423/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 ja 28 artiklan,

sekä katsoo, että

- (1) neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan perusteella erikoislähettilään nimeämisestä Afrikan Suurten Järvien alueelle 25 päivänä maaliskuuta 1996 hyväksymä yhteinen toiminta 96/250/YUTP ⁽¹⁾, jota on viimeksi jatkettu päätöksellä 98/452/YUTP ⁽²⁾, päättyy 31 päivänä heinäkuuta 1999,
- (2) neuvosto kehotti 9 päivänä marraskuuta 1998 antamissaan päätelmissä Aldo Ajelloa jatkamaan asiaa koskevia ponnisteluja kaikissa yhteyksissään alueen pääasiallisiin toimijoihin sekä muihin, jotka ovat aktiivisesti kiinnostuneita Kongon demokraattisen tasavallan tämänhetkisestä tilanteesta, ja
- (3) yhteisen toiminnan 96/250/YUTP tarkistuksen perusteella sen soveltamista olisi jatkettava vuodella,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Yhteisen toiminnan 96/250/YUTP voimassaoloaikaa jatketaan 31 päivään heinäkuuta 2000. Yhteistä toimintaa tarkistetaan kuuden kuukauden kuluttua päivästä, jona tämä päätös on tehty.

2 artikla

1. Afrikan Suurten Järvien alueelle nimetyn erikoislähettilään tehtäviin liittyvien kustannusten kattamiseen tarkoitettu rahoitusohje on 1 137 000 euroa.

2. Edellä 1 kohdassa mainitulla määrällä rahoitetaan erikoislähettilään tarvitsemat perusrakenteet ja juoksevat menot, mukaan lukien hänen ja häntä avustavan henkilökunnan palkat, joita ei kateta henkilökunnan siirroin. Jäsenvaltiot ja Euroopan unionin toimielimet voivat esittää henkilökunnan antamista erikoislähettilään käyttöön. Asianomainen jäsenvaltio tai Euroopan unionin toimielin maksaa näin mahdollisesti annetun henkilökunnan palkat.

3. Neuvosto panee merkille, että puheenjohtajavaltio, komissio ja/tai jäsenvaltiot toimittavat tarvittaessa alueelle logistiikkatukea.

4. Euroopan unionin erikoislähettilään ja hänen henkilökuntansa tehtävän suorittamisen ja sujuvan hoitamisen edellyttämät erioikeudet, vapaudet ja muut takuut määritellään osapuolten kanssa. Jäsenvaltioiden ja komission on annettava tätä varten kaikki tarvittava tuki.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Neuvoston puolesta

M. NAUMANN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 87, 4.4.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 1.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999,

Jugoslavian liittotasavaltaa koskevista rajoittavista lisätoimenpiteistä hyväksytyn yhteisen kannan 1999/318/YUTP täytäntöönpanosta tehdyn neuvoston päätöksen 1999/357/YUTP muuttamisesta

(1999/424/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon neuvoston 10 päivänä toukokuuta 1999 hyväksymän yhteisen kannan 1999/318/YUTP ⁽¹⁾ Jugoslavian liittotasavaltaa koskevista rajoittavista lisätoimenpiteistä sekä kyseisen yhteisen kannan täytäntöönpanoa koskevan päätöksen 1999/319/YUTP ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

päätöksen 1999/357/YUTP 1 artiklassa oleva luettelo on saatettava ajan tasalle yhteisen kannan 1999/318/YUTP 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 1999/357/YUTP 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Henkilöt, joihin yhteisen kannan 99/318/YUTP 1 artiklassa tarkoitettua maahantulokieltoa sovelletaan, ovat:

Milosevic Slobodan	Jugoslavian liittotasavallan presidentti
<i>Milosevicin perhe</i>	
Gajic-Milosevic Milica	miniä
Markovic Mirjana	vaimo
Milosevic Borislav	veli
Milosevic Marija	tytär
Milosevic Marko	poika
<i>Jugoslavian liittotasavallan hallitus</i>	
Antic Bozidar	varaministeri, ulkomaankauppaministeriö
Bogdanovic Radmilo	liittoparlamentin turvallisuuskomitean johtaja
Bozovic Srdja	tasavaltojen liittokamarin puhemies
Bulatovic Momir	pääministeri
Bulatovic Pavle	puolustusministeri
Djeric Velizar	urheiluministeri
Dragas Mirjana	varaministeri, työ-, terveys- ja sosiaaliturvaministeriö
Drobnjakovic Dejan	liikenneministeri
Etinski Rodoljub	lainopillinen pääneuvonantaja, ulkoasiainministeriö
Filipovic Rade	talousministeri
Jevtic Milan, kenraalimajuri	hallintopäällikkö, puolustusministeriö
Jovanovic Zivadin	ulkoasiainministeri
Kikic Zoran	Eurooppa-asioiden osaston johtaja, ulkoasiainministeriö

⁽¹⁾ EYVL L 123, 13.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 140, 3.6.1999, s. 1.

Knezevic Zoran	oikeusministeri
Korac Maksim	apulaisministeri, työ-, terveys- ja sosiaaliturvaministeriö
Kostic Yugoslav	salkuton ministeri
Kovac Miodrag	työ-, terveys- ja sosiaaliturvaministeri
Kutlesic Vladan	varapääministeri
Latinovic Dusan	varaministeri, oikeusministeriö
Lilic Zoran	varapääministeri
Markicevic Slavenko	varaministeri, televiestintäministeriö
Markovic Dragan	salkuton ministeri
Markovic Milisav	varaministeri, sisäasiainministeriö
Matic Goran	salkuton ministeri
Minic Miomir	kansalaisten liittokamarin puhemies
Minic Radonja	varaministeri
Novakovic Zoran	varaministeri, ulkoasiainministeriö
Ognjanovic Vuk	salkuton ministeri
Radojevic Dojcilo	televiestintäministeri
Sainovic Nikola	varapääministeri
Savoric Margit	salkuton ministeri
Sipovac Nedeljko	maatalousministeri
Siradovic Djordje	kauppa- ja matkailuministeri
Sokolovic Zoran	sisäasiainministeri
Stevanovic Aco	varaministeri, televiestintäministeriö
Velickovic Ljubisa, kenraali- eversti	varapuolustusministeri
Vucinic Drago	varaministeri, valtiovarainministeriö
Vujovic Nebojsa	ulkoasiainministeriön puhemies
Vukovic Borislav	ulkomaankauppaministeri
Vuksanovic Danilo	varapääministeri
Zebic Jovan	varapääministeri
Zelenovic Jagos	kehitys-, tiede- ja ympäristöministeri
<i>Serbian ballitus</i>	
Andjelkovic Zoran	Kosovon väliaikaisen toimeenpanevan neuvoston puheenjohtaja
Babic Slobodan	varapresidentti
Babovic Jovan	maatalousministeri
Blazic Branslav	ympäristöministeri
Bojic Milovan	varapääministeri
Cerovic Slobodan	matkailuministeri
Cosic Zivota	kaivosministeri
Curcic Nikola	varaministeri, sisäasiainministeriö
Djogo-Antonovic Dusanka	apulaistiedotusministeri
Djordjevic Vlastimir, kenraali- eversti	varaministeri, sisäasiainministeriö
Drobnjak Bosko	Kosovon väliaikaisen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Gojkovic Maja	salkuton ministeri
Haliti Bajram	Kosovon väliaikaisen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Ivkovic Branslav	tiede- ja teknologiaministeri
Jankovic Dragoljub	oikeusministeri
Karic Bogoljub	salkuton ministeri

Karlicic Miljkan	apulaistiedotusministeri
Kocovic Dragoljub	nuoriso- ja urheiluministeri
Kovacevic Dejan	rakennusministeri
Krasic Zoran	kauppaministeri
Lazic Djura	salkuton ministeri
Marjanovic Mirko	pääministeri
Markovic Radomir	varaministeri, sisäasiainministeriö
Markovic Ratko	varapääministeri
Milacic Borislav	valtiovarainministeri
Milenkovic Tomislav	työministeri
Milicevic Lepasava	terveysministeri
Milutinovic Milan	presidentti
Mircic Miroslav	ulkomailla asuvat serbit
Misic Stojan, kenraalimajuri	varaministeri, sisäasiainministeriö
Mitrovic Luka	teollisuusministeriö
Momcilov Paja	salkuton ministeri
Nedeljkovic Miroslav	perheasiainministeri
Nikolic Tomislav	varapääministeri
Perosevic Bosko	Vojvodinan toimeenpanevan neuvoston puheenjohtaja
Poplagic Gordana	paikallishallintoministeri
Popovic Miodrag	apulaistiedotusministeri
Radovanovic Milovan	uskontoministeri
Ristivojevic Dragisa	yleisestä turvallisuudesta vastaavan yksikön apulaispäällikkö
Sabovic Gulbehar	Kosovon väliaikaisen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Sedlak Ivan	salkuton ministeri
Seselj Vojislav	varapääministeri
Simatovic Frenki	valtion turvallisuudesta vastaavien erikoisjoukkojen päällikkö
Simic Zeljko	kulttuuriministeri
Smiljanovic Zivorad	Vojvodinan parlamentin puhemies
Stevanovic Obrad	varaministeri, sisäasiainministeriö
Stojiljkovic Vlajko	sisäasiainministeri
Tabakovic Jorgovanka	yksityistämismministeri
Todorovic Drago	liikenne- ja tietoliikenneministeri
Todorovic Jovo	opetusministeri
Tomic Dragan	varapääministeri
Tomic Dragomir	varapääministeri
Tomovic Slobodan	salkuton ministeri
Vajt Ibro	Kosovon väliaikaisen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Vasiljevic Cedomir	salkuton ministeri
Veljko Odalovic	Kosovon hallinnollisen alueen (Ogrug) apulaispäällikkö
Visic Radmila	varatiedotusministeri
Vucic Aleksandar	tiedotusministeri
Zekovic Petar, kenraalimajuri	varaministeri, sisäasiainministeriö
Zivkovic Vojislav	Kosovon väliaikaisen toimeenpanevan neuvoston jäsen

Sotilasbenkilöt

Antanasijevic, majuri	3. armeijan 57. taisteluryhmäpataljoonan komentaja
Antonic, eversti	3. armeijan 52. Pristinän armeijakunnan varakomentaja
Arsenovic Konstantin, kenraaliverstiluutnantti	yleisesikunta (Jugoslavian armeija), logistiikkapäällikkö
Cirkovic Mladen, eversti	3. armeijan 15. panssariprikaatin komentaja
Cvetic Lubinko	Kosovon apulaisturvallisuuspäällikkö
Davidovic Grujica	Uzicen armeijakunnan komentaja
Delic Bozidar, eversti	3. armeijan 549. moottoroidun prikaatin komentaja
Dimceviski Dragutin, majuri	3. armeijan upseeri
Djakovic Milan, eversti	3. armeijan upseeri
Djakovic Milorad, eversti	3. armeijan 52. Pristinän armeijakunta
Djokic Dejan, kapteeni	3. armeijan upseeri
Djosan, eversti	3. armeijan 52. kevyen ilmapuolustusprikaatin komentaja
Djudic, eversti	3. armeijan 354. jalkaväkiprikaatin komentaja
Djurkovic Ljubinko, everstiluutnantti	3. armeijan upseeri
Ojdanic Dragoljub, kenraaliversti	yleisesikuntapäällikkö (Jugoslavian armeija)
Farkas Geza, kenraaliverstiluutnantti	tiedustelu- ja turvallisuusosaston päällikkö, yleisesikunta
Filic Bozidar, everstiluutnantti	MUP, Kosovon asioiden puhemies
Gajic, eversti	strategisen tiedustelu- ja turvallisuusosaston päällikkö, yleisesikunta
Gajic David	Kosovon turvallisuuspäällikkö
Gregar Mihajlo, eversti	3. armeijan upseeri
Grikkovic Milos, kenraalimajuri	sotilasylioikeuden presidentti
Gusic Miroljub	3. armeijan sotilastuomioistuimen tuomari
Jelic Kisman, eversti	3. armeijan 243. mekanisoidun prikaatin komentaja
Jovic Radomir, majuri	3. armeijan 55. taisteluryhmäpataljoonan komentaja
Krga Bogdan, kenraalimajuri	tiedusteluosaston toisen yksikön päällikkö, yleisesikunta
Lazarevic Vladimir, kenraalimajuri	3. armeijan 52. Pristinän armeijakunnan komentaja
Loncar Dusan, kenraalimajuri	Jugoslavian liittotasavallan Etyj-suhteista vastaavan komission puheenjohtaja
Lukic, eversti	72. erikoisjoukkoprikaatin komentaja
Manic, eversti	3. armeijan 125. moottoroidun prikaatin esikuntapäällikkö
Marjanovic Radomir, kenraaliversti	varayleisesikuntapäällikkö
Mihajlovic Bratislav, kapteeni	3. armeijan upseeri
Miladinovic Radenko	3. armeijan sotilastuomioistuimen tuomari
Milojevic Vukatin, eversti	3. armeijan sotilastuomioistuimen tuomari
Milosavljevic Milivoje, kapteeni I lk	Prizrenin paikalliskomentaja
Novakovic Milivoje, eversti	tiedotusyksikön päällikkö, yleisesikunta
Obradovic Milorad, kenraaliverstiluutnantti	2. armeijan komentaja
Obrencevic, kenraalimajuri	sotilassyöttäjänviraston päällikkö

Panic Dragoljub, kenraalimajuri	maavoimien virkaa tekevä apulaisyleisesikuntapäällikkö, yleisesikunta
Pavkovic Nebojsa, kenraali	3. armeijan komentaja
Radjenovic Stevan, kapteeni	Lipljanen poliisipäällikkö
Radosavljevic Stanimir, eversti	sotilassyöttäjä, Niš
Rakocevic Aleksandar, kenraali	Jugoslavian armeijan tiedotuspalvelun päällikkö
Ristic Miroljub	MUP, Kosovska Mitrovica
Samardzic Dusan, kenraaliversti	sotilaallisen valmiuden tarkastusosaston päällikkö, yleisesikunta
Savovic Milorad, everstilutnantti	2. armeijan sotilastuomioistuimen puheenjohtaja
Simic Miodrag, kenraaliverstilutnantti	3. armeijan esikuntapäällikkö / Niš
Susic Slavoljub, kenraaliversti	presidentinkanslian sotilasosaston päällikkö
Slivcanin Dusko, kapteeni I lk	3. armeijan upseeri
Smiljanic Spasoje, kenraaliverstilutnantti	ilma- ja ilmapuolustusvoimien komentaja
Sorak Goran, majuri	3. armeijan 53. taisteluryhmäpataljoonan komentaja
Stankovic Ivica, kapteeni I lk	3. armeijan upseeri
Stefanovic, eversti	3. armeijan 52. tykistöprikaatin komentaja
Stefanovic Radojko, eversti	Gnjilanen paikalliskomentaja
Stojanovic Momir, everstilutnantti	valtion turvallisuuspalvelun päällikkö, Pristina
Stojimirovic, kenraalimajuri	3. armeijan esikuntapäällikkö, esikunta
Stojinovic Ljubisa, kenraalimajuri	erikoisyksiköiden komentaja
Todorov, everstilutnantti	63. laskuvarjoprikaatin komentaja
Tomic, everstilutnantti	3. armeijan 211. panssariprikaatin komentaja
Trajkovic Sinisa, eversti	3. armeijan 15. panssariprikaatin esikuntapäällikkö
Trkulja, eversti	erikoisyksiköiden komentaja
Velickovic Ljubisa, kenraaliverstilutnantti	ilma- ja ilmapuolustusvoimien virkaa tekevä yleisesikuntapäällikkö, yleisesikunta
Zdravkovic Srba, eversti	3. armeijan 243. moottoroidun prikaatin komentaja
Zec Milan, vara-amiraali	laivaston komentaja
Zirojevic Zeljko, kapteeni I lk	3. armeijan Pristinan armeijakunnan lehdistöupseeri
Zivanovic Radojko, eversti	3. armeijan 125. moottoroidun prikaatin komentaja
<i>Hallitusta lähellä olevia henkilöitä, joiden toiminta tukee presidentti Milosevicia</i>	
Acimovic Slobodan	apulaisjohtaja, Beogradska Bank
Andjelkovic Stanislav	Suva Rekan kaupunginjohtaja
Antic Dragan	pääjohtaja, 'Politika A.D.'
Beko Milan	johtaja, 'Zastava'
Bogdanovic Aleksandar	Metropol-lehdistökeskuksen johtaja
Bozic Ljubinko	Lipljanen kaupunginjohtaja
Bozovic Radoman	toimitusjohtaja, Genex

Buba-Morina Bratislava	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liitto, Serbian pakolaisvaltuutettu, Jugoslavian naisten liiton johtaja, oikeudenkäynnin kantaja 7. marraskuuta 1998
Budimirovic Dobrivoje	pääjohtaja, 'Srbijasuma'
Cekovic Jova	SPDR:n virkailija
Cicak Zoran	pääjohtajan erityisneuvonantaja, Beogradska Bank
Dabisljevic Sveta	Klinan kaupunginjohtaja
Dacic Ivica	Serbian sosialistipuolue, tiedottaja
Damjanovic Jevrem	päätoimittaja, 'Illustrovana Politika'
Danilovic Blagoje	Serbian ylioikeuden tuomari
Djedovic Gavriilo	Jugoslavian keskuspankin ulkoasiain ylijohtaja
Djolic Gvozdan	Serbian sosialistipuolueen paikallisjohtaja, Aleksandrovac
Djonovic Ivko	pääjohtaja 'Takovo'
Djordjevic Ljubisa	johtaja, Commercial Bank
Djordjevic Zivorad	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liitto, päätoimittaja, päivälehti 'Borba'
Djurkovic Milivoje	Decanin kaupunginjohtaja
Dobic Alexander	virkailija, Beogradska Bank
Doknic Slobodan	Vucitrnin kaupunginjohtaja
Djolic Gvozdan	Serbian sosialistipuolueen paikallisjohtaja, Aleksandrovac
Dragan Tomic	Jugopetrolin johtaja (ja Serbian parlamentin puhemies)
Dragas Branko	päätoimitusjohtaja, Beogradska Bank
Dragisic Stevo	Serbian radikaalipuolue
Fodor Oskar	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Gajevic Gorica	Serbian sosialistipuolue, pääsihteeri
Govedarica Balsa	Serbian ylioikeuden presidentti
Ivancevic Sladjana	markkinointijohtaja, Serbian radio- ja televisioyhtiö (PGP RTS)
Ivic Zivorad	Serbian sosialistipuolueen varapuheenjohtaja
Jablanovic Dragan	Leposavicin kaupunginjohtaja
Jakovlevic Dusica	luottojohtaja, Beogradska Bank
Jaksic Milorad	pääjohtaja 'PTT Srbije'
Jovanovic Natasa	Serbian radikaalipuolue, Šumadijan aluejohtaja
Jovanovic Zivotije	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liiton Jagodinon osaston johtaja
Jovanovic Zoran	Libanoniin sijoittuneiden serbialaisten yhtiöiden Nana Sal ja Menta Sal omistaja
Kalicanin Selimir	Serbian sosialistipuolueen Kosovska Mitrovican osaston johtaja
Karic Dragomir	Karicin perheen jäsen (pankkiireja ym.)
Karic Milenka	liikenainen, Bogoljub Karicin vaimo
Karic Sreten	Karicin perheen jäsen (pankkiireja ym.)
Karic Zoran	Karicin perheen jäsen (pankkiireja ym.)
Kertes Mihail	liittovaltion tullilaitoksen johtaja
Krsmanovic Dragisa	Serbian valtionsyyttäjä
Krstajic Marija	johtaja, 'Galenika'
Lazarevic Ivan	virkailija, Beogradska Bank

Lenard Tatjana	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liiton johtajiston jäsen, RTS:n uutisohjelmapäällikkö
Lijesevic Dragan	ulkomaanvaluutta, Jugoslavian keskuspankki
Lincevski Vladimir	virkailija, Beogradska Bank
Ljubicic Vladimir	pääjohtaja 'Geneks Hotels'
Ljubic Radomir	pääjohtaja 'Sloboda', Cacak
Maljkovic Nebojsa	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liiton johtajiston jäsen
Maljkovic Nebojsa	pääjohtaja, 'Dunav'-vakuutusyhtiö
Markovic Ivan	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liitto, tiedottaja
Markovic Zoran	toimitusjohtaja, Beogradska Bank
Martinov Suzana	virkailija, Beogradska Bank
Matic Olivera	virkailija, Beogradska Bank
Matkovic Dusan	Smedereron rautatehtaan johtaja, Serbian sosialistipuolueen varapuheenjohtaja
Mihajlovic Ljubomir	apulaisjohtaja, Commercial Bank
Mihajlovic Milovoje	Krusevacin kaupunginjohtaja
Mihajlovic Radoslav	johtaja, 'EPS'
Mihaljevic Nena	johtaja, 'Pekabeta'
Milekovic Dejan	päätoimittaja, 'TV BK Telekom'
Miletic Milivoje	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Milojevic Mihajlo	Jugoslavian liittotasavallan kauppakamarin puheenjohtaja
Milosevic Zoran	Obilicin kaupunginjohtaja
Milovanovic Dragoljub-Minja	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Minic Milomir	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Miskovic Miroslav	johtaja, Delta Bank
Mitrovic Zeljko	omistaja 'TV Pink'
Mrkovic Milutin	johtaja, 'CIP'
Nicovic Djordje	yksityinen pankkiiri, entinen keskuspankin varapääjohtaja
Nikacevic Aleksandar	johtaja, 'B92'
Nojic Vojislav	Kosovska Mitrovican kaupunginjohtaja
Pankov Radovan	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Pejcic Bogoljub	päätoimittaja, 'Srpska Rec'
Percevic Goran	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Peric Bogdan	Gnjilanen kaupunginjohtaja
Perucic Zlatan	pääjohtaja, Beogradska Bank
Popovic Gordana	virkailija, Beogradska Bank
Popovic Jovo	Pecin aluejohtaja
Puric Sanja	pääkuuluttaja, 'TV Politika'
Radenkovic Dejan	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Radevic Milorad	Isänmaallisen Belgrad-federaation johtaja, Serbian arkiston johtaja, oikeudenkäynnin kantaja 23. lokakuuta 1998
Radovanovic Dusan	Serbian sosialistipuolueen Nišin aluejohtaja
Radulovic Slobodan	pääjohtaja, 'C Market'

Raicevic Tomica	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Raicevic Aleksandar	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Ristic Ljubisa	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liiton puheenjohtaja
Rodic Milan	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liiton johtajiston jäsen
Rodic Radoslav	omistaja, 'Rodica MB'
Roza-Despotovic Gordana	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Rugova Hajrije	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Simic Dusan	Pristinan kaupunginjohtaja
Simic Sima	Srbican kaupunginjohtaja
Sokolovacki Zivko	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liiton johtajiston jäsen
Stambuk Vladimir	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liiton johtajiston jäsen
Stanic Nikola	Jugoslavian keskuspankin varapääjohtaja
Stankovic Srboljub	Jugoslavian vasemmistopuolueiden liiton johtajiston jäsen
Stanojevic Momcilo	Djakovican kaupunginjohtaja
Stevovic Vesna	virkailija, Beogradska Bank
Todorovic Tihomir	johtaja, 'C-Market'
Tomasevic Ljiljana	toimitusjohtaja, Beogradska Bank
Tomic Milova	Podujevon kaupunginjohtaja
Trajkovic Zdravko	Kosovska Mitrovican aluejohtaja
Trbojevic Zarko	Jugoslavian keskuspankin ensimmäinen varapääjohtaja
Uncanin Rajko	pääjohtaja, 'Grmec'
Veselinovic Slavko	Serbian sosialistipuolue, Serbian sosialistipuolueen hallituksen tiedotus- ja propagandaneuvoston johtaja
Vlatkovic Dusan	Jugoslavian keskuspankin pääjohtaja
Vucic Borka	johtaja, Beogradska Bank
Vucurevic Boza	Genevessä toimiva liikemies, Nivadan yhteisomistaja
Zecevic Milija	pankkiiri
Zecevic Miodrag	pankkiiri
Zivanovic Milan	pääjohtaja, 'GSB'
Zivkovic Zivota	Serbian sosialistipuolueen toimeenpanevan neuvoston jäsen
Zvetkovic Zivota	Aleksandrovacin kaupunginjohtaja, Serbian sosialistipuolue"

2 artikla

Tätä päätöstä noudatetaan päivästä, jona se tehdään.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Neuvoston puolesta

M. NAUMANN

Puheenjohtaja